

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่น ในสถาบันการศึกษาเอกชน
กรุงเทพมหานคร

ปริญญานิพนธ์
ของ
ณกุล ยิ้มศิริ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

พฤษภาคม 2546

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

370.154

๑๕๔๑๑

๗๓

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่น ในสถาบันการศึกษาเอกชน
กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ

ของ

ณกุล ยิ้มศิริ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

พฤษภาคม 2546

๗ ๑๑๖๕๑๗

ณกุล ยิ้มศิริ.(2546). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่น ในสถาบัน
การศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา).*
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
คณะกรรมการควบคุม : ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ
รองศาสตราจารย์เวอร์นี กรีทอง

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่น
ในสถาบันการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ตัวแปรแบ่งเป็น 2 ด้าน คือ ตัวแปรด้านส่วนตัว ได้แก่
เพศ อายุ สถานภาพสมรส วุฒิการศึกษา อาชีพ สาขาสถาบันการศึกษา และตัวแปรด้าน ครอบครัว
ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ความคาดหวังของผู้ปกครอง และสัมพันธภาพระหว่าง
นักศึกษากับสมาชิกในครอบครัว กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนภาษาญี่ปุ่นอยู่ใน
โรงเรียนสอนภาษาสมาคมนักเรียนเก่าญี่ปุ่น ทั้ง 3 สาขา ได้แก่ สาขาราชดำริ สาขาปิ่นเกล้า และ
สาขาลาดพร้าว จำนวน 407 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่แบบสอบถามตัวแปรที่
เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์หาค่า
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

ผลการศึกษาปรากฏ ดังนี้

1. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาสถาบัน
การศึกษาเอกชน มี 2 ตัวแปร ได้แก่ความคาดหวังในระดับมากของผู้ปกครองในการให้นักศึกษาเรียน
ภาษาญี่ปุ่น (X_{18}) และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับสมาชิกในครอบครัว (X_{21}) มีความสัมพันธ์
ทางบวกกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาสถาบันเอกชน ในกรุงเทพมหานคร อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาสถาบัน
เอกชน ในกรุงเทพมหานคร มี 3 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรทางด้านวุฒิการศึกษาของนักเรียนที่มีวุฒิทาง
การศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี (X_9) ประกอบอาชีพรับจ้าง / เกษตรกรรม (X_{11}) และความคาดหวังน้อย
ของผู้ปกครองในการให้นักศึกษาเรียนภาษาญี่ปุ่น (X_{20}) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาสถาบันเอกชน
ในกรุงเทพมหานคร มี 16 ตัวแปร ได้แก่ เพศชาย (X_1) เพศหญิง (X_2) อายุ (X_3) สถานภาพโสด (X_4)
สถานภาพสมรส (X_5) สถานภาพหม้ายหรือหย่าร้าง (X_6) การศึกษาดำรงต่ำกว่าปริญญาตรี (X_7) การศึกษา
ปริญญาตรี (X_8) อาชีพประกอบธุรกิจการค้า / ธุรกิจส่วนตัว (X_{10}) อาชีพรับราชการ / รัฐวิสาหกิจ
(X_{12}) ยังไม่ประกอบอาชีพ (X_{13}) นักศึกษาสาขาราชดำริ (X_{14}) นักศึกษาสาขาปิ่นเกล้า (X_{15})
นักศึกษาสาขาลาดพร้าว (X_{16}) รายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน (X_{17}) และความคาดหวังในระดับ
ปานกลางของผู้ปกครองในการให้นักศึกษาเรียนภาษาญี่ปุ่น (X_{19})

4. ตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาสถาบันเอกชน ใน
กรุงเทพมหานคร มี 2 ตัวแปร โดยเรียงลำดับจากตัวแปรที่ส่งผลมากที่สุดไปน้อยที่สุด ได้แก่
ความคาดหวังในระดับมากของผู้ปกครอง ในการให้นักศึกษาเรียนภาษาญี่ปุ่น (X_{18}) สัมพันธภาพ

ระหว่างนักศึกษา กับสมาชิกในครอบครัว (X_{21}) ซึ่งสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาในสถาบันการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร คิดเป็นร้อยละ 13.90 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. ในการสร้างสมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาในสถาบันการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร

5.1 สมการพยากรณ์ ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 3.059 + .334x_{18} + .169x_{21} - .166x_{20} - .198x_9$$

5.2 สมการพยากรณ์ ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = .220x_{18} + .156x_{21} - .137x_{20} - .103x_9$$

VARIABLES RELATED TO MOTIVATION IN LEARNING JAPANESE LANGUAGE OF
STUDENTS OF PRIVATE JAPANESE LANGUAGE SCHOOL IN BANGKOK

AN ABSTRACT

BY

NUKOON YIMSIRI

Present in partial fulfillment of the requirements for
the Master of Education degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University
May, 2003

Nukoon Yimsiri. (2003). *The variables related to motivation in learning Japanese language of students of private Japanese language school in Bangkok*. Master of Education, M.Ed. (Educational Psychology). Bangkok : Graduate School , Srinakharinwirot University. Thesis Committee : Assis. Prof. Promptida Sankamkrue, Assoc. Prof. Waythanee Greethong

The purpose of this research was to investigate variables related to motivation in learning Japanese language of students of private Japanese language school in Bangkok . These variable were personal information, sex , age , marital status , education level , occupation , Branch of school , financial status , expect of parent and interpersonal relationship between the subjects and their family member. The subjects of 407 students were selected from 3 branch of Old Japan Students' Association School ; Branch of Rajthamri , Branch of Pinkhow and Branch of Ladprao. The instrument was a questionnaire of variables relate to motivation in learning Japanese language of students of private Japanese language school in Bangkok . The data was analyzed by the Pearson Product Moment Correlation Coefficient and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The results were as follows :

1. There were significantly positive correlation among 2 variable relate to motivation in learning Japanese language of students of private Japanese language school in Bangkok ; high expect of parents (X_{18}) and interpersonal relationship between the subjects and their family member (X_{21}) at .01
2. There were significantly negative correlation among 3 variable variables relate to motivation in learning Japanese language of students of private Japanese language school in Bangkok ; higher Bachelor degree (X_9) , employee / agriculture (x_{11}) and less expect of parents (X_{18}) at .05
3. There were no significantly correlation among 16 variables relate to motivation in learning Japanese language of students of private Japanese language school in Bangkok ; male (X_1) ,female (X_2) , age (X_3) , single status (X_4) , marital status (X_5) divorce status (X_6) , under graduate Bachelor degree (X_7) , Bachelor degree (X_8) , business / private business (X_{10}) , government officer / metropolitan (X_{12}) , unemployed (X_{13}) , student of Brach of Rajthamri (X_{14}) , student of Branch of Pinkhow (X_{15}) student of Branch of Ladprao (X_{16}) ,family income (X_{17}) ,level expect of parents in learning the Japanese language (X_{19})

4. There were significantly 2 variables relate to motivation in learning Japanese language of students of private Japanese language school in Bangkok. Those variables affected from the most to the least were high expect of parents (X_{18}) and interpersonal relationship between the subjects and their family member (X_{21}) about percentage of 13.90 at .01 level.

5. The significantly predicted equations of the variables related to motivation in learning Japanese language of students of private Japanese language school in Bangkok.

5.1 In term of raw scores :

$$\hat{Y} = 3.059 + .334x_{18} + .169x_{21} - .166x_{20} - .198x_9$$

5.2 In term of standard scores :

$$Z = .220x_{18} + .156x_{21} - .137x_{20} - .103x_9$$

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง
ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่น ในสถาบันการศึกษาเอกชน
กรุงเทพมหานคร

ของ
นายณกุล ยิ้มศิริ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร. นภาพร หะวานนท์)
วันที่ เดือน พ.ศ. 2546

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรหมธิดา แสนคำเครือ)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ เวณี กรีทอง)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์ ดร. พาสนา จุลรัตน์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์เรื่องตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของสถาบันการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ซึ่งปริญญานิพนธ์เล่มนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี โดยได้รับความเมตตาและกรุณาอย่างสูงจากผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์เวชณี กรีทอง กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนวคิด และข้อเสนอแนะตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ให้แก่ผู้วิจัย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบแบบสอบถาม ทั้ง 3 ท่าน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยล้อมแสง อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภณและดร.พาสณา จุลรัตน์ ที่ให้ความกรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือในการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณคุณคุณกัลยา วานิชกิตติกุล ผู้จัดการสมาคมนักเรียนเก่าญี่ปุ่น ในพระบรมราชูปถัมภ์ ในการให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ และเก็บข้อมูลเพื่อนำมาใช้ในการวิจัย ด้วยความเมตตาเป็นอย่างสูง วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาเป็นอย่างยิ่ง และขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ทุก ๆ ท่านของโรงเรียนสอนภาษาสมาคมนักเรียนเก่าญี่ปุ่น ทั้ง 3 สาขา ได้แก่ สาขาราชดำริ สาขาปิ่นเกล้า และสาขาลาดพร้าว ที่ให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูล

ขอกราบขอบพระคุณคุณคุณพ่อตู้ คุณแม่เขียน ยิ้มศิริ และสมาชิกทุกคนในครอบครัว ที่ให้กำลังใจและให้ความช่วยเหลือสนับสนุนทุนทรัพย์ด้านการเรียนแก่ผู้วิจัยด้วยดีตลอดมา จนทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จการศึกษามหาบัณฑิตในครั้งนี้

ณกุล ยิ้มศิริ

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
	นิยามศัพท์เฉพาะ	6
	กรอบแนวความคิดในการศึกษาค้นคว้า	8
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ	9
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านส่วนตัวของนักเรียน ...	24
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านฐานะทางเศรษฐกิจของ ครอบครัวของนักเรียน	26
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับสมาชิกในครอบครัว	32
	เอกสารเกี่ยวข้องกับโรงเรียนสอนภาษาสมาคมนักเรียนเก่าญี่ปุ่น ...	34
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	36
	แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง.....	36
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	37
	วิธีสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ	37
	การรวบรวมข้อมูล	42
	การวิเคราะห์ข้อมูล	42
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	42
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	43
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	45

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
5	บทย่อ สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	52
	บทย่อ	52
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	52
	สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า	52
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	52
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	53
	การรวบรวมข้อมูล	53
	การวิเคราะห์ข้อมูล	53
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	54
	อภิปรายผล	55
	ข้อเสนอแนะ	62
	บรรณานุกรม	64
	ภาคผนวก	72
	ภาคผนวก ก.	73
	ภาคผนวก ข.	77
	ภาคผนวก ค.	84
	ประวัติย่อผู้ทำปริญญานิพนธ์	87

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามโรงเรียน ในเขตกรุงเทพฯ.....	37
2	แสดงจำนวนร้อยละของนักศึกษาที่เรียนภาษาญี่ปุ่น ในสถาบันการศึกษา เอกชน กรุงเทพมหานคร.....	45
3	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้าน ครอบครัว และแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาในสถาบัน การศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร	47
4	แสดงค่าสัมประสิทธิ์ภายในของปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาในสถาบันการศึกษา เอกชน กรุงเทพมหานคร	48
5	แสดงการวิเคราะห์ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการเรียนภาษา ญี่ปุ่นของนักศึกษาในสถาบันการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร โดยการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ	49
6	แสดงการวิเคราะห์ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการเรียนภาษา ญี่ปุ่นของนักศึกษาในสถาบันการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร	50
7	คำอำนาจจำแนก แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับสมาชิก ในครอบครัว	85
8	คำอำนาจจำแนก แบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่น.....	86

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ		หน้า
1	แผนภูมิลำดับชั้นความต้องการของมนุษย์ของมาสโลว์.....	15
2	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการ ERG ของแอคเลอร์.....	19

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในสังคมโลกยุคโลกาภิวัตน์ทำให้โลกไร้พรมแดน ข่าวสารข้อมูลที่ทุกประเทศต่าง ๆ ในโลกรวมทั้ง ประเทศไทย เป็นเสมือนสังคมเดียวกัน มีการติดต่อสื่อสารกันทางดาวเทียม เช่น การแพร่ภาพข่าว ทางด้านโทรทัศน์ วิทยุ เป็นต้น การติดต่อทางคอมพิวเตอร์ ได้แก่ การติดต่อทางด้านอินเทอร์เน็ต (Internet) ซึ่งเป็นวิถีทางที่คนให้สังคมโลก นิยมใช้กันมาก เพราะสะดวก รวดเร็ว และประหยัด ขณะเดียวกันกิจกรรม ทุก ๆ ด้านไม่ว่า เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การเมืองการศึกษา และสิ่งแวดล้อม ถูกเชื่อมโยงให้เข้าถึงซึ่งกันและกัน และแพร่กระจาย การเข้าถึง และการเชื่อมโยงด้วยข่าวสารข้อมูลอย่างรวดเร็ว ดังกล่าว ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงชีวิตสังคม และสิ่งแวดล้อมโลก ซึ่งสังคมไทยก็ได้รับผลกระทบนี้ด้วย (สำนักนายกรัฐมนตรี. 2539 : 7)

การติดต่อสื่อสารจำเป็นอย่างมากที่ต้องมีการใช้สัญลักษณ์ทางภาษา ได้แก่ ตัวอักษรและคำพูด ดังที่ยอมรับโดย พงศา (2527 : 1) กล่าวว่า ภาษา คือ ระเบียบแบบแผนของภาษาที่เกิดขึ้นเพื่อให้คนที่ใช้ภาษาเดียวกันใช้สื่อสารได้ตรงกัน หากไม่มีหลักเกณฑ์ของภาษาทุกคนจะใช้ภาษาอย่างไม่มีระเบียบ ผลก็คือ ความเข้าใจตรงกันในการสื่อสารจะลดน้อยลงและท้ายสุดจะไม่อาจรักษาเอกลักษณ์ทางภาษาไว้ได้ อาจจะต้องมีการยืมภาษาชนเผ่า หรือชนชาติอื่นนำเข้ามาใช้แทนภาษาของตนเอง

ภาษาญี่ปุ่นก็เป็นอีกภาษาหนึ่งที่ต้องศึกษาและเรียนรู้ เพื่อความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน การศึกษา หรือด้วยความจำเป็นอื่นใดก็ตาม ยิ่งประเทศไทยเป็นประเทศที่กำลังพัฒนานักลงทุนชาวต่างชาติหมายตามอง โดยเฉพาะชาวญี่ปุ่นเมื่อนักลงทุนเข้ามาลงทุนในประเทศไทยมากเท่าใดก็นับ เป็นผลดีของ คนในประเทศมากเท่านั้น เพราะคนในประเทศจะได้มีงานทำ มีรายได้เพื่อเลี้ยงตนเอง และครอบครัว รวมทั้งยังช่วยให้เศรษฐกิจของชุมชนและของประเทศมีการไหลเวียนการใช้จ่ายเงินทำให้เกิดสภาพคล่องทางเศรษฐกิจ และเมื่อเกิดสภาพคล่องทางเศรษฐกิจก็就会有การพัฒนา ประเทศ แต่ความสัมพันธ์ดังกล่าว ยังปิดถนนไม่รู้ภาษาซึ่งกันและกัน เป็นอุปสรรคขวางกั้นอยู่ เพราะภาษาไทย เป็นภาษาที่ยากสำหรับคนญี่ปุ่น โดยนัยเดียวกันภาษาญี่ปุ่นก็ยากสำหรับคนไทย (เอตาโร เอยิริ. 2527 :1) จึงเป็นสิ่งจำเป็นมากที่จะต้องมีการเตรียมพร้อมทางด้านบุคลากร สำหรับการรองรับการขยายงานทางด้าน ต่าง ๆ ที่มีการติดต่อสื่อสารกับนักลงทุนต่างชาติ ไม่ใช่เฉพาะการลงทุนทางด้านอุตสาหกรรมเพียงอย่างเดียว ยังมีทางด้านการท่องเที่ยว การตั้งหน่วยงานให้คำปรึกษาการศึกษาต่อในประเทศญี่ปุ่น การส่งเสริมการท่องเที่ยวญี่ปุ่น การตั้งองค์กรที่ให้ความรู้ทางด้านของการเรียนภาษาญี่ปุ่นให้กับอาจารย์ ซึ่งได้แก่ศูนย์ภาษามูลนิธิญี่ปุ่น กรุงเทพฯ ทางด้านวัฒนธรรมก็จะมีศูนย์วัฒนธรรมญี่ปุ่นให้คำปรึกษา หรือทางด้านการลงทุน ดังจะเห็นได้จากสถิติของการลงทุนทางด้านอุตสาหกรรมของ

นักลงทุนที่เข้ามา ลงทุนในประเทศไทย พบว่า นักลงทุน ชาวญี่ปุ่น ซึ่งจากสถิติของการลงทุนทางด้านอุตสาหกรรมของ นักลงทุนที่ลงทุนในประเทศไทย ชาวญี่ปุ่นลงทุนมาก เป็นอันดับ 1 ของการลงทุน รองลงมาได้แก่ยุโรป และได้หัว ในช่วงปี 2543 – 2544 (สำนักงานคณะกรรมการลงทุน (BOI)) เมื่อชาวญี่ปุ่นเข้ามาลงทุนในประเทศไทยสูงขึ้น บุคลากรที่ต้องติดต่อสื่อสารกับชาวญี่ปุ่น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นเพื่อใช้ในการสื่อสาร เพื่อให้เกิดความเข้าใจกันมากขึ้นหรือสะดวกขึ้นเมื่อมีการติดต่อสื่อสาร

ประกอบกับในช่วงปี พ.ศ. 2541 – 2544 พบว่าชาวญี่ปุ่น ได้เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยมากที่สุด รองลงมาคือชาวเดนมาร์ก ชาวฝรั่งเศสและเยอรมัน (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2544 : 25) นอกจากนี้ยังพบว่าสถิติของผู้ที่สนใจสมัครเรียนภาษาญี่ปุ่นในแต่ละโรงเรียน คือ โรงเรียนสอนภาษาสมาคมนักเรียน เก่าญี่ปุ่น ราชดำริ รับสมัครนักเรียนใหม่ ในปี พ.ศ. 2545 ในเดือน มกราคม มีจำนวนนักเรียนใหม่ จำนวน 280 คน เดือนกุมภาพันธ์ จำนวน 216 คน เดือนมีนาคม 444 คน เดือนเมษายน 328 คน เดือนพฤษภาคม จำนวน 308 คน เดือนมิถุนายน จำนวน 407 คน เดือนกรกฎาคม จำนวน 283 คน เดือนสิงหาคม จำนวน 215 คน เดือนกันยายน จำนวน 263 คน เดือนตุลาคม จำนวน 25 คน เดือน พฤศจิกายน จำนวน 260 คน และเดือน ธันวาคม จำนวน 0 คน โรงเรียนสอนภาษาสมาคมนักเรียนเก่าญี่ปุ่นปีนเกล้า เปิดรับสมัครนักเรียนใหม่ ประจำปี พ.ศ. 2545 ได้จำนวนนักเรียนใหม่ในแต่ละเดือนดังนี้ เดือนมกราคม จำนวน 24 คน เดือนกุมภาพันธ์ จำนวน 62 คน เดือนมีนาคม 112 คน เดือนเมษายน 94 คน เดือนพฤษภาคม จำนวน 83 คน เดือนมิถุนายน จำนวน 109 คน เดือนกรกฎาคม จำนวน 75 คน เดือนสิงหาคม จำนวน 76 คน เดือนกันยายน จำนวน 48 คน เดือนตุลาคม จำนวน 89 คน เดือน พฤศจิกายน จำนวน 20 คน และเดือนธันวาคม จำนวน 0 คน ส่วนโรงเรียนสอนภาษาสมาคมนักเรียนเก่า ญี่ปุ่น ลาดพร้าว เปิดรับสมัครนักเรียนใหม่ ประจำปี พ.ศ. 2545 เดือนมกราคม จำนวน 58 คน เดือนกุมภาพันธ์ จำนวน 29 คน เดือนมีนาคม 66 คน เดือนเมษายน 66 คน เดือนพฤษภาคม จำนวน 79 คน เดือนมิถุนายน จำนวน 87 คน เดือนกรกฎาคม จำนวน 60 คน เดือนสิงหาคม จำนวน 43 คน เดือนกันยายน จำนวน 33 คน เดือนตุลาคม จำนวน 70 คน เดือน พฤศจิกายน จำนวน 77 คน และเดือนธันวาคม จำนวน 0 คน ซึ่งจะสังเกตได้ว่า จำนวนในแต่ละเดือนที่มีการรับสมัครนักเรียนนั้น มีผู้สนใจเรียนทุกเดือน ซึ่งในสังคมปัจจุบัน ประเทศญี่ปุ่นมีการติดต่อสื่อสารในสังคมไทยมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการสำรวจทัศนคติของนักศึกษาสาขามนุษยศาสตร์ (กัญจน : 2523: 25) ในประเทศไทย พบว่า ทัศนคติของผู้กำลังศึกษาในสาขาภาษามีแนวโน้มเปลี่ยนไปจากเดิม กล่าวคือ การศึกษาทางด้านภาษา ควรสนองตอบต่องานอาชีพโดยตรง คือ สามารถนำความรู้ภาษาไปใช้ประกอบอาชีพตามความต้องการของหน่วยงานได้

ผู้วิจัยซึ่งได้ทำงานในโรงเรียนสอนภาษาสมาคมนักเรียนเก่าญี่ปุ่น จำนวน 6 ปี ได้เห็นจำนวนนักเรียนที่เพิ่มขึ้นทุกเดือนที่มีการเปิดรับสมัครนักเรียนใหม่ที่มีความรู้พื้นฐาน และไม่มีความรู้พื้นฐาน ซึ่งจากการสำรวจปัญหาข้อมูลเบื้องต้นของนักเรียนที่เรียนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนสอนภาษาญี่ปุ่น ลาดพร้าว ของ สมาคมนักเรียนเก่าญี่ปุ่น เมื่อวันที่ 15 เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2545 โดยให้นักเรียนตอบแบบสอบถามปลายเปิดจำนวน 80 คน ซึ่งมีนักเรียนชาย จำนวน 24

คน คิดเป็นร้อยละ 30 และนักเรียนหญิงจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 70 ซึ่งมีรายละเอียดของข้อคำถามดังนี้

คำถามข้อที่ 1 ถามว่า วัตถุประสงค์ของการเรียนภาษาญี่ปุ่น เพื่อ

คำตอบที่นักเรียนตอบมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ เพื่อต้องการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ แล้วนำไปประกอบอาชีพ จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 50 อันดับ 2 คือ เพื่อเพิ่มเติมความรู้เดิม ให้เพิ่มพูนมากขึ้น จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 43.75 อันดับ 3 คือ เพื่อนำไปประกอบกับวิชาเรียนที่เรียนที่โรงเรียน หรือมหาวิทยาลัย จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 33.75 อันดับ 4 คือ เพื่อการศึกษาต่อประเทศญี่ปุ่น จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 27.50 และอันดับที่ 5 คือ ชอบเรียนภาษา จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.75 อันดับ 6 คือ ชอบประเทศญี่ปุ่น จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50 และอันดับสุดท้าย คือ ชอบการ์ตูน และฟังเพลงญี่ปุ่น จำนวน 1 คน และ อยากพูดได้หลายภาษา จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.25

คำถามข้อที่ 2 การเรียนภาษาญี่ปุ่น ท่านคิดว่ามีปัญหาหรือไม่ ถ้ามีปัญหาปัญหานั้นคืออะไร (เรียนไม่ทัน, จำคำศัพท์ไม่ได้, จำไวยากรณ์ไม่ได้ ฯลฯ)

คำตอบที่นักเรียนคิดว่ามีปัญหา จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 83.75 และคำตอบที่คิดว่าไม่มีปัญหา จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 16.25 โดยคำตอบที่นักเรียนตอบมากที่สุดเป็นอันดับ 1 ที่นักเรียน คิดว่าตนเองมีปัญหา คือ จำคำศัพท์และตัวอักษรคันจิไม่ได้ จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 52.50 อันดับ 2 คือ จำไวยากรณ์ไม่ได้ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 33.75 อันดับ 3 คือ เรียนไม่ทัน จำนวน 5 คน และไม่มีเวลาทบทวน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 อันดับ 4 คือ เวลาเรียนในชั่วโมงเรียนน้อยจำนวน 1 คน ชั่วโมงเรียนที่เรียนภาษาญี่ปุ่นอยู่ตรงกับเรียนที่มหาวิทยาลัย จำนวน 1 คน ไม่ชินกับสำเนียงญี่ปุ่นจำนวน 1 คน จำตัวอักษรภาษาญี่ปุ่นไม่ได้ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.25

คำถามข้อที่ 3 เพราะเหตุใดจึงเกิดปัญหาในการเรียนภาษาญี่ปุ่น (ขาดเรียนบ่อย , มีงานทำในวันเวลาเรียน , ไม่สะดวกเรียน)

คำตอบที่นักเรียนตอบมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ ไม่มีเวลาทบทวนบทเรียน จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 31.25 อันดับ 2 คือ ขาดเรียนบ่อย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 8.75 อันดับ 3 คือ เวลาเรียนที่ลงทะเบียนเรียนไม่สามารถมาเรียนได้ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5 อันดับ 4 มีกิจกรรมเวลาเรียน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.75 อันดับ 5 คือ ไม่ขยันดูหนังสือ จำนวน 2 คน คิดว่าเป็นภาษาที่ยาก จำนวน 2 คน ไม่มีโอกาสได้ใช้ภาษา จำนวน 2 คน เวลาเรียนเข้าเกินไป จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50 และอันดับสุดท้าย คือ เรียนไม่ทัน จำนวน 1 คน ไม่ได้ท่องศัพท์ จำนวน 1 คน จำภาษาญี่ปุ่นไม่ได้ 1 คน ฟังภาษาไม่ทัน จำนวน 1 คน ต้องหยุดเรียนแล้วไปเรียนที่มหาวิทยาลัย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.25

จากผลสำรวจเบื้องต้นพบว่า ภาษาญี่ปุ่นเริ่มมีบทบาทในด้านระบบการเรียนการสอนของนักเรียนและผู้เรียนญี่ปุ่นส่วนหนึ่งที่เลือกเรียนภาษาญี่ปุ่นเพราะความสนใจโดยส่วนตัว และคิดว่าภาษาญี่ปุ่นมีความกว้างขวางในบริษัทหรือธุรกิจเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพฯ และ

ปริณิตล การมีทักษะทางด้านภาษาจึงเป็นข้อได้เปรียบสำหรับการเข้าร่วมทำงานในบริษัทนั้น ซึ่งสอดคล้องกับ เตือนใจ ตันงามตรง (2537 : 125) ได้วิจัยเรื่องการสำรวจความต้องการและการใช้ภาษา ญี่ปุ่นของภาครัฐบาล ผลการวิจัยพบว่า ปริมาณการใช้ภาษาญี่ปุ่นในภาครัฐนั้นขึ้นอยู่กับพื้นที่การศึกษาภาษาญี่ปุ่น หน่วยงานสังกัดและความถี่ในการใช้ภาษาญี่ปุ่นในการปฏิบัติงาน ทักษะที่ใช้มากที่สุดในงานราชการก็คือ ทักษะการฟัง และการพูด ในสภาพเผชิญหน้าและทางโทรศัพท์ โดยมีจุดประสงค์ส่วนใหญ่เพื่อ การสื่อสารกับผู้เชี่ยวชาญ ผู้มาติดต่อ และเพื่อนร่วมงาน สำหรับทักษะอื่น ๆ คือการอ่าน การเขียน มีการใช้ทักษะทั้งสองเฉพาะผู้ที่ทำหน้าที่ รับผิดชอบงานด้านนี้โดยตรงเท่านั้น งานแปลในงานราชการส่วนใหญ่เป็นการแปลจากภาษาญี่ปุ่นมาเป็นภาษาไทย เอกสารที่ต้องแปลบ่อยที่สุด คือ ข่าวประจำวัน บทความและงานวิจัยในงานราชการมีการใช้ ทักษะการแปลล่าม มากปานกลางส่วนใหญ่สภาพการสนทนา การเจรจาต่อรองและ การบรรยายเรื่องงาน ข้าราชการส่วนใหญ่ต้องการปรับปรุงทักษะภาษาญี่ปุ่นทุกทักษะ ยกเว้นราชการบางกลุ่มเท่านั้นที่ต้องการ ปรับปรุงเฉพาะทักษะการพูดและการฟังเท่านั้น และ เตือนใจ ตันงามตรง (2537 : 169) ได้วิจัย เรื่องความต้องการและการใช้ภาษาญี่ปุ่นของภาค รัฐบาลในระดับบริหาร และเรื่องความต้องการ และการใช้ ภาษาญี่ปุ่นของภาคเอกชนในระดับบริหาร ผลการวิจัยพบว่า ภาษาญี่ปุ่นมีความสำคัญสำหรับผู้บริหารค่อนข้างมากและทักษะที่จำเป็นที่สุดสำหรับผู้บริหารคือทักษะการฟังและการพูดเพราะผู้บริหารต้องสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับชาวญี่ปุ่นและต้องมีการสนทนาประจำวันทั่วไปในด้านนโยบายการคัดเลือกบุคคลเข้าทำงานในภาครัฐกิจ บริษัทส่วนหนึ่ง(52%) ได้ใช้ภาษาญี่ปุ่นเป็นปัจจัยร่วมในการพิจารณา คัดเลือกเข้าทำงาน และอรพินทร์ ศิริบุญมาและบุญเรือน วัฒนวงศ์ (2538 : 213) ได้วิจัยเรื่อง ความต้องการในการใช้ภาษาต่างประเทศในตลาดแรงงาน การโรงแรมและการท่องเที่ยว จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาวิจัยพบว่าในตลาดแรงงานทางด้านการโรงแรมและการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ มีความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษ เป็นอันดับ 1 ภาษาฝรั่งเศสเป็นอันดับ 2 ภาษาเยอรมันและภาษาญี่ปุ่นเป็นอันดับ 3 และ 4 ตามลำดับ เพื่อสื่อสารกับผู้ให้บริการชาวต่างประเทศ ดังนั้นในตลาดแรงงานการโรงแรม และการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ จึงมีความต้องการพนักงานที่มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศเพิ่มเติมในระดับมาก คือ ผู้ที่มีความรู้ความสามารถในภาษาอังกฤษ รอง ๆ ลงมาคือ ภาษาฝรั่งเศส ภาษาญี่ปุ่น และภาษาเยอรมัน

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาในสถาบันการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านส่วนตัว และด้านครอบครัวกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษา
2. เพื่อศึกษาตัวแปรด้านส่วนตัวและด้านครอบครัวที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือกเรียนภาษาของนักศึกษา

3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือกเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษา

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ คือ ทราบแรงจูงใจในการเลือกเรียนภาษาญี่ปุ่น รวมทั้งความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้เรียนอันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารการศึกษา เพื่อนำไปสู่การดำเนินงานทางด้านการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับผู้เรียน พัฒนาหลักสูตร และสถานการศึกษา รวมทั้งสามารถขยายการบริการได้ตรงตามความต้องการของผู้สนใจเลือกเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาที่สมัครเข้าเรียนภาษาญี่ปุ่นในสถาบันสอนภาษาสมาคม นักเรียนเก่าญี่ปุ่น ทั้ง 3 สาขา ได้แก่ สาขาราชดำริ สาขาปีนเกล้า และสาขาลาดพร้าว ในเขตกรุงเทพฯ จำนวน 4,489 คน นักเรียนชาย 1,825 คน นักเรียนหญิง จำนวน 2,664 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่สมัครเข้าเรียนในสถาบันสอนภาษาสมาคมนักเรียนเก่าญี่ปุ่น ทั้ง 3 สาขา ได้แก่ สาขาราชดำริ สาขาปีนเกล้า และสาขาลาดพร้าว ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Strata Random Sampling) จากประชากรโดยใช้สาขาและเพศ เป็นตัวแบ่งชั้น (Strata) จำนวน 407 คน จากโรงเรียนสอนภาษาสมาคมนักเรียนเก่าญี่ปุ่น ราชดำริ นักเรียนชาย จำนวน 90 คน นักเรียนหญิง จำนวน 185 คน โรงเรียนสอนภาษาสมาคมนักเรียนเก่าญี่ปุ่น ปีนเกล้า นักเรียนชาย จำนวน 24 คน นักเรียนหญิง จำนวน 48 คน และโรงเรียนสอนภาษาสมาคมนักเรียนเก่าญี่ปุ่น ลาดพร้าว นักเรียนชาย จำนวน 20 คน และนักเรียนหญิงจำนวน 40 คน จากตารางการสุ่มตัวอย่าง ยามาเน่ (Yamane, 1970 : 580 – 581) มีความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ตัวแปรที่วิจัย

ตัวแปรต้นที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า แบ่งเป็น 3 ด้าน ดังนี้

1. ตัวแปรด้านส่วนตัว ได้แก่

- 1.1 เพศ
- 1.2 อายุ
- 1.3 สถานภาพการสมรส
- 1.4 วุฒิการศึกษา
- 1.5 อาชีพ
- 1.6 สาขาของสถาบันการศึกษา

2. ตัวแปรด้านครอบครัว
 - 2.1 ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว
 - 2.2 ความคาดหวังของผู้ปกครอง
 - 2.3 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับสมาชิกในครอบครัว
3. ตัวแปรตาม ได้แก่ แรงจูงใจในการเลือกเรียนภาษาญี่ปุ่น

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่น หมายถึง ความต้องการของนักศึกษาที่จะให้เกิดการเรียนรู้ในภาษาญี่ปุ่นจนเกิดความชำนาญทางด้านภาษาญี่ปุ่น สามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพ

2. โรงเรียนสอนภาษาญี่ปุ่น หมายถึง สถานที่หรือสถาบันการสอนภาษาญี่ปุ่นที่เปิดสอนภาษาญี่ปุ่น ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงศึกษาธิการและจัดรูปแบบการศึกษานอกระบบโรงเรียน การวิจัยครั้งนี้หมายถึง โรงเรียนสอนภาษาญี่ปุ่นภาคเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

3. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนภาษาญี่ปุ่น หมายถึง สิ่งที่ส่งผลให้นักศึกษามีแรงจูงใจในการเลือกเรียนภาษาญี่ปุ่น โดยแบ่งเป็น 3 ตัวแปร ดังนี้

3.1 ตัวแปรด้านส่วนตัว ได้แก่

3.1.1 เพศ หมายถึง นักศึกษาที่เรียนภาษาญี่ปุ่น ในสถาบันการสอนภาษาญี่ปุ่น ซึ่งได้แก่ เพศชาย และเพศหญิง

3.1.2 อายุ หมายถึง อายุจริงที่นับตั้งแต่เกิดจนถึงปัจจุบันของนักเรียนที่เรียนภาษาญี่ปุ่นในสถาบันการศึกษาเอกชน

3.1.3 สถานภาพสมรส หมายถึง สภาพการอยู่ของนักศึกษาที่เรียนภาษาญี่ปุ่นได้แก่ โสด คู่ และหม้าย

3.1.4 วุฒิการศึกษา หมายถึง วุฒิการศึกษาชั้นสูงสุดของนักเรียนที่เรียนภาษา ญี่ปุ่นในสถาบันการศึกษาเอกชน ได้แก่ ต่ำกว่าปริญญาตรี ระดับปริญญาตรี และสูงกว่าระดับปริญญาตรี

3.1.5 อาชีพ หมายถึง ชนิดของงานที่นักเรียนที่เรียนภาษาญี่ปุ่น ประกอบการอยู่ซึ่งทำให้เกิดรายได้ ได้แก่

3.1.5.1 ประกอบธุรกิจการค้า/ธุรกิจส่วนตัว

3.1.5.2 รับจ้าง/เกษตรกรรม

3.1.5.3 รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ

3.1.5.3 ยังไม่ประกอบอาชีพ ได้แก่ นักศึกษา และยังไม่

อาชีพ

3.1.6 สาขาของสถาบันการศึกษา หมายถึง สถาบันการศึกษาที่เปิดสอนภาษาญี่ปุ่น ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ โรงเรียนสอนภาษาสมาคมนักเรียนเก่าญี่ปุ่น ราชดำริ โรงเรียนสอนภาษาสมาคมนักเรียนเก่าญี่ปุ่น ปิ่นเกล้า และโรงเรียนสอนภาษาสมาคมนักเรียนเก่าญี่ปุ่น ลาดพร้าว

3.2 ตัวแปรด้านครอบครัว ได้แก่

3.2.5 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง รายได้รวมของผู้ปกครองที่ได้รับเป็นรายเดือน

3.2.6 ความคาดหวังของผู้ปกครอง ได้แก่ การรับรู้ของนักเรียนที่มีต่อความคิด ความรู้สึกของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียน ผลการเรียนรู้ทางการศึกษาที่ตั้งไว้สำหรับนักเรียน และต้องการให้นักเรียนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

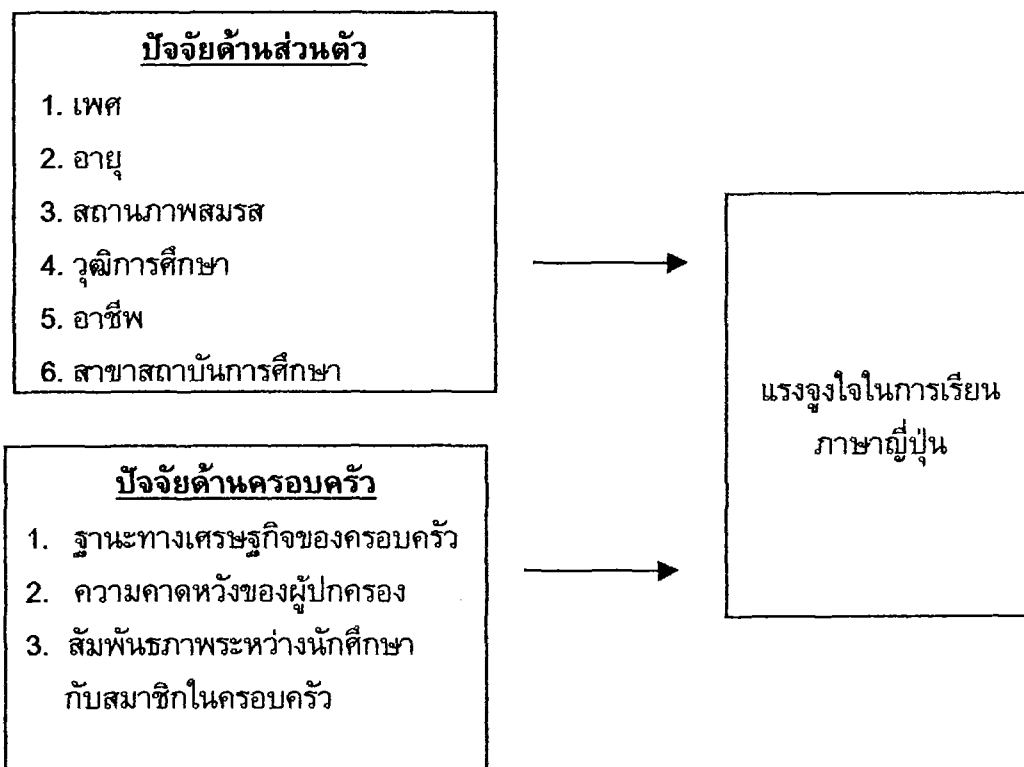
3.2.7 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับสมาชิกในครอบครัว หมายถึง การปฏิบัติตนของบิดามารดาหรือผู้ปกครองต่อนักศึกษาด้านการเรียนและการปฏิบัติตนของนักศึกษาต่อบิดามารดา หรือผู้ปกครอง เพื่อทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน แบ่งได้ดังนี้

3.2.7.3 การปฏิบัติตนของบิดามารดา หรือผู้ปกครองต่อนักศึกษา ด้านการเรียน ได้แก่ การเอาใจใส่ต่อการเรียนของบุตร ให้ความสนใจในการเรียน ทำกิจกรรมของบุตรกับเพื่อน ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการเรียน การให้ความรักความห่วงใย ใกล้ชิดต่อบุตรและการให้กำลังใจของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง

3.2.7.4 การปฏิบัติตนของนักศึกษาต่อบิดามารดา หรือผู้ปกครอง ด้านการเรียน ได้แก่ การขอคำแนะนำและซักถามเมื่อมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการเรียนจากบิดามารดา เมื่อเกิดปัญหาทางด้านการเรียน หรือ ผู้ปกครองแสดงความรักและเคารพของบุตรที่มีต่อบิดามารดา หรือผู้ปกครอง การเชื่อฟังไม่ทำให้ บิดามารดาหรือผู้ปกครองเสียใจ

กรอบแนวคิดในการศึกษาคำว่า
ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

สมมุติฐานการวิจัย

1. ตัวแปรด้านส่วนตัว และด้านครอบครัวมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษา
2. ตัวแปรด้านส่วนตัว และด้านครอบครัวส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือกเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษา

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านส่วนตัวของนักเรียน
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านส่วนตัวของนักเรียน
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านส่วนตัวของนักเรียน
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวของนักเรียน
 - 3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวของนักเรียน
 - 3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวของนักเรียน
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับสมาชิกในครอบครัว
 - 4.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับสมาชิกในครอบครัว
 - 4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับสมาชิกในครอบครัว
5. เอกสารเกี่ยวข้องกับโรงเรียนสอนภาษาสมาคมนักเรียนเก่าญี่ปุ่น

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ

1. ความหมายของแรงจูงใจ คำว่า “แรงจูงใจ” มาจากคำกริยาในภาษาละตินว่า *Movere* (Kidd. 1973 : 101) ซึ่งมีความหมายตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า “to move” อันมีความหมายว่า “ เป็นสิ่งที่โน้มน้าวหรือชักจูงให้บุคคลเกิดการกระทำหรือปฏิบัติการ” (To Move a Person to a Course of Action) แรงจูงใจจึงมีอิทธิพลมากในการเรียนรู้ พาลอฟ (Pavlov) ธอร์นไดค์ (Thorndike) และวัตสัน (Watson) กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นแรงผลักดันทำให้บุคคลกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งจนสำเร็จ (อรรถย ชื่นมนุษย์. 2520 : 184)

กิลฟอร์ด และเกรย์ (Guilford and Gray. 1970 : 12) ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า เป็นสิ่งที่เร้าที่นำช่องทางและเสริมสร้างความปรารถนาในการประกอบกิจกรรมของมนุษย์ ส่วนกู๊ด (Good. 1973 :375) ได้ให้ความหมายว่า แรงจูงใจ หมายถึง กระบวนการเร้าและสนับสนุนให้บุคคลกระทำกิจกรรมอย่างมีระบบ และฮิลการ์ด (Hilgard. 1981 : 314) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า หมายถึงปัจจัยหรือองค์ประกอบที่ไปกระตุ้นบุคคลให้เกิดพลังและนำไปสู่การกระทำ(อัมพร ถิ่นประเทศ. 2538 : 8)

ซี.วี.กู๊ด (Good. 1973 : 375) ได้ให้ความหมายว่า แรงจูงใจ หมายถึง การที่บุคคลหนึ่งพยายามกระทำการให้อีกบุคคลหนึ่งหรือหลาย ๆ คนมีความเห็นคล้อยตามตน สำหรับประเทศไทยได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของคำว่า แรงจูงใจในแง่มุมต่าง ๆ ดังนี้

พวงจันทร์ ดุลละลัมพะ (2521 : 80) แรงจูงใจ หมายถึง สภาพความพร้อมของอินทรีย์ที่จะเริ่ม พฤติกรรมเชื่อมโยงต่อเนื่อง

เอนกกุล กริแสง (2526 : 35) แรงจูงใจ หมายถึง การกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมและการควบคุมพฤติกรรม ซึ่งทำให้บุคคลแสดงปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าอย่างเดียวไม่เหมือนกัน

เชียรศรี วิวิธสิริ (2528 : 25) แรงจูงใจ หมายถึง พลังที่ทำให้เกิดพฤติกรรมและควบคุมแนวทางของพฤติกรรม หรือ สิ่งกระตุ้นอินทรีย์ หรือชี้ทางอินทรีย์กระทำพฤติกรรมไปสู่เป้าหมาย

จรรยา โกมลบุญย์ (2528 : 27) แรงจูงใจ หมายถึง เป็นภาวะการณที่อินทรีย์ถูกกระตุ้น และชี้แนวทางให้อินทรีย์มีการตอบสนองไปสู่เป้าหมาย หรือเป็นเครื่องล่อใจ ซึ่งเป็นความต้องการ เฉพาะอย่างที่ทำให้ความพึงพอใจแก่บุคคล

จงพิศ ศิริวัฒน์ (2523 : 92) ได้ให้ความหมายแรงจูงใจว่าเป็นความจำเป็นความต้องการแรงกระตุ้น ความปรารถนา หรือแรงผลักดันให้แต่ละบุคคลและจะนำไปสู่การกระทำไปสู่เป้าหมาย

มณูญ ตนะวัฒนา (2525 : 49) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจ ว่าเป็นสภาพหรือสถานะที่อยู่ในตัวบุคคลที่จะแสดงออกหรือเป็นแรงผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมไปสู่เป้าหมาย

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528 : 227) แรงจูงใจ หมายถึง การกระตุ้นหรือล่อให้เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ขึ้นด้วยสิ่งเร้าใดสิ่งเร้าหนึ่ง แรงจูงใจประกอบด้วยส่วนสำคัญ 2 ส่วนคือ

1. แรงจูงใจ (Motive) ได้แก่ ความต้องการ ความสนใจ ทศนคติ ลักษณะนิสัย ฯลฯ ซึ่งเป็นสิ่งที่เกิดภายในร่างกาย

2. สิ่งจูงใจหรือเครื่องล่อ (Incentive) ได้แก่ สิ่งเร้าต่าง ๆ ที่อยู่ภายนอก ร่างกายซึ่งเป็นตัวกำหนด ทิศทางของพฤติกรรม การจูงใจจะมีพลังงานมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับส่วนสำคัญทั้งสองส่วนนี้

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2528 : 27) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลเป็นแรงผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรม และควบคุมพฤติกรรม

ชม ภูมิภาค (2516 : 54) กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นสภาวะที่เกิดขึ้นในบุคคลเพื่อควบคุมพฤติกรรมที่มุ่งไปสู่เป้าประสงค์

ถวิล เกื้อกุลวงศ์ (2528 : 53) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง ความ

ต้องการ ความจำเป็นแรงขับหรือแรงกระตุ้นที่อยู่ภายในตัวบุคคล แรงจูงใจจะถูกนำมามุ่งหน้าไปสู่เป้าหมาย ซึ่งอาจเป็นลักษณะของจิตสำนึกหรือจิตใต้สำนึกก็ได้

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2529 : 112) ได้สรุปความหมายของแรงจูงใจไว้ว่า หมายถึง สิ่งจูงใจที่ทำให้เกิดการใช้พลังงานที่มีอยู่ในตัวบุคคลกระทำการกิจกรรมเพื่อให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย หรือ แรงจูงใจเป็นสิ่งที่อยู่ใต้อำนาจของบุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ตนต้องการ

นอกจากนี้แรงจูงใจยังเป็นการที่ชักนำโน้มน้าวให้บุคคลเกิดความมานะพยายามเพื่อสนองตอบความต้องการบางประการให้บรรลุสำเร็จได้ (สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. 2533 ; อ้างอิงมาจาก Lovell. 1980 :190) สำหรับความสำคัญของแรงจูงใจ มีผู้ให้ความสำคัญไว้ดังนี้

แรงจูงใจที่ส่งผลหรือมีอิทธิพลโดยตรงต่อการศึกษา คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) ซึ่งเป็นแรงจูงใจที่อยู่ในมนุษย์ทุกคน เป็นความต้องการทางจิตใจของมนุษย์ที่จะเอาชนะอุปสรรคฝ่าฟันกระทำการที่ยาก ๆ ให้ประสบผลสำเร็จ เป็นความปรารถนาที่จะกระทำการใด ๆ ให้สำเร็จโดยเร็วที่สุด และได้ผลดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่สูงจะบรรลุผลสำเร็จในการศึกษาและมีความมานะ พยายามที่จะศึกษาในระดับที่สูงขึ้นไป (ประหยัด ทองมาก. 2520 : 48)

เจือจันทร์ จงสถิตย์อยู่ (2525 : 19) ได้กล่าวถึง แรงจูงใจในการศึกษาว่า ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

1. สภาพฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่าง
2. ทุนทรัพย์ที่ใช้ในการศึกษามากหรือน้อยกว่ากัน
3. คุณภาพของการจัดการศึกษาที่แตกต่างกัน
4. ภูมิฐานะของสถานศึกษาที่อยู่ในส่วนกลางหรือภูมิภาค
5. ความมีชื่อเสียงของสถานการศึกษาที่แตกต่างกัน

สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม (2528 : 71 - 72) กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลเกิดพลังที่จะแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ อันจะทำให้เกิดการที่จะกระทำหรือไม่กระทำการสิ่งใดและทำให้เกิดความพร้อมในการเรียนได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้แรงจูงใจทำให้บุคคลหรือผู้เรียนสามารถไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทางตามที่พวกเขาคาดหวังไว้

ชัยนาถ นาคบุบผา (2529 : 54 - 56) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแรงจูงใจว่า เป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการเรียนและการทำงานของบุคคลเป็นอย่างมาก หากผู้เรียนหรือผู้ทำงานได้รับแรงจูงใจในระดับสูง ย่อมทำให้พวกเขามีความตั้งใจเรียน หรือผู้ทำงานได้รับแรงจูงใจในระดับสูง ย่อมทำให้พวกเขามีความตั้งใจเรียน หรือตั้งใจทำงานอย่างเต็มความสามารถโดยไม่ย่อท้อ

2. ลักษณะแรงจูงใจ ลักษณะและประเภทของแรงจูงใจได้มี

นักวิชาการทั้งภายในประเทศได้แบ่งลักษณะแรงจูงใจไว้ได้ดังนี้

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2518 : 18 – 19) ได้แบ่งแรงจูงใจภายในออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) หมายถึง สภาวะของบุคคลที่มีความต้องการหรือการแสดงพฤติกรรมบางอย่างตามความชอบของตัวเอง เพราะฉะนั้นบุคคลใดก็ตามที่มีแรงจูงใจภายในย่อมจะแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ด้วยความพอใจ และยินดี นักจิตวิทยาเชื่อว่า แรงจูงใจภายในมีความสำคัญมากกว่าแรงจูงใจภายนอก

2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) หมายถึง สภาวะของบุคคลที่ได้รับการกระตุ้นจากภายนอก ทำให้มองเห็นจุดหมายปลายทาง และนำไปสู่การแสดงพฤติกรรมของบุคคลโดยทั่วไป นักจิตวิทยา เชื่อว่า การแสดงพฤติกรรมของบุคคลส่วนใหญ่เกิดจากแรงจูงใจภายนอกเกือบทั้งสิ้น

3. ประเภทของแรงจูงใจ สำหรับ ปฐม นิคมานนท์ (2518 : 39 – 42) ได้แบ่งแรงจูงใจเป็น 3 ประเภทคือ

1. แรงจูงใจด้านร่างกาย (Physical Motives) เป็นแรงจูงใจที่ติดตัวมาแต่กำเนิดและมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิตอันเกิดจากเปลี่ยนแปลงภายในเพื่อรักษาสภาวะปกติของ ร่างกายซึ่งเกิดจากอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมภายนอก ความต้องการภายในเนื้อเยื่อและอิทธิพลของสารฮอร์โมนใน เม็ดเลือด แรงจูงใจด้านร่างกายที่สำคัญ ได้แก่ แรงขับจากความหิว แรงขับจากการกระหายน้ำ แรงขับเพื่อหลีกเลี่ยงความเจ็บปวด แรงขับที่เกิดจากความต้องการทางเพศและแรงขับในการเป็นแม่

2. แรงจูงใจทั่วไปที่ไม่ใช่การเรียนรู้ (Unlearned General Motives) เป็นแรงจูงใจที่ไม่ได้เกิดจากเปลี่ยนแปลงทางร่างกายแต่เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากความอยากรู้อยากเห็น อยากมีการเคลื่อนไหวหรือทำกิจกรรมต้องการสำรวจสิ่งต่าง ๆ ได้แก่ ความต้องการเคลื่อนไหวและทำกิจกรรมต่าง ๆ ความอยากรู้อยากเห็น ความต้องการที่จะควบคุมหรือจัดกระทำกับสิ่งต่าง ๆ ความต้องการได้รับการตอบสนองจากประสาทสัมผัสต่าง ๆ ความต้องการความรัก ความอบอุ่น และความต้องการกระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง

3. แรงจูงใจทางสังคม (Social Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากกานเรียนรู้ไม่ใช่ติดตัวมาแต่กำเนิด เกิดขึ้นเพราะจากการที่บุคคลได้เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมเนื่องจากคนนั้นเป็นสัตว์สังคม ดังนั้น พฤติกรรมส่วนใหญ่จึงได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม เช่น ตัวบุคคล สถาบันต่าง ๆ วัฒนธรรม ค่านิยม ความนึกคิด ความเชื่อถือ ขนบธรรมเนียมประเพณี ศาสนา เป็นต้น แรงจูงใจทางสังคมที่สำคัญ ได้แก่ ความต้องการได้รับความสำเร็จ ความต้องการเป็นพวกพ้อง หรือมีความผูกพันกับบุคคลอื่น ความต้องการให้สังคมยอมรับ ความต้องการตำแหน่งและฐานะทางสังคมและความก้าวหน้า

ส่วน มนุษย์ ดนนะพัฒนา (2525 : 51 – 55) ได้อธิบายแรงจูงใจไว้ 2

ประเภท คือ

1. แรงจูงใจที่เกิดจากทางร่างกาย เช่น ความคิด ความกระหาย ความต้องการทางเพศ ความต้องการหลับนอน พักผ่อน การหลีกเลี่ยงจากความเจ็บปวด เป็นต้น
2. แรงจูงใจที่เกิดจากอิทธิพลทางสังคม บุคคลจะเริ่มมีแรงจูงใจประเภทนี้ได้เมื่อได้เข้าสู่สังคมเนื่องจากได้รับอิทธิพลจากการมีความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลหรือมนุษย์สัมพันธ์ทางวัฒนธรรม ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี และความเชื่อ เป็นต้น ซึ่งได้แก่ความต้องการได้รับการยอมรับนับถือ ยกย่อง และสรรเสริญ เห็นตนเองเป็นคนสำคัญและมีค่า ความเชื่อมั่นในตนเอง ความรู้สึกอยากมีความอิสระ มีอำนาจ มีความรู้ ความสำเร็จในชีวิต และความต้องการในด้านสถานภาพหรือตำแหน่งหน้าที่

เอนกกุล กริแสง (2526 : 38) แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจทางร่างกาย (Physiological Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการทางร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย การพักผ่อน การขับถ่าย และความต้องการทางเพศ เป็นต้น
2. แรงจูงใจทางสังคม (Social Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นในภายหลัง เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้
3. แรงจูงใจส่วนบุคคล (Personal Motives) แรงจูงใจประเภทนี้หมายถึง แรงจูงใจที่พัฒนาขึ้นในตัวตน ซึ่งจะแตกต่างกันไปไม่เหมือนกัน แรงจูงใจส่วนบุคคลมีรากฐานมาจากความต้องการทางร่างกาย และความต้องการสะสมสิ่งของต่าง ๆ เป็นต้น แรงจูงใจส่วนบุคคลที่สำคัญและเห็นได้ชัดคือ การติดยาหากไม่ได้เสพแล้วจะเกิดอาการผิดปกติกับร่างกาย สำหรับรายที่ติดยาอย่างรุนแรงอาจถึงกับฆ่าตัวตายหรือก่ออาชญากรรม

นอกจากนี้ ถวิล เกื้อกุลวงศ์ (2528 : 94 – 114) อธิบายแรงจูงใจว่าประกอบด้วยลักษณะต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. แรงจูงใจด้านความมั่นคง มักอยู่ในรูปของจิตสำนึกและจิตใต้สำนึก ความมั่นคงในรูปของจิตสำนึกนั้นได้มาจากการต้องการความปลอดภัย ส่วนความมั่นคงในรูปของจิตใต้สำนึกนั้นเป็นสิ่งที่ได้พัฒนามาตั้งแต่เด็ก โดยการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดที่จะทำให้บุคคลเป็นคนที่มีความมั่นใจหรืออ่อนแอ
2. แรงจูงใจด้านสังคม เนื่องจากมนุษย์เป็นสัตว์สังคม จึงต้องการติดต่อสัมพันธ์ซึ่งกันและกันและมีการอยู่รวมกันกับผู้อื่น เพื่อจะได้เป็นส่วนหนึ่งของสังคม และได้รับการยกย่องการที่บุคคลติดต่อสัมพันธ์กันนั้น มิใช่เพื่อมิตรภาพเพียงอย่างเดียวเสมอไป หากแต่ต้องการให้ผู้อื่นยอมรับศรัทธา เชื่อถือ
3. แรงจูงใจด้านชื่อเสียง แรงจูงใจด้านนี้มีมากขึ้นทุกทีในสังคมไทย โดยเฉพาะสังคมระดับชน ชั้นกลาง ความต้องการด้านชื่อเสียงเป็นการกำหนดขีดจำกัดของบุคคลอย่างหนึ่ง บุคคลบางคนนั้นมีความพึงพอใจกับชื่อเสียงในระดับเพื่อน หรือในระดับชุมชนเท่านั้น แต่บางคนก็อาจแสวงหาชื่อเสียงในระดับชาติหรือระดับโลก

4. แรงจูงใจด้านอำนาจ อำนาจเป็นศักยภาพแห่งอิทธิพลของบุคคล แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ อำนาจตามหน้าที่ และอำนาจส่วนตัว เช่น บุคคลที่สามารถทำให้ผู้อื่นปฏิบัติตามเพราะตำแหน่งหน้าที่นั้น แสดงว่าเป็นผู้ที่มีอำนาจตามหน้าที่ ส่วนบุคคลที่มีความสามารถทำให้ผู้อื่นปฏิบัติตามได้จากบุคลิกภาพและพฤติกรรม แสดงว่าเป็นผู้ที่มีอำนาจส่วนตัว แต่บางคนก็เป็นเจ้าของอำนาจทั้งสองประเภท

5. แรงจูงใจด้านความสามารถ ความสามารถ หมายถึง การควบคุมองค์ประกอบสิ่งแวดล้อมทั้งกายภาพและสังคม ความรู้สึกด้านความสามารถเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับมโนทัศน์ด้านความคาดหวัง บุคคลจะมีความสามารถหรือไม่นั้น ย่อมขึ้นอยู่กับความสำเร็จและความล้มเหลวในอดีต ถ้าความสำเร็จอยู่เหนือความล้มเหลว ความรู้สึกด้านความสามารถจะมีแนวโน้มสูง ทำให้บุคคลนั้น ๆ มองโลกในแง่บวกและมองสถานการณ์ต่าง ๆ ว่าเป็นสิ่งที่ท้าทายน่าสนใจ และสามารถที่จะช่วยให้เอาชนะได้ แต่ถ้าความล้มเหลวอยู่เหนือความสำเร็จแล้ว จะทำให้บุคคลมองโลกในแง่ลบ และบุคคลที่มีความรู้สึกด้านความสามารถต่ำ จะไม่มีเหตุผลที่จะแสวงหาการทำลายใหม่ ๆ หรือทำการเสี่ยง บุคคลเหล่านี้จะปล่อยให้สิ่งแวดล้อมบังคับควบคุมมากกว่าที่จะเป็นผู้ควบคุมและบังคับสิ่งแวดล้อม

6. แรงจูงใจด้านความสำเร็จ เป็นแรงจูงใจที่เด่นชัดของมนุษย์ที่สามารถแยกออกจากความต้องการด้านอื่น ๆ ลักษณะอย่างหนึ่งของบุคคลที่มีแรงจูงใจด้านความสำเร็จ คือ มีความพอใจความสำเร็จของงานมากกว่ารางวัลของงาน บุคคลประเภทนี้จะมีความก้าวหน้าในการทำงานเพราะจะเป็นผู้สร้างสรรค์ให้งานสำเร็จ

7. แรงจูงใจด้านเงิน เงินเป็นแรงจูงใจที่สลับซับซ้อนและสัมพันธ์กับความต้องการทุกประเภททุกระดับ คุณลักษณะที่เด่นชัดและสำคัญที่สุดของเงิน คือ เป็นตัวแทนในการแลกเปลี่ยนสิ่งที่เงินสามารถซื้อได้ไม่ใช่ตัวเงินโดยตรง แต่เป็นคุณค่าของเงิน ตัวเงินนั้นไม่ได้มีความสำคัญ แต่เป็นตัวแทนของความต้องการใด ๆ ที่บุคคลต้องการให้เป็นตัวแทน

จากเอกสารดังกล่าว พอสรุปได้ว่า แรงจูงใจบุคคลสามารถแบ่งได้เป็นแรงจูงใจด้านร่างกาย ซึ่งเกิดจากอิทธิพลสิ่งเร้าภายนอก แรงจูงใจทั่วไปซึ่งเกิดจากความอยากรู้ อยากเห็นเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อต้องการความรัก ความอบอุ่น หรือต้องการแสดงความสามารถด้วยตนเองและแรงจูงใจด้านสังคมเป็นความต้องการอยู่ร่วมกับผู้อื่น เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ต้องการได้รับการยกย่องเกียรติยศ ชื่อเสียง ตลอดจนความสำเร็จในชีวิต แรงจูงใจแบ่งตามเหตุผลของการแสดงออกโดยทั่วไป แบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะใหญ่ ๆ ด้วยกัน คือ แรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก แรงจูงใจในจะมีคุณค่ามากกว่าแรงจูงใจภายนอก แรงจูงใจในเกิดได้โดยการที่บุคคลได้รับอิทธิพลหรือประสบการณ์จากสิ่งแวดล้อมหรือสิ่งเร้าภายนอก

4. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ แนวคิดทฤษฎีแรงจูงใจ เกี่ยวกับการต้องการของมนุษย์ได้มีผู้รู้หลายท่านอธิบายไว้ จึงมีทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจหลายทฤษฎีในที่นี้จะนำเสนอ 3 ทฤษฎี คือ

4.1 ทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์ (Maslow's General Theory of Human Motivation) นักจิตวิทยาชาวอังกฤษเป็นคนแรกที่ได้ตั้งทฤษฎีทั่วไปเกี่ยวกับแรงจูงใจไว้ และเป็นที่ยอมรับกันแพร่หลาย สมมุติฐานมีสาระดังนี้

4.1.1 มนุษย์มีความต้องการและเป็นความต้องการที่ไม่มีที่สิ้นสุดขณะที่ความต้องการใดได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการอย่างอื่นก็จะเข้ามาแทนที่ไม่มีวันสิ้นสุด

4.1.2 ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้ว จะไม่เป็นสิ่งจูงใจของพฤติกรรมอีกต่อไป

4.1.3 ความต้องการของมนุษย์ มีลำดับขั้นตอนตามความสำคัญ (A Hierarchy of Needs) คือเมื่อความต้องการในระดับต่ำได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการระดับสูงก็จะเรียกร้องให้มีการตอบสนองทันที

มาสโลว์ (สวรงค์ โคว์ตระกูล. 2533 116 – 117 ; อ้างอิงมาจาก Maslow 1970 : 35 – 47) ได้แบ่งลำดับความต้องการของมนุษย์ไว้ดังนี้

ภาพประกอบ 1 แผนภูมิลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ ตามทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์

1. ความต้องการทางสรีระ หมายถึง ความต้องการขั้นพื้นฐานของร่างกาย เช่นความหิว ความกระหาย ความต้องการทางเพศ และการพักผ่อน เป็นต้น ความต้องการเหล่านี้เป็นความต้องการที่จำเป็นความต้องการที่จำเป็นสำหรับการมีชีวิตอยู่ มนุษย์ทุกคนมีความต้องการทางสรีระอยู่เสมอจะขาดเสียมิได้ ถ้าอยู่ในสภาพที่ขาดจะกระตุ้นให้ตนมีกิจกรรมขนขวายที่จะสนองความต้องการนั้น ๆ

2. ความต้องการทางความมั่นคงปลอดภัยหรือสวัสดิภาพ หมายถึง ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยทั้งทางด้านร่างกายและทางด้านจิตใจเป็นอิสระจากความกลัว การขู่เข็ญบังคับจากผู้อื่น และสิ่งแวดล้อม เป็นความต้องการที่จะได้รับการปกป้องคุ้มกัน ความต้องการประเภทนี้จะเริ่มตั้งแต่วัยทารกจนกระทั่งวัยชรา ความต้องการมีงานทำเป็นหลักแหล่ง ก็เป็นความต้องการเพื่อสวัสดิภาพของผู้ใหญ่อายุนึง

3. ความต้องการความรักและเป็นส่วนหนึ่งของหมู่ มนุษย์ทุกคนมีความปรารถนาจะให้เป็นที่รักของผู้อื่น และต้องการมีความสัมพันธ์กับผู้อื่นและเป็นส่วนหนึ่งของหมู่ ต้องการให้ทุกคนยอมรับตนเองเป็นสมาชิก คนที่รู้สึกเหงาไม่มีเพื่อน มีชีวิตที่ไม่สมบูรณ์ เป็นผู้ที่จะต้องซ่อมความต้องการประเภทนี้ คนที่รู้สึกว่าเป็นที่รักและยอมรับของหมู่คณะจะเป็นผู้ที่สมปรารถนาในความต้องการความรักและเป็นส่วนหนึ่งของหมู่

4. ความต้องการที่จะรู้สึกว่าคุณค่า ความต้องการนี้เป็นความต้องการที่จะประสบความสำเร็จมีความสามารถ ต้องการให้ผู้อื่นเห็นว่าตนมีความสามารถ มีคุณค่าและมีเกียรติต้องการให้ได้รับการยกย่องนับถือจากผู้อื่น ผู้ที่สมปรารถนาในความต้องการนี้จะเป็นผู้ที่มีความมั่นใจในตนเอง เป็นคนที่มีประโยชน์และมีค่า ตรงข้ามกับผู้ที่ขาดความต้องการประเภทนี้จะรู้สึกว่าตนไม่มีความสามารถและมีปมด้อย มองโลกในแง่ร้าย

5. ความต้องการที่จะรู้จักตนเองอย่างแท้จริง และพัฒนาอย่างเต็มที่ ตามศักยภาพของตน มาสโลว์ ได้อธิบายความต้องการที่เรียกว่า Self – actualization ว่าเป็นความต้องการที่จะรู้จักตนเองตามสภาพที่แท้จริงของตนเอง กล้าที่จะตัดสินใจเลือกทางเดินของชีวิต รู้จักค่านิยมของตนเอง มีความจริงใจต่อตนเอง ปรารถนาที่จะเป็นคนที่ที่สุดเท่าที่จะมีความสามารถทำได้ทั้งทางด้านสติปัญญา ทักษะและอารมณ์ความรู้สึกยอมรับตนเอง ทั้งส่วนดีและส่วนเสียของตนที่สำคัญที่สุดก็คือ การมีสติที่จะยอมรับว่าตนใช้กลไกในการป้องกันตนเองในการปรับตัวและพยายามที่จะเปิดโอกาสให้ตนเองเผชิญกับความจริงของชีวิต เผชิญกับสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ โดยคิดว่าเป็นสิ่งที่ท้าทาย น่าตื่นเต้นและมีความหมายบุคคลจะศึกษาเพราะอยากรู้จะสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ เพราะใจรัก และจะทำงานเพราะอยากทำ ซึ่งเป็นกระบวนการที่จะพัฒนาตนเองอย่างเต็มที่ตามศักยภาพของตนไม่มีจุดจบตลอดเวลาที่มีชีวิตอยู่ มนุษย์ทุกคนมีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองเต็มที่ตามศักยภาพของตนเอง และมีน้อยคนที่จะได้ถึงขั้น Self – actualization อย่างสมบูรณ์

ส่วน สเตียร์ (ลิทธิโชค วรานุสันติกุล. 2530 : 152 ; อ้างอิงมาจาก Steers. 1997: 33) ได้ทำการวิจัยเพื่อทดสอบทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์ และพบว่า ผลของการวิจัยไม่ตรงกับทฤษฎีดังกล่าว คือ การตอบสนองความต้องการของบุคคล ไม่ได้เป็นไปในลักษณะตามลำดับขั้น ดังที่มาสโลว์อ้าง

4.2 ทฤษฎีความต้องการของเมอร์เรย์ (Murray) มีความคิดเห็นว่าการต้องการนี้ บางครั้งเกิดขึ้นเนื่องจากแรงกระตุ้นภายในของบุคคล และบางครั้งอาจเกิดความต้องการอันเนื่องมาจากสภาพสังคมหรือแรงกระตุ้นภายนอกก็ได้ หรืออาจกล่าวได้ว่า ความต้องการเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเนื่องจากสภาพทางร่างกายและสภาพจิตใจนั่นเอง ทฤษฎีความต้องการตามหลักการของเมอร์เรย์สามารถสรุปได้ดังนี้

4.2.1 ความต้องการที่จะเอาชนะด้วยการแสดงความก้าวร้าวออกมา (Need of Aggression) เป็นความต้องการที่จะเอาชนะผู้อื่น เอาชนะสิ่งขัดขวางทั้งปวงด้วยความรุนแรง มีการต่อสู้การแค้น การทำร้ายร่างกายหรือการฆ่าฟันกัน เช่น การพูดประชดประชันกับเพื่อนที่ไม่ชอบ เป็นต้น

4.2.2 ความต้องการที่จะเอาชนะฟันฝ่าอุปสรรคต่าง ๆ (Need for Counteraction) เป็นความต้องการที่จะฟันฝ่าอุปสรรค ความล้มเหลวต่าง ๆ ด้วยการสร้างความพยายามขึ้นมา เช่น เมื่อได้รับคำพูดจาดูหมิ่นเหยียดหยาม ผู้ที่ได้รับจะเกิดความพากเพียรพยายามเอาชนะคำสบประมาทจนประสบผลสำเร็จ เป็นต้น

4.2.3 ความต้องการที่จะยอมแพ้ (Need for Abasement) เป็นความต้องการที่จะยอมรับผิด ยอมรับคำวิพากษ์วิจารณ์ หรือยอมรับการถูกลงโทษ เช่น การเผด็จตายเพื่อประท้วงการปกครอง เป็นต้น

4.2.4 ความต้องการป้องกันตนเอง (Need for Defense) เป็นความต้องการที่จะป้องกันตนเองจากคำวิพากษ์วิจารณ์ การตำหนิติเตียน ซึ่งเป็นการป้องกันทางจิตใจ พยายามหาเหตุผลมาอธิบายการกระทำของตนเอง มีการป้องกันตนเองเพื่อให้พ้นผิดจากการกระทำต่าง ๆ

4.2.5 ความต้องการเป็นอิสระ (Need for Autonomy) เป็นความต้องการจะเป็นอิสระจากสิ่งกีดขวางที่ทั้งปวง ต้องการที่จะต่อสู้ดิ้นรนเพื่อเป็นตัวของตัวเอง

4.2.6 ความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement) เป็นความต้องการที่จะทำให้ผู้อื่นรักใคร่ ต้องการรู้จักหรือมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น มีความซื่อสัตย์ต่อเพื่อนฝูง พยายามสร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุคคลอื่น ๆ

4.2.7 ความต้องการความสนุกสนาน (Need for Play) เป็นความต้องการที่จะแสดงความสนุกสนาน ต้องการหัวเราะ เพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด มีการสร้างหรือเล่าเรื่องตลกขบขัน มีการพักผ่อนหย่อนใจ มีการเล่นเกมกีฬา เป็นต้น

4.2.8 ความต้องการแยกตนเองออกจากผู้อื่น (Need for Rejection) เป็นความต้องการ หรือเป็นความปรารถนาของบุคคลในการที่จะแยกตนเองออกจากผู้อื่น ไม่มีความรู้สึกยินดียินร้ายกับบุคคลอื่น ต้องการمينเฉยจากผู้อื่น

4.2.9 ความต้องการความช่วยเหลือจากบุคคลอื่น (Need for Succorance) เป็น ความต้องการให้บุคคลอื่นมีความสุข เห็นอกเห็นใจ มีความสงสาร ต้องการได้รับความช่วยเหลือการดูแลคำแนะนำจากบุคคลอื่น

4.2.10 ความต้องการที่จะให้ความช่วยเหลือต่อบุคคลอื่น (Need for Nurturance) เป็นความต้องการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกับบุคคลอื่น โดยการให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลที่ไม่สามารถจะช่วยเหลือตนเองได้ หรือให้ความช่วยเหลือให้บุคคลอื่นพ้นภัยอันตรายต่าง ๆ

4.2.11 ความต้องการสร้างความประทับใจในตนเองให้แก่ผู้อื่น (Need for Exhibition) เป็นความต้องการให้ผู้อื่นได้เห็น ได้ยินเกี่ยวกับเรื่องราวของตนเอง ต้องการให้ผู้อื่นมีความสนใจสนุกสนาน แปลกใจ หรือตกใจในเรื่องราวของตน

4.2.12 ความต้องการมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่น (Need for Dominance) เป็นความต้องการให้บุคคลอื่นทำตามคำสั่งของตน ทำให้เกิดความรู้สึกว่าตนมีอิทธิพลเหนือกว่าบุคคลอื่น

4.2.13 ความต้องการที่จะยอมรับนับถือผู้อื่นว่า (Need for Deference) เป็นความต้องการยอมรับนับถือผู้ที่มีความรู้มากกว่าด้วยความยินดี รวมทั้งนิยมชมชอบในบุคคลที่มีอำนาจมากกว่า และพร้อมที่จะให้ความร่วมมือช่วยเหลือด้วยความยินดี

4.2.14 ความต้องการหลีกเลี่ยงความรู้สึกล้มเหลว (Need for Avoidance Inferiority) เป็นความต้องการหลีกเลี่ยงให้พ้นจากความอับอาย หลีกเลี่ยงการดูถูกหรือการกระทำต่าง ๆ ที่กระทำให้เกิดความละอายใจ

4.2.15 ความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงจากอันตราย (Need for Avoidance Harm) เป็นความต้องการหลีกเลี่ยงความเจ็บปวดทางด้านร่างกาย ต้องการได้รับความปลอดภัยจากอันตราย

4.2.16 ความต้องการหลีกเลี่ยงจากการถูกตำหนิหรือถูกลงโทษ (Need for Avoidance of Blame) เป็นความต้องการหลีกเลี่ยงการลงโทษด้วยการคล้อยตามกลุ่มหรือยอมรับคำสั่ง หรือปฏิบัติตามกฎ ข้อบังคับของกลุ่ม เพราะกลัวถูกลงโทษ

4.3 ทฤษฎีแรงจูงใจของวรูม (Vroom. 1970 : 91 – 103) ได้แก่ ทฤษฎีความคาดหวัง (Expectation Theory) ทฤษฎีนี้ได้มาจากการศึกษาด้านจิตวิทยาของบุคคลในองค์กร ซึ่งพบว่า บุคคลในองค์กรจะกระทำการสิ่งใดก็ตามมักขึ้นอยู่กับองค์ประกอบต่อไปนี้

1. ผลตอบแทนที่ได้รับ
2. ความพอใจและความไม่พอใจต่อผลตอบแทนที่ได้รับ
3. ผลตอบแทนที่ได้รับเมื่อเปรียบเทียบกับผู้อื่น
4. โอกาสที่จะได้รับผลตอบแทนตามความคาดหวัง

ในทฤษฎีของ วรูม การที่มนุษย์จะเลือกหรือตัดสินใจ กระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้นมีสาเหตุหรือแรงจูงใจ โดยอาศัยเหตุผลและปัจจัยหลาย ๆ อย่างประกอบกันมิได้เกิดจากเพียงปัจจัยหนึ่งปัจจัยเดียว

4.4 ทฤษฎี ERG

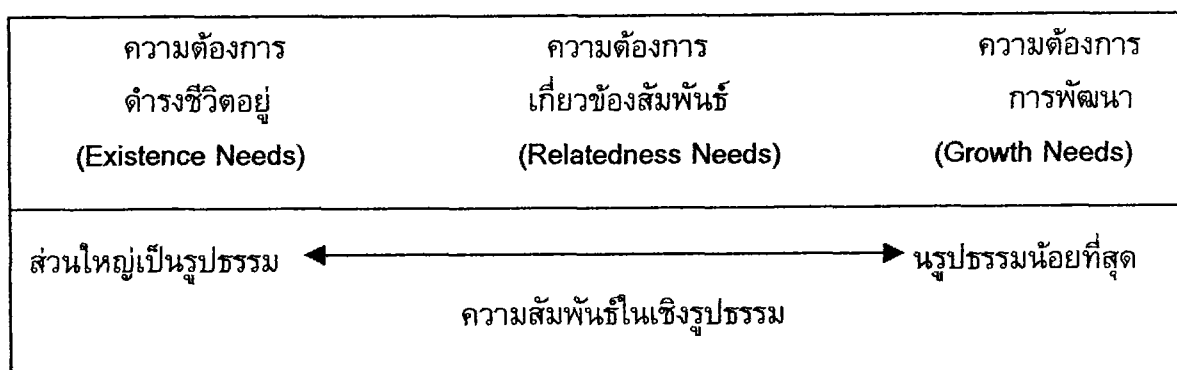
แอตเลอร์ (ชินิจา วิเศษสาร และมุกดา ศรีรงค์.2537 : 212 ;

อ้างอิงจาก Adler.1930) กล่าวว่า ทฤษฎี ERG เป็นทฤษฎีการจูงใจอีกทฤษฎีหนึ่งที่ทำให้ความสำคัญกับความต้องการ แอตเลอร์ เป็นผู้ตั้งทฤษฎีนี้ขึ้น โดย E มาจาก Existence R มาจาก Relatedness G มาจาก Growth ซึ่งแบ่งความต้องการของมนุษย์เป็น 3 ประเภท คือ

1. ความต้องการเกี่ยวกับการดำรงชีวิต (Existence Needs) เป็นความต้องการทางวัตถุและสามารถตอบสนองให้เพียงพอได้ โดยปัจจัยจากสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เช่น อาหาร น้ำ เงินเดือน รายได้อื่นๆ นอกเหนือจากค่าจ้างและสภาพการทำงาน

2. ความต้องการเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับบุคคลอื่น (Relatedness Needs) เป็นความต้องการมีสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น ๆ ที่สำคัญต่อตัวเขา ได้แก่ เพื่อนร่วมงาน ผู้บังคับบัญชา ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาครอบครัว และเพื่อนฝูง

3. ความต้องการพัฒนา (Growth Needs) ความต้องการนี้เกี่ยวข้องกับความสามารถที่จะพัฒนาความเป็นตัวของตัวเองความต้องการดังกล่าวจะเกิดขึ้นจากการพัฒนาความสามารถความเฉลียวฉลาดความมีอำนาจที่จะกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งมีความสำคัญต่อบุคคล

ภาพที่ 2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการ ERG ของ แอตเลอร์

5. ความสำคัญของแรงจูงใจ

แรงจูงใจที่ทำให้ผู้เรียนเข้าเรียนนั้น นับว่ามีความสำคัญต่อการเรียนมากโดยเฉพาะ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) ซึ่งเป็นแรงจูงใจที่มนุษย์ทุกคนเป็นความต้องการทางจิตใจของมนุษย์ที่จะฝ่าฟันกระทำการที่ยาก ๆ ให้ประสบผลสำเร็จ และได้ผลดีที่สุดในสิ่งที่ทำได้ ซึ่งได้มี ผู้กล่าวไว้หลายทศนะ ดังนี้

ประมวญ กิตตินัน (2520 : 10) กล่าวว่า การเรียนภาษานั้นสิ่งสำคัญที่สุดมิใช่เพียงเทคนิค ต้องมีแรงจูงใจ ตอนแรกที่เรียนจำเป็นต้องมีแรงจูงใจสูงเพราะเมื่อต้องเจอกับสิ่งที่ไม่เคยเจอและจะตื่นเต้น ประกอบกับเป็นความยากลำบากมักจะทำให้เบื่อ และอยากวางมือ แรงจูงใจต้องมีตลอดระยะเวลาที่เรียน

สุไร พงษ์ทองเจริญ (2522 : 54) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับเรื่องการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ว่าควรศึกษาความต้องการของผู้เรียน เพื่อผู้เรียนจะได้สิ่งที่ตนเองต้องการและเป็นประโยชน์ ซึ่งจะทำให้เรียนได้ดี มีทัศนคติที่ดีต่อวิชานั้น และควรปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยอยู่เสมอ และเป็นไปตามผู้เรียน

พจน์ สะเพียรชัย (2526 : 8) กล่าวถึงแรงจูงใจในการศึกษาระดับต่าง ๆ ว่านับวันจะมีแนวโน้มสูงขึ้น ส่วนหนึ่งมาจากการมีและไม่มีงานทำ ซึ่งจากการพิจารณาการศึกษาที่ผ่านมา ปรากฏชัดอย่างหนึ่ง คือ การศึกษาได้รับการยอมรับให้เป็นปัจจัยพื้นฐานอีกประการหนึ่งที่จะทำให้ชีวิตเป็นชีวิตที่สมบูรณ์

ปฐม นิคมานนท์ (2528 : 321) กล่าวว่า แรงจูงใจให้ผู้ใหญ่เข้ามาเรียน เหตุหนึ่ง คือ แรงจูงใจ ด้านอาชีพ (Vocational Motives) เป็นเหตุผลที่สำคัญ และชัดเจนที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ใหญ่วัยต้นและหนุ่มสาวเข้าเรียน เพราะต้องการพัฒนาตนเอง ทั้งด้านอาชีพและด้านความรู้ เพื่อจะได้หางานง่ายขึ้น ประกอบอาชีพได้ดีขึ้น ได้รับการเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง หรือเพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น

สถาบันการศึกษาแห่งชาติ (ทรงวุฒิ วัฒนขจร. 2533 : 13 ; อ้างอิงมาจาก สถาบัน การศึกษา ผู้ใหญ่แห่งชาติ ม.ป.ป.) ได้แบ่งเหตุผลที่ผู้ใหญ่เข้าเรียนดังนี้

1. เหตุผลจูงใจด้านอาชีพ (Vocational Motives) เป็นเหตุผลที่สำคัญ และชัดเจนที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ใหญ่วัยต้น หรือคนหนุ่มสาวมาเข้าเรียนเพราะต้องการพัฒนาตัวเอง ทั้งด้านอาชีพและด้านความรู้ เพื่อให้ได้หางานง่ายขึ้นประกอบอาชีพได้ดีขึ้น ได้รับการเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง หรือเพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น เป็นต้น

2. เพื่อพัฒนาตนเอง (Self – development) เหตุผลข้อนี้มีความชัดเจนน้อยกว่าข้อแรก เช่น ต้องการเพิ่มพูนความรู้ ขยายโลกทรรศน์ หรือสนใจวิชาการแขนงหนึ่งแขนงใดโดยเฉพาะเรียนเพื่อยกระดับความรู้ของตนเอง แม้บ้านอยู่แต่ในบ้าน (Captive wives) เป็นเหตุผลสำคัญประการหนึ่งในสังคมเมือง โดยเฉพาะในหมู่บ้านที่ไม่ได้ทำงานนอกบ้าน ต้องการเพิ่มพูนความรู้ในตัวเอง และเพื่อปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ในครอบครัว มักใช้เวลาว่างในช่วงกลางวันเข้าเรียนการศึกษาผู้ใหญ่ เช่น เรียนทำอาหาร ตัดเย็บเสื้อผ้า เรียนภาษา ศิลปะแขนงต่าง ๆ เป็นต้น

3. เหตุจูงใจทางสังคม (Social Motives) นับว่าเป็นเหตุผลสำคัญอีกอย่างหนึ่ง เหตุผล 3 ข้อแรก ก็เนื่องจากแรงผลักดันทางสังคมแฝงอยู่ด้วย นอกจากนี้ก็เข้าร่วมกิจกรรมเนื่องจากต้องการตามให้ทันคนอื่น ไม่อยากล้าหลัง ขจัดความเหงา บางรายบอกว่าเข้าเรียนเพราะหวังว่าจะพบชายในฝัน บางคนเข้าเรียนตามพรรคพวก เพราะเพื่อนชวน หรือเพราะว่าเวลาว่างในช่วงนั้นพอดี

4. เหตุผลอื่น เช่น สนใจกิจกรรมนั้นโดยเฉพาะ บางคนเห็นว่าเพราะมีโปรแกรมนั้น เปิดสอนอยู่ใกล้ ๆ กับบ้าน นอกจากนี้ก็เข้าเรียนเพราะความจำเป็นขึ้นมาในช่วงใดช่วงหนึ่งของชีวิต เช่น ในช่วงผู้ใหญ่วัยตอนต้น ต้องการเรียนเรื่องการตกแต่งบ้าน การเลี้ยงดูพัฒนาอาชีพ ในวัยกลางคนต้องการใช้เวลาว่าง ต้องการเข้าใจเรื่องของวัยรุ่น เพื่อสร้างความ

สัมพันธ์อันดีบุตร เป็นต้น ในวัยสูงอายุ มักจะเกี่ยวกับการปรับตัวเมื่อปลดเกษียณ เพื่อรักษาสุขภาพ ต้องการใช้เวลาว่างค้นหาสัจธรรมของชีวิต เป็นต้น

กล่าวโดยสรุปได้ว่า แรงจูงใจในการเรียนจะประกอบด้วยความต้องการและเป้าประสงค์ที่มีลักษณะผสมผสานกันหลายประการ แต่การที่จะจำแนกว่า เหตุผลใดเป็นแรงจูงใจที่แท้จริง นับว่าเป็นสิ่งที่ยากมาก

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ

1.2.1 งานวิจัยในประเทศไทย

มนัสวีร์ บุญเปี่ยม (2523 : 54) ได้ศึกษาแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าโรงเรียนพยาบาลผดุงครรภ์และอนามัย กองทัพบก พบว่าแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ แรงจูงใจในด้านบทบาทของบิดามารดา หรือญาติที่เป็นทหาร การสนับสนุนของครอบครัว ความชอบปฏิบัติงานในอาชีพพยาบาล การชักชวนของเพื่อน และความต้องการยศว่าที่ร้อยตรีหญิง

รวีวรรณ ภัทรปรีชา (2524 : 117) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเรียนภาษาฝรั่งเศสเป็นวิชาเอกของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนวิชาภาษาฝรั่งเศสที่เป็น วิชาเอก 9 แห่ง ทั้งมหาวิทยาลัยส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบที่เป็น แรงจูงใจหรืออิทธิพลให้นิสิตนักศึกษาเลือกเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศสเป็นวิชาเอก ได้แก่ แรงจูงใจด้านความถนัด และความสนใจด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านอิทธิพลของครู และด้านอิทธิพลของค่านิยม ในภาษาฝรั่งเศส ส่วนแรงจูงใจด้านอิทธิพลของบุคคลแวดล้อม ซึ่งได้แก่ บิดา มารดา เพื่อน

ไชแสง ชลศิริ (2525 : 95) ศึกษาวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการศึกษาของนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยทำการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 – 4 ผลการวิจัย พบว่า สาเหตุที่นักศึกษาเลือกเข้าศึกษาพยาบาล เป็นแรงจูงใจในด้านสวัสดิภาพ สามารถทำงานได้ 100 % นักศึกษาให้ความสำคัญกับแรงจูงใจพื้นฐานด้านอื่นอยู่ในระดับมากพอสมควร ส่วนแรงจูงใจจากภายนอกที่สำคัญ ได้แก่ บิดามารดา หรือผู้ปกครอง ต้องการให้เลือกเรียนพยาบาล องค์ประกอบภายนอกอื่น ๆ ไม่มีอิทธิพลกับนักศึกษาส่วนใหญ่

ยนต์ ชุ่มจิตต์ (2525 : 10) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจให้เลือกเรียนครู ของ นักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก 4 แห่ง คือ วิทยาลัยครูเพชรบุรี วิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง ราชบุรี วิทยาลัยครูนครปฐม และวิทยาลัยครูกาญจนบุรี จำนวน 800 คน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษา ชายหญิง และนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเข้าเรียนแตกต่างกัน มีลักษณะแรงจูงใจในการเลือก เรียนครูสูงกว่านักศึกษาชาย

ณัฐวุฒิ ธรรมกุลมงคล (2534 : 126) ได้ศึกษาเรื่ององค์ประกอบด้านแรงจูงใจในการเข้าเรียนของนักศึกษาในโรงเรียนอาชีวเอกชนประเภทการศึกษานอกระบบใน

เขตกรุงเทพมหานคร ผลจากการศึกษาพบว่า นักศึกษาส่วนมากเป็นเพศหญิงมีอายุระหว่าง 18 – 35 ปี บิดามารดาดำรงชั้นประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนต้น มาจากครอบครัวที่ประกอบอาชีพค้าขาย นักศึกษามีพื้นฐานการศึกษาระดับประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนปลายถึงอนุปริญญา มีระดับแรงจูงใจในการเข้าเรียนสูงกว่านักศึกษาที่จบปริญญาตรีขึ้นไป สำหรับนักศึกษาที่ประกอบอาชีพบริการและอาชีพระดับช่างฝีมือมีระดับแรงจูงใจในการเข้าเรียนสูงกว่าที่ประกอบอาชีพให้แรงงาน นักศึกษาที่ประกอบอาชีพช่างฝีมือมีระดับแรงจูงใจในการเข้าเรียนทุกด้านสูงกว่านักศึกษาที่ประกอบอาชีพผู้ใช้แรงงาน และที่ยังไม่ได้ประกอบอาชีพ นอกจากนี้ นักศึกษาที่เรียนวิชาช่างตัดเสื้อและช่างวิทยุ โทรทัศน์ มีระดับแรงจูงใจในการเข้าเรียนสูงกว่านักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษ พิมพ์ดีด และช่างวิทยุโทรทัศน์ ในด้านการหลีกเลี่ยงหนีจากสภาพที่เป็นอยู่ นักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษ และช่างตัดเสื้อ มีระดับแรงจูงใจในการเข้าเรียนสูงกว่านักศึกษาที่เรียน วิชาพิมพ์ดีดในด้านการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น นอกจากนี้พบว่า นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าเรียนรวมทั้ง 6 ด้าน ไม่แตกต่างกัน ผู้ที่มีอายุระหว่าง 18 – 35 ปีมีเหตุจูงใจในการเข้าเรียน สูงกว่า ผู้เรียนที่มีอายุ 35 ปีขึ้นไป

รังรอง สีทองดี (2535 : 253) ได้ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนิสิตปริญญาโท ภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่า นิสิตมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน ในด้านเพศ อายุ สถานภาพสมรส และอาชีพ แต่นิสิตที่เรียนสาขาวิชาเอกต่างกัน มีแรงจูงใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นวลฉวี วิศาลศิริกุล (2538 : 167) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการมาเรียนของนักศึกษาโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานครใน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น ด้านการทำตาม ความคาดหวังของผู้อื่น ด้านประกอบอาชีพ ด้านหลีกเลี่ยงหนีจากสภาพที่เป็นอยู่ ด้านนำความรู้ไปช่วยเหลือชุมชน และด้านการเรียนเพื่อรู้ ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจในการมาเรียนเพื่อรู้มากที่สุดและด้านการทำ ตามความคาดหวังของผู้อื่นน้อยที่สุด แรงจูงใจในการเรียนรวมทุกด้านในระดับปานกลาง นักศึกษาที่มีเพศ ต่างกัน มีแรงจูงใจในการเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ดนัย ยาหอม (2538 : 112) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬา ยกน้ำหนักของ นักกีฬายกน้ำหนักหญิง ผลการวิจัยพบว่า นักกีฬายกน้ำหนักหญิงระดับเยาวชน ระดับประชาชนมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 4 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านโอกาสที่จะ ได้รับความก้าวหน้าในอนาคต และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่วนแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยมี 3 ด้าน คือ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ และด้านเกียรติยศชื่อเสียง

ปรียาภรณ์ เพ็ญสุขใจ (2542 : 73 – 74) ได้ศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน กรณีศึกษาจากนักศึกษานิเทศศาสตร์ หลักสูตรพิเศษ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน 6 ด้าน คือ ด้านทะเยอทะยานทางการเรียน ความกระตือรือร้นทางการเรียน ความกล้าเสี่ยงทางการเรียน ความรับผิดชอบตนเองทางการเรียน การรู้จักวางแผนทางการเรียน และความมีเอกลักษณ์ทางการเรียนเป็นแรงจูงใจในระดับปานกลาง

นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน ภูมิสำเนาต่างกัน และสาขาวิชาที่เรียนต่างกัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน แต่นักศึกษาที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน

ทองวรรณ ศิริวรรณ (2543 : 45,60) ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรเศรษฐศาสตร์และการจัดการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว พบว่า ต้องการให้มีความรู้ทันกับวิทยาการสมัยใหม่ ส่วนแรงจูงใจด้านอาชีพ คือ ต้องการความมั่นคง ความก้าวหน้าในอาชีพเป็นแรงจูงใจในระดับมากที่สุด ส่วนด้านสังคม พบว่า ต้องการนำความรู้ไปพัฒนาสังคม แรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรเศรษฐศาสตร์และการจัดการ จำแนกตามตัวแปร เพศ อาชีพของผู้ปกครอง ภูมิสำเนา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

1.2.2. งานวิจัยต่างประเทศเกี่ยวกับแรงจูงใจ

ฮูล (Houle. 1961 : 15 – 16) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าเรียนของผู้ใหญ่ ในสหรัฐอเมริกา พบว่า ผู้ใหญ่เข้ามาเรียนด้วยแรงจูงใจที่ต่างกัน โดยแบ่งเป็น 3 ประเภท คือ

1. มาเรียนอย่างมีเป้าหมาย (Goal Oriented) หมายถึงมาเรียนเพราะต้องการเพิ่มพูนความรู้ และทักษะด้านวิชาชีพ
2. มาเรียนเพื่อต้องการเข้าร่วมกิจกรรม (Activity Oriented) หมายถึงมาเรียน เพราะชอบบรรยากาศของการศึกษา ชอบเข้าสังคม ต้องการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นหรือต้องการมีเพื่อน หรือเพื่อขจัดความเหงา
3. มาเรียนเพราะต้องการที่จะรู้หรือเพื่อหาความรู้ (Learning Oriented) หมายถึง มาเรียน เพราะมีใจรักเรียนต้องการใช้ความสามารถในการเรียนที่มีอยู่ให้มากที่สุด

มอร์สตัน และสมาร์ท (Morstain and Smart. 1974 : 83 – 89) ได้ศึกษาแรงจูงใจที่ทำให้ผู้ใหญ่ในสหรัฐอเมริกาเข้าเรียนในสถานศึกษา พบว่า ผลของการศึกษาแรงจูงใจของเขาสอดคล้องกับ โบเชียร์ (1968) คือ ผู้มีอายุน้อยมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนด้านการทำตามความคาดหวังของผู้คนสูงและเพศหญิงมาเรียนเพราะต้องการมีความรู้

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปได้ว่า แรงจูงใจมีส่วนสัมพันธ์กับปัจจัยต่าง ๆ เช่น ด้านอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ที่ทำให้นุคคลกล้าตัดสินใจสนองตอบในการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมที่ต้องการเพื่อความก้าวหน้าต่อไป

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับด้านปัจจัยส่วนตัว

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับด้านปัจจัยส่วนตัว

วิลลี (Wiley. 1961 : 147) ได้กล่าวว่าเพศชายและเพศหญิงเป็นลักษณะที่แสดงความแตกต่างในด้านเพศ โดยเพศชายซึ่งมีโครงสร้างทางร่างกายที่ใหญ่โต และกล้ามเนื้อมากกว่าเพศหญิง มีความก้าวร้าว กล้าแสดงออกมีลักษณะกดขี่ ข่มขู่ ชอบใช้กำลัง ในขณะที่เพศหญิงมักจะเจียมตนตามผู้อื่น น่านุถุกรรม ไม่ชอบการแข่งขัน

เพอร์รี่ และนัสซี่ (Perry and Nussy. 1984 : 275) ได้กล่าวว่า เด็กหญิงมักจะมีปฏิกิริยาโต้ตอบทางสังคมดี ในขณะที่เด็กชายส่วนใหญ่จะฉุนเฉียวและโยเย

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับด้านปัจจัยส่วนตัว

2.2.1 งานวิจัยภายในประเทศ

พล แสงสว่าง (2521 : 54-55) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาองค์ประกอบในการศึกษาต่อ และไม่ศึกษาต่อ ของนักเรียนไทยมุสลิม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ในจังหวัดยะลา ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ศึกษาต่อเป็นชายมากกว่านักเรียนหญิง เพราะฉะนั้นนักเรียนชายมีความสะดวกและปลอดภัย ในการเดินทางไปโรงเรียนมากกว่านักเรียนหญิง

ประจักษ์ บุญอารีย์ (2522 : 80) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความต้องการและการได้ โอกาสศึกษาในระดับอุดมศึกษา เขตการศึกษา 10 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 หรือเทียบเท่า จำนวน 1,152 คน และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับอุดมศึกษา จำนวน 2,384 คน ปีการศึกษา 2521 ผลการศึกษาพบว่านักเรียนหญิงต้องการศึกษาต่อมากกว่านักเรียนชาย

อรพินท์ หงส์พัฒนานนท์ (2526 : 238) ได้ศึกษาความต้องการในการเรียนภาษาฝรั่งเศส ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนรัฐบาลเขตกรุงเทพมหานคร มีทัศนะตรงกับ ปิยะพงษ์ ไสยโสภณ (2534 : 170) ได้ศึกษาถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อการเข้าสู่การศึกษานอกระบบสายสามัญ จังหวัดนนทบุรี ทั้ง 3 วิธีเรียน และสุพิน เปรมศรี (2536 : 327) ได้ศึกษาสาเหตุการเลือกเรียนวิชาชีพ ของนักเรียนวิชาชีพพระยະสันในหน่วยงานที่จัดการศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดชลบุรี ผลการศึกษาพบว่านักศึกษาที่เลือกเรียนเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีอายุระหว่าง 14 – 25 ปี

จุติมา ภิรมย์ (2523 : 274) ได้วิจัยเรื่อง ปัญหาการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ แผนกพาณิชยการ มีผลการวิจัยสอดคล้องกับ ระวีวรรณ ภัทรปรีชา (2524 : 76 และ 124) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกวิชาภาษาฝรั่งเศสเป็นวิชาเอกของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัย นริสา ไกรโชค (2525 : 84) ได้วิจัยเรื่อง ปัญหาการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสในโรงเรียนผู้ใหญ่ เขตกรุงเทพมหานคร และอรพินท์ หงส์พัฒนานนท์ (2526 : 240) ได้ศึกษาความต้องการในการเรียนภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนรัฐบาลเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่านักเรียนศึกษาเลือกเรียนภาษาฝรั่งเศสเฉพาะทาง

มากกว่าภาษาฝรั่งเศสทั่วไป เพื่อนำไปประกอบอาชีพเป็นครูสอนภาษา ทำงานในบริษัท ห้างร้าน มีเหตุผลที่ในบริษัทท่องเที่ยวล่ำในองค์กรระหว่างประเทศ แอร์โฮสเตสหรือสจ๊วตในสายการบินต่าง ๆ และนักแปล

สุปราณี เสาภายน และคณะ (2525 : 256) ได้วิจัยเรื่องความต้องการใช้ภาษาฝรั่งเศส ในวงการธุรกิจของไทย ผลการวิจัยพบว่าภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาต่างประเทศที่มีการใช้มากเป็นอันดับที่ 2 รองจากภาษาอังกฤษ โอกาสที่ใช้มากที่สุดของภาษาฝรั่งเศส คือการต้อนรับชาวต่างประเทศ ซึ่งใช้ทักษะการฟัง - การพูดในระดับที่ไม่สูงนัก รองลงไปคือการเขียนติดต่อกับต่างประเทศ ซึ่งต้องการทักษะการอ่าน - การเขียนในระดับสูงขึ้น ในการศึกษาความต้องการของตลาดแรงงานนั้นพบว่าในช่วง 10 ปีที่ผ่านมาความต้องการภาษาฝรั่งเศสเป็นประจำในภาคการพาณิชย์ และภาคการท่องเที่ยว แต่ความต้องการนี้มีน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณความต้องการภาษาอังกฤษและความต้องการในอนาคตก็มีไม่มากนัก อย่างไรก็ตามก็ได้มีความเห็นจากหลายฝ่ายว่าความต้องการใช้ภาษาฝรั่งเศสจะมีเพิ่มขึ้นในด้านการท่องเที่ยว นอกจากนั้นพนักงานจากหน่วยงานต่าง ๆ ก็แสดงความต้องการที่จะศึกษาปรับปรุง ความรู้ภาษาฝรั่งเศสเฉพาะด้านงานอาชีพต่าง ๆ โดยไม่เสียเวลาการทำงาน เพื่อนำความรู้ไปปฏิบัติงานได้ อย่างจริงจัง

ปิยะพงษ์ ไสยโสภณ (2534 : 146) ได้ศึกษาถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อการเข้าสู่ การศึกษานอกระบบสายสามัญ จังหวัดนนทบุรี ทั้ง 3 วิธีเรียน ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับคือ สมัครเรียนเพื่อนำความรู้ไปประกอบอาชีพเพื่อเป็นพื้นฐานและแนวทางไปสู่ความก้าวหน้า และ ชื่อเสียงของตนและเพื่อต้องการได้รับใบประกาศนียบัตร

กรรณิการ์ พินศิริกุล (2521 : 57 – 58) สำรวจปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียนโรงเรียนสารพัดช่าง ในกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนชายมีปัญหาการเรียนมากกว่านักเรียนหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมใจ ทิณพงษ์ (2512 : 48 – 50) ศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาชั้นสูงที่ศึกษาในวิทยาลัยครูส่วนกลางและส่วนภูมิภาค จำนวน 1,076 คน นักศึกษาชาย 451 คน นักศึกษาหญิง 625 คน พบว่า นักศึกษามีปัญหาในด้านต่าง ๆ ตามลำดับดังนี้ ปัญหาเกี่ยวกับครอบครัว ปัญหาสุขภาพ ปัญหาการเงิน ปัญหาการเรียน ปัญหาเกี่ยวกับบุคลิกภาพ และปัญหาซึ่งคาดว่าจะมีต่ออาชีพครู แต่นักศึกษาชายมีปัญหาว่ามากกว่านักศึกษาหญิง ในเรื่องการเงิน การเรียน ความสัมพันธ์กับอาจารย์ ศาสนา และศีลธรรม

สมพงศ์ จิตจรสอำพัน (2540 : 78) ได้ศึกษาสิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี ในสถาบันอุดมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร พบว่าองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในทั้ง 4 ด้าน คือ บุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านคุณลักษณะส่วนตัว ด้านลักษณะของงานที่เกี่ยวข้องกับงานที่ต้องการ และด้านคุณลักษณะของสถาบันเป็นองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในระดับมาก นักศึกษาที่เลือกเรียนสาขาวิชาต่างกันมีองค์ประกอบในด้านคุณ

ลักษณะส่วนตัวและด้านคุณลักษณะของงานที่เกี่ยวข้องกับงานที่ต้องการแตกต่างกัน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจทั้ง 4 ด้านต่างกัน

รวีพร นิลदानวงศ์ (2544 : 43) ได้ศึกษาสิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) ของนิสิตปริญญาตรี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า ความสนใจและความถนัด ด้านความคิดเห็นส่วนตัว ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องมีสิ่งจูงใจในการเลือกเรียนในระดับปานกลาง นิสิตที่เลือกเรียนในวิชาเอก สภาพการเรียนต่างกันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติ ส่วนผู้ปกครองประกอบอาชีพต่างกันมีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 งานวิจัยต่างประเทศ

เคนเนดี้ (Kennedy. 1973 : 75) ได้ศึกษาเรื่องเงื่อนไขสำหรับการเรียนภาษาในโอลเลอ ผลการศึกษาพบว่าผู้ใหญ่มีความสามารถในการเรียนรู้ภาษาที่สองได้ดีกว่าเด็ก เพราะว่าผู้ใหญ่มีความคิด ที่ดีกว่ามีช่วงความตั้งใจยาวนานกว่า และมีช่วงความจำระยะสั้นยาวกว่าเด็ก

บรูสโตร์ (Burstall. 1978 : 3- 8) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนภาษาฝรั่งเศสของ นักเรียนอังกฤษ ตั้งแต่อายุ 13 ปีขึ้นไป ติดต่อกันเป็นเวลา 10 ปี ในโครงการ NFER (National Foundation for Education Research. 1964 – 1974) ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนหญิงในกลุ่มทดลองได้คะแนนสูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญ

แมคควีน (McQueen. 1967 : 2609B – 2610B) ได้ศึกษาเกี่ยวกับพื้นฐานบางประการในการเลือกอาชีพโดยสุ่มตัวอย่างจากนักเรียนเกรด 4 ถึงเกรด 12 จากโรงเรียน 2 แบบ ผลการศึกษาพบว่าแนวทางในการเลือกอาชีพของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงเปลี่ยนแปลงไปตามอายุ

สรุปงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศด้านปัจจัยบุคคลได้ว่า เพศหญิงมีความสัมพันธ์ กับความต้องการเรียนภาษามากกว่าเพศชาย มีอายุอยู่ในช่วง 14 – 25 ปี ส่วนผู้เรียนภาษาที่มีอายุมากกว่าจะมีความเข้าใจมากกว่าผู้เรียนที่มีอายุน้อยกว่า

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ประดินันท์ อุปรมัย (2523 : 263) กล่าวว่า ครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีภาระหน้าที่โดยตรงต่อการหารายได้มาเลี้ยงครอบครัว จำเป็นต้องใช้เวลาครอบครัว ซึ่งถ้าไม่ได้รับการตอบสนองความต้องการอย่างเพียงพอ ขาดโอกาสที่จะแสวงหาความบันเทิงเพื่อผ่อนคลายความเครียดอย่างไรก็ตามครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูง หัวหน้าครอบครัวมีภารกิจต้องทำงานมาก และมีเงินมากพอที่จะจ้างผู้อื่นมาเลี้ยงดูเด็กแทนตน ทำให้การอบรมเลี้ยงดูเด็กเป็นไปตามอารมณ์และลักษณะนิสัย

ของผู้เลี้ยงมากกว่าจะคำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นกับเด็ก นอกจากนี้บิดามารดาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงจำนวนไม่น้อยที่เลี้ยงลูกแบบตามใจทุกอย่าง และปกป้องลูกมากเกินไป ทำให้เด็กขาดความเข้าใจในสิ่งที่ควรและไม่ควรเอาแต่ใจตนเอง

สิปปนนท์ เกตุทัต (2533 : 168 – 175) กล่าวว่าการพัฒนาความเจริญก้าวหน้าเชิงวัตถุก่อให้เกิดผลกระทบตามมามากมาย ไม่ว่าทางด้านวัตถุหรือจิตใจ โดยเฉพาะพัฒนาการความรู้สึกนึกคิดของเด็กและเยาวชนรุ่นใหม่ที่มีต่อสังคม ปัจจุบันซึ่งเสนอเป็นภาพลักษณ์ได้ 3 กลุ่มคือ เด็กที่มีครอบครัวฐานะปานกลางขึ้นไป เป็นกลุ่มที่มีโอกาสในสังคมและเปรียบว่าเด็กกลุ่มอื่น เด็กย่อยมีแรงจูงใจและโอกาสทางการศึกษาดีกว่ากลุ่มอื่น แต่หากอยู่ในครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีมาก ความต้องการเชิงวัตถุได้รับการตอบสนองอย่างเพียงพอหรืออาจมากเกินไปความต้องการ แต่ขาดความอบอุ่นทางจิตใจ พ่อแม่ไม่มีเวลาเอาใจใส่ การศึกษาทางจิตวิทยากล่าวว่า เด็กเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะดิ้นรนหัดรับเอาใจใส่เชิงลบ เมื่อเขาทำผิดส่วนเด็กที่มาจากครอบครัวเศรษฐกิจใหม่เป็นเด็กที่เคยยากจน ด้วยโอกาสทางสังคม แต่พ่อแม่ร่ำรวยขึ้นเนื่องจากที่ดินอยู่ในเขตความเจริญทางเศรษฐกิจ เมื่อชายที่ได้คนมักจะทำอพยพมาใช้ชีวิตอยู่ในเขตชุมชน ใช้เงินแสวงหาความสุขทางวัตถุ มีแนวโน้มเอียงที่จะพุ่งเพ้อจับจ่ายเงินอย่างไม่รู้คุณค่า และเด็กที่มาจากครอบครัวที่ยากจนและห่างไกลความเจริญ และเด็กที่ด้อยทางสมองและร่างกาย เป็นกลุ่มที่ด้อยโอกาส ที่สุดในสังคม เพราะเกิดในครอบครัวที่เป็นชาวนา ชาวไร่ ที่มีการศึกษาต่ำ ดำรงชีวิตแบบดั้งเดิมหรือเกิดในสังคมแบบสลัม โดยพ่อแม่ไม่ได้ตั้งใจ เด็กมักมีสภาพร่างกายและสมองบกพร่อง ขาดโอกาสทางการศึกษาและสังคม เพราะการมีปัญหาทางเศรษฐกิจทำให้ครอบครัวไม่สามารถส่งเสียด้านการเรียนได้ เด็กต้องลาออกจากโรงเรียนกลางคัน ช่วยพ่อแม่ทำงานหารายได้ เด็กกลุ่มนี้จึงเป็นบุคคลที่น้อยเนื้อต่ำใจได้ง่าย หากไม่ได้รับความช่วยเหลือให้ถูกทาง อาจเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่ขาดการมีส่วนร่วมในสังคม

อุไรวรรณ โพธิ์เทวัญ (2539 : 75) ได้ศึกษาสิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรธุรกิจของนิสิตระดับปริญญาตรี ในสถาบันอุดมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า สิ่งจูงใจในการเรียนหลักสูตรธุรกิจศึกษาของนิสิตรวม 5 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านความสนใจและความถนัด ด้านความคิดเห็นส่วนตัว ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง นิสิตที่มีเพศต่างกันและผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกันสิ่งจูงใจในการเลือกเรียนไม่แตกต่างกัน ส่วนนิสิตที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพต่างกันมีสิ่งจูงใจในการเลือกเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สว่างจิตร์ พัทธมณีปกรณ์ (2541 : 48) ได้ศึกษาเหตุจูงใจในการเลือกเรียนเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ระดับเหตุจูงใจด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในวิชาชีพ ด้านการยอมรับในสังคม และด้านความถนัด ความสนใจในวิชาชีพเป็นเหตุจูงใจระดับมาก โดยมีด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นเหตุจูงใจน้อย นักศึกษาที่จบจากสถาบันต่างกัน มีประสบการณ์เดิมด้านคอมพิวเตอร์ต่างกัน อาชีพของบิดามารดาต่างกัน ภูมิลำเนาต่างกันมีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนไม่แตกต่างกัน

จากที่กล่าวมาข้างต้น แสดงให้เห็นว่า เด็กที่มาครอบครัวยังมีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ ย่อมส่งผลให้เด็กมีความไม่มั่นคงทางด้านอารมณ์ ทำให้เป็นเด็กเกรง ก่อให้เกิดปัญหาทางสังคม รวมถึงการปรับตัวอยู่ในสังคมได้ไม่ดี ส่วนเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจปานกลางถึงสูง ก็จะเป็นเด็กที่มีโอกาสทางด้านต่าง ๆ เยอะกว่าเด็กที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ แต่ต้องให้ความใกล้ชิดให้มาก เพราะเด็กอาจจะได้รับลักษณะทางอารมณ์มาจากผู้เลี้ยง ดังนั้นพ่อแม่และผู้ปกครองจึงจำเป็นต้องอบรมสั่งสอนบุตรของ ตนเองให้ดี ให้ตระหนักถึงคุณค่าของการศึกษา การใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคม

3.2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยทางเศรษฐกิจของครอบครัว

3.2.1 งานวิจัยในประเทศด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ชูเพ็ญศรี วงศ์พุทธา (2514 : 77-78) ได้ศึกษากลุ่มวัยรุ่นไทยในชนบทในเรื่องการเลือกประกอบอาชีพหรือเลือกศึกษาต่อ การศึกษาพบว่า นักเรียนที่บิดาเดินทางออกไปยังตัวเมืองหรือตัวอำเภอ หรือไปตลาดบ่อยครั้ง บิดาจะได้รับข้อมูลข่าวสารจากทางวิทยุ โทรทัศน์หรือสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ จึงเล็งเห็นถึงความสำคัญของการศึกษาและนำมาแนะนำต่อบุตรหลาน ทำให้เด็กได้รับทราบข้อมูล เมื่อได้ฟังได้ยินบ่อยครั้งจะมีใจเอนเอียง และมีความตั้งใจที่จะศึกษาต่อเกิดขึ้นในความนึกคิด

อารี ยังสกุล (2514 : 56-68) ได้วิจัยอิทธิพลของสภาพแวดล้อมบางประการที่อาจส่งผล ต่อความสามารถในการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2513 ของ โรงเรียนกรมสามัญศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่าอาชีพของผู้ปกครอง เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการเรียนภาษาไทย

นาคดล คู่ประวัติ (2517 : 71) ได้ศึกษาเรื่องความมุ่งหวังของบิดามารดาในเขตชนบท ไทย เกี่ยวกับการศึกษาของบุตร ผลการศึกษาพบว่า บิดามารดาที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมส่วนใหญ่ มีความมุ่งหวังให้บุตรได้รับการศึกษาในระดับต่ำมากกว่าผู้ที่มิบิดามารดาประกอบอาชีพอื่น ๆ และผู้ปกครอง ที่มีอาชีพ ค้าขาย ส่วนใหญ่มีความมุ่งหวังให้บุตรได้รับการศึกษาสูงสุด

ประจักษ์ บุญอารีย์ (2522 : 85) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความต้องการและการได้โอกาสศึกษาในระดับอุดมศึกษา เขตการศึกษา 10 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 หรือเทียบเท่าจำนวน 1,152 คน และนักเรียนชั้นปีที่ 1 ระดับอุดมศึกษา จำนวน 2,384 คน ปีการศึกษา 2521 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ต้องการศึกษามากกว่านักเรียน ปวช. นักเรียนที่มีบิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูง ต้องการศึกษามากกว่านักเรียนที่มีบิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ

ช่อทิพย์ ราตรีเกรียงไกร (2523 : 83-84) ได้ศึกษาความมุ่งหวังของบิดาที่มีต่อการศึกษา และอาชีพของบุตรที่ศึกษาเปรียบเทียบ ผลการศึกษาพบว่า ด้านความคาดหวังในการศึกษาพบกลุ่มบิดา ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมอยู่ในระดับสูง จะมีแนวโน้มของความคาดหวังให้บุตรจบการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าขึ้นไป ซึ่งแตกต่างกับกลุ่มที่บิดามีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมในระดับต่ำ จะมีความคาดหวังต่ำกว่า

เทียมจันทร์ จาตุกัญญาประทีป (2523 : 74) ได้วิจัยเรื่ององค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ กับการศึกษาต่อของนักเรียนชั้น ป.6 ในเขตการศึกษา 7 ในด้านเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว พบตัวแปร ที่อธิบายถึงโอกาสที่นักเรียนจะได้ศึกษาต่อและไม่ได้ศึกษาต่อคือ อาชีพของบิดามารดา ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่มีบิดามารดา ประกอบอาชีพรับจ้าง และเกษตรกร อีกทั้งนักเรียนได้ศึกษาต่อ ส่วนมาก มีมารดาประกอบอาชีพมากกว่านักเรียนที่ไม่ได้เรียนต่อ และรายได้ของบิดา พบว่า นักเรียน ที่ได้ศึกษาต่อนั้นบิดามีรายได้อยู่ระหว่าง 2,000 – 3,000 บาท

กฤษณา วงษาสันต์ (2524 : 144) ได้ศึกษาปัจจัยบางประการที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโปรแกรมการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญ ศึกษา ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอเมืองอุบล จังหวัดอุบลราชธานี ผลการศึกษาพบว่า ฐานะเศรษฐกิจของผู้ปกครองของนักเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ เลือกโปรแกรมการเรียนของนักเรียน นักเรียนตัดสินใจเลือกโปรแกรมการเรียนตามความคิดเห็นของตนเอง มากกว่าความคิดเห็นของเพื่อน และผู้ปกครอง

โสภณ เสือพันธ์ (2529 : 232) ได้ศึกษาปัจจัยบางประการที่มีอิทธิพลต่อ การตัดสินใจเลือกโปรแกรมการเรียนของนักศึกษาระดับประโยควิชาชีพขั้นต้น ชั้นปีที่ 1 ในวิทยาลัยเทคนิค ดอนเมือง สังกัดกรมอาชีวศึกษา ผลการศึกษาพบว่า อาชีพผู้ปกครอง ความคาดหวังการว่าจ้าง ในตลาดแรงงาน คำแนะนำของผู้ปกครอง และความคาดหวังในรายได้สูง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือก โปรแกรมการเรียนของนักศึกษา

บุญเพ็ง ธานี (2530 : 85) ศึกษาเรื่องสถานภาพของผู้สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเทศบาล ปีการศึกษา 2528 ที่ได้ศึกษาต่อและไม่ได้ศึกษาต่อ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่บิดา มารดาหรือผู้ปกครองประกอบอาชีพธุรกิจ รับราชการและค้าขายที่มั่นคงจะได้ศึกษาต่อ มากกว่านักเรียนที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองประกอบอาชีพกรรมกรใช้แรงงาน

สวลี อาษาสุวรรณ (2532 : 95) ได้ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อและ การเข้าสู่ตลาด แรงงานของผู้จบหลักสูตรประถมศึกษา ปีการศึกษา 2529 จังหวัดสมุทรสาคร ผลการศึกษา พบว่า ผู้ปกครองเป็นผู้มีอิทธิพลต่อโอกาสศึกษาต่อ และการเข้าสู่ตลาดแรงงานของผู้จบหลักสูตรประถมศึกษา เพราะจากการศึกษาพบว่า อาชีพผู้ปกครอง รายได้ของครอบครัว ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครอง มีส่วนเกี่ยว

ข้องกับการศึกษาต่อและการเข้าสู่ตลาดแรงงานอย่างมาก อีกประการหนึ่ง สิ่งจูงใจทางสื่อมวลชนประเภทหนังสือพิมพ์มีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อ

สุรัตน์ ไชยชมภู (2535 : 112 – 113) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความตั้งใจในการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาของนักศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตโครงการพัฒนา พื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก ผลการวิจัยพบว่าระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการเรียนต่อของนักเรียน แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองกลุ่มที่มีความตั้งใจ ในการส่งบุตรหลานเรียนต่อเป็นผู้สำเร็จการศึกษาชั้นอุดมศึกษา มัธยมศึกษา ประถมศึกษา และไม่มีการศึกษาตามลำดับ ในด้านรายได้ของครอบครัวเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจ ในการเรียนต่อ และเป็นตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ที่ดีที่สุดลำดับที่ 2 แสดงว่ารายได้ของครอบครัวมีส่วนสำคัญ ในการศึกษาความตั้งใจในการเรียนต่อของ นักเรียน

ภัทรธิดา วารินทร์ (2539 : 130) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อและ ไม่ศึกษาต่อการศึกษาออกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของคณงานในโรงงานอุตสาหกรรม ในจังหวัด นครปฐม ผลการศึกษาพบว่ารายได้มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อ โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 57.6 มีรายได้ระหว่าง 3,000 – 5,000 บาท ซึ่งเป็นรายได้ที่ค่อนข้างต่ำ และส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตคือ รายได้ของบุคคลซึ่งจะเป็นภาพสะท้อน การคาดประมาณคุณภาพชีวิตของบุคคลได้ในระดับหนึ่ง ซึ่งมีความสัมพันธ์กับลักษณะงาน ระดับการศึกษา ที่พักอาศัย และเป็นสิ่งชี้เฉพาะที่สะท้อนอุปนิสัยการของ ความยากจนของบุคคลในสังคม

✓ พันโทเปรมชัย สโรบล (2542 : 68) ได้ศึกษาเหตุจูงใจในการศึกษาต่อโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าของนักเรียนเตรียมทหาร พบว่า เหตุจูงใจ 6 ด้าน คือ ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านสังคม ด้านเกียรติและชื่อเสียง ด้านการประกอบอาชีพ ด้านความสนใจของตนเองและด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น เป็นเหตุจูงใจในระดับมาก นักเรียนเตรียมทหารที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกัน ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา รายได้ของครอบครัวหรือผู้ปกครองต่อเดือนและการได้รับความรู้เกี่ยวกับโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อโดยรวมไม่แตกต่างกัน

3.2.2 งานวิจัยต่างประเทศด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ครอส (Krauss. 1964 : 1 – 2) ได้รับการศึกษาข้อมูลความปรารถนา ระหว่างการทำงาน ในชั้นเรียน ผลการศึกษาพบว่าจำนวนเด็กในกลุ่มที่มีรายได้ปานกลาง มีแนวโน้มต้องการศึกษาต่อสูงกว่า กลุ่มที่มีรายได้ต่ำ ส่วนผู้ที่มีฐานะรายได้ต่ำ มีความต้องการน้อยที่จะศึกษาในชั้นสูง

เอ็ดดี้ (Eaddy. 1969 : 2959) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของ นักเรียนเกษตรกรรมของรัฐลุยเซียนา จำนวน 741 คน ผลการศึกษาพบว่า บิดามารดามีอิทธิพล ต่อการเลือกสาขาวิชาเรียนต่อ ส่วนระดับการศึกษาของบิดามารดา มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับการเลือก สาขาวิชาเรียนต่อของนักเรียนมากกว่าความมีชื่อเสียงในอาชีพบิดามารดาและการเลือกสาขาวิชาเรียนต่อ ของนักเรียนขึ้นอยู่กับความสนใจส่วนตัว ความพึงพอใจ ความสามารถและคำตอบแทน

การริสันและคณะ (มณูญ แป้นเจริญ 2522:21:อ้างอิงมาจาก Garrison and others. 1964:403-407) ศึกษาถึงองค์ประกอบอันมีผลต่อผลการเรียนของนักเรียน พบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจ และ สังคม เป็นสิ่งสำคัญที่มีผลต่อการเรียนของนักเรียน เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ ย่อมขาดประสบการณ์ต่าง ๆ ในอันที่จะส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ทำให้เด็กเกิดปัญหา อันเป็นอุปสรรค ต่อการเรียนได้และในปีเดียวกัน แอสติน (Astin.1964:219-227) ศึกษาถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพล ทำให้ นิสิตต้องออกจากวิทยาลัยก่อนจบการศึกษาพบว่า นิสิตเหล่านี้ส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่มีฐานะ ทางเศรษฐกิจ และสังคมในระดับต่ำ บิดามารดาได้รับการศึกษาในระดับต่ำ

ราห์มัน (Rahman.1965. : 405) ศึกษาพบว่า เด็กที่ต้องออกจากโรงเรียนก่อนเรียนสำเร็จนั้น เนื่องมาจากสาเหตุสำคัญคือ ขาดทุนทรัพย์ เนื่องจากฐานะเศรษฐกิจทางครอบครัวต่ำ อันมีผลก่อให้เกิด ปัญหาด้านต่าง ๆ ตามมา จนต้องออกจากโรงเรียนไปก่อนสำเร็จการศึกษา

สรุปรายงานการวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศทางด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจได้ว่าปัจจัยทางเศรษฐกิจ และสังคมจะมีความสัมพันธ์กับความต้องการเรียนภาษาดังนี้ ด้านรายได้บิดามารดา มีความสัมพันธ์ กับ ความต้องการเรียนภาษา เนื่องจากบิดาและมารดาที่ทำธุรกิจ ราชการมีความสัมพันธ์กับความต้องการเรียน ภาษา มากกว่าบิดามารดาที่ประกอบอาชีพเกษตรกร และระดับการศึกษาของบิดามารดา มีความสัมพันธ์ กับความต้องการเรียนภาษาของบุตร ในด้านรายได้ที่คาดหวังของผู้เรียนจะคาดหวังที่จะได้รับรายได้อัตราสูง ซึ่งมีความสัมพันธ์กับความ ต้องการเรียน สำหรับด้านบิดามารดาที่มีการศึกษาในระดับสูงจะยินยอมจ่ายค่าเล่า เรียนในอัตราที่แพง ส่วนด้านความคาดหวังต่อการมีงานทำนั้นมีความสัมพันธ์กับความ ต้องการเรียนภาษา เพราะคาดว่าจะนำความรู้ด้านภาษาไปประกอบอาชีพและเป็นข้อได้เปรียบในการเข้าสมัครงาน และด้านสุดท้ายด้านประเภทสื่อและโฆษณามีบทบาทต่อความต้องการเรียน เพราะว่าได้รับข้อมูลข่าวสารเพื่อประกอบการตัดสินใจเรียนต่อ

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับสมาชิกในครอบครัว

4.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับสมาชิกในครอบครัว

สุภา มาลากุล (2518 : 5) ให้ความเห็นว่าสภาพเป็นไปในครอบครัว และประสบการณ์ที่ได้รับจากสังคมนั้น ๆ มีผลต่อสุขภาพจิตของเด็กอย่างมาก ครอบครัวที่ซับซ้อนและระหองระแหง สังคมที่วัฒนธรรมไทยปะทะกับวัฒนธรรมตะวันตก การขัดแย้งในสังคมทำให้เด็กวางตัวไม่ค่อยถูก เป็นสาเหตุให้สุขภาพจิตเสียได้ง่ายที่สุด ครูอาจารย์ และผู้ปกครองควรจะช่วยกันระมัดระวังมิให้เกิดปัญหาแก่เด็ก

กมลรัตน์ หล้าสงวณ (2524 : 60) กล่าวว่า สุขภาพจิตของบิดามารดา เป็นสิ่งสำคัญ ถ้าบิดามารดามีสุขภาพจิตที่ดี บุตรก็จะมีสุขภาพจิตดีไปด้วย เพราะการอยู่ในบรรยากาศที่อบอุ่น ทำให้บุตรมีประสบการณ์ทางสังคมและปรับตัวได้ดี แต่ถ้าบิดามารดาแตกร้างไม่ลงรอยกันบุตรก็จะได้รับการเลี้ยงดูไม่เหมาะสมทำให้ความสามารถในการปรับตัวต่ำ

สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม (2529 : 166 - 167) กล่าวว่า สัมพันธภาพระหว่างสมาชิกในครอบครัวมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลและการอยู่ร่วมกันในสังคม สัมพันธภาพที่ดีในครอบครัวเกิดจากบุคคลในครอบครัวให้ความรักความห่วงใย ความเข้าใจซึ่งกันและกัน เมื่อประสบปัญหาที่หันหน้าเข้าปรึกษากัน บิดามารดาเป็นบุคคลสำคัญที่สุดที่เด็กรักและเชื่อฟัง ดังนั้นถ้าบิดามารดาได้อุทิศเวลาในการอบรมขัดเกลานิสัยเด็ก ให้ความรักความอบอุ่นอย่างเพียงพอ เด็กจะประพฤติตนในทางที่ดีมากกว่าประพฤติในทางที่เสื่อมเสีย ถ้าหากสัมพันธภาพในครอบครัวมีแต่การทะเลาะวิวาท ดุด่า หรือเข้มงวดกดขี่มากเกินไปก็จะทำให้เด็กขาดความรักเปื้อนหน่ายบ้าน ซึ่งเป็นสาเหตุให้เด็กมีความประพฤติที่เป็นปัญหาได้

เฮอร์ลอค (Hurlock. 1964 : 661) กล่าวว่า พ่อแม่ที่ยอมรับเด็ก คือ ให้ความรักความสนใจ และสร้างความอบอุ่นให้เกิดขึ้นในบ้าน ผลตามมาก็คือ ทำให้เด็กมีอารมณ์มั่นคง ร่าเริง สามารถเผชิญชีวิตด้วยความมั่นใจ และปรับตัวได้ดี

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างสมาชิกในครอบครัวมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลที่อยู่ร่วมกันอย่างมาก เด็กจะมีบุคลิกลักษณะและการใช้ความสามารถของตนได้ดีและมีประสิทธิภาพ โดยได้รับอิทธิพลจากการพิจารณาและเจตคติของพ่อแม่

4.2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับสมาชิกในครอบครัว

4.2.1 งานวิจัยภายในประเทศ

สมทรง สุวรรณเลิศ (2514 : 7 – 9) ศึกษาเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนของเด็กที่เรียนไม่ดี หรือเรียนต่ำกว่าความสามารถในเกณฑ์เฉลี่ย หรือเด็กฉลาดมาแต่เรียนไม่ดีเท่าที่ควร ทั้งนี้เนื่องมาจากเด็กมีปัญหาทางอารมณ์ ซึ่งมีสาเหตุหลายอย่าง เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัวไม่ดี พ่อแม่ไม่ลงรอยกันทำให้เด็กพลอยวิตกกังวล ขาดความสุข

หรือบางทีพ่อแม่ไม่เข้าใจ และไม่สนใจเด็กเลยทำให้เด็กรู้สึกว่าการเรียนไม่มีประโยชน์และขาดกำลังใจในการเรียน

อรพินท์ ชูชม (2522 : 92) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพื้นความรู้เดิม สภาพแวดล้อมทางบ้าน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทักษะทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการศึกษาพบว่า สิ่งแวดล้อมทางบ้านมีบทบาทต่อความพร้อมในการเรียนของเด็ก เด็กจะพร้อมในการเรียนถ้าบ้านมีบรรยากาศที่ส่งเสริมให้น่าเรียน คือ ความเข้าใจต่อกันมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด ไม่สร้างความหวาดหวั่นวิตกกังวลให้เกิดกับอารมณ์ของเด็ก

อนันต์ เชื้อนธรรมชาติและคนอื่น ๆ (2527 : 90) ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยทางจิตใจและอารมณ์ของเยาวชนที่กระทำผิด และการศึกษาพบว่า เยาวชนที่กระทำผิดส่วนมากมีความรู้สึกที่ไม่ดีต่อครอบครัว รู้สึกว่าบิดามารดาลำเอียงในเรื่องของความรัก รักลูกไม่เท่ากัน และมักไล่ต้อนอกจากบ้านเวลาโกรธ

✓ สมชัย เจนจตุรงค์ (2542 : 64) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อ 4 ด้าน คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ด้านการประกอบอาชีพและด้านการเรียนเพื่อรู้ เป็นแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก นักศึกษาที่เรียนแผนกวิชาต่างกันมีแรงจูงใจต่างกัน นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน และอาชีพของผู้ปกครองต่างกันมีแรงจูงใจไม่แตกต่างกัน

4.2.2 งานวิจัยต่างประเทศ

มุสเสน และคองเกอร์ (Musen and Conger. 1956 : 256) ศึกษาพบว่า พื้นฐานพฤติกรรมของเด็กเกิดจากบรรยากาศภายในบ้าน ถ้าทุกคนในบ้านมีความสัมพันธ์กันดี เด็กก็จะแสดงความเป็นมิตรและมีความสัมพันธ์อันดีกับคนนอกบ้านด้วย แต่ถ้าการกระจายความรักและความอบอุ่นภายในบ้านเป็นไปอย่างไม่ยุติธรรม เช่น บิดามารดาให้ความรักความเอาใจใส่แก่ลูกมากน้อยไม่เท่ากันจะก่อให้เกิดความเครียดทางจิตใจ และอารมณ์ไม่มั่นคงแก่เด็กที่คิดว่าตนไม่ได้รับความอบอุ่นเท่ากับพี่น้อง ๆ คนอื่น ๆ การที่บิดามารดา แสดงความรุนแรงต่อเด็กแสดงความเกลียดชัง มีผลให้เด็กเกิดความคับข้องใจ มีอารมณ์ไม่มั่นคง เด็กที่ประสบปัญหาดังกล่าวเกิดความเกลียดชังบ้าน และพยายามออกไปแสวงหาความอบอุ่นนอกบ้าน

มอร์โร และวิลสัน (Morrow and Wilson. 1961 : 501 – 510) ศึกษาเด็กที่เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีระดับสติปัญญาสูงสองกลุ่ม กลุ่มหนึ่งประสบความสำเร็จทางการเรียน ส่วนหนึ่งไม่ประสบความสำเร็จทางการเรียน ทั้งหมดจำนวน 96 คน โดยให้เด็กตอบแบบสอบถามรายงานความสัมพันธ์ในครอบครัว ซึ่งแบ่งออกเป็น 16 ด้าน พบว่าเด็กที่ประสบผลสำเร็จทางด้านการเรียนนั้น พ่อแม่ดูแลเอาใจใส่อย่างดี ยอมรับเด็กได้มีส่วนร่วมใน

กิจกรรมต่าง ๆ มีความไว้วางใจเด็กในการกระทำสิ่งต่าง ๆ และยอมให้เด็กได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ รวมทั้งให้กำลังใจเด็ก แต่ไม่เร่งรัดเกี่ยวกับความสำเร็จทางดารเรียนมากเกินไป ส่วนเด็กที่ไม่ประสบความสำเร็จทางการเรียนจะมีคะแนนด้านต่าง ๆ ค่อนข้างต่ำ

จากงานวิจัยในประเทศและงานวิจัยในต่างประเทศ พบว่าพื้นฐานพฤติกรรมของเด็กเกิดขึ้นจากบรรยากาศภายในบ้าน ถ้าทุกคนในบ้านมีความสัมพันธ์กันดี เด็กก็จะเกิดความเป็นมิตรและมีความสัมพันธ์อันดีกับคนนอกบ้านด้วยและสัมพันธ์ภาพภายในครอบครัวที่ไม่ดี มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

5. เอกสารเกี่ยวข้องกับโรงเรียนสอนภาษาสมาคมนักเรียนเก่าญี่ปุ่น

5.1 ประวัติความเป็นมา

สมาคมนักเรียนเก่าญี่ปุ่น ในพระบรมราชูปถัมภ์ มีสำนักงานใหญ่อยู่ที่ 159 ถ.ราชดำริ แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร 10300 ซึ่งได้รับอนุญาตจดทะเบียนจัดตั้งอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2494 โดยมีนักเรียนเก่าญี่ปุ่น พลเรือตรี พระจักรานุกกรกิจ เป็นนายกสมาคมคนแรก และต่อมาเมื่อวันที่ 26 มกราคม พ.ศ. 2509 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้สมาคมฯ อยู่ในพระบรมราชูปถัมภ์ ซึ่งได้เปิดโรงเรียนสอนภาษาแห่งแรกคือ โรงเรียนสอนภาษาญี่ปุ่น ราชดำริ โดยเปิดดำเนินการเมื่อ วันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2507 โดยสมเด็จพระจักรพรรดิ อาากิฮิโตะ และจักรพรรดินีแห่งประเทศญี่ปุ่นเมื่อครั้งทรงดำรงพระราชอิสริยยศเป็นมกุฎราชกุมาร และเจ้าหญิงมิชิโกะ ได้เสด็จทางเยี่ยมที่ทำการสมาคมนักเรียนเก่าญี่ปุ่น ในพระบรมราชูปถัมภ์ และปัจจุบันได้เปิดทำการสอนภาษาญี่ปุ่นจนถึงปัจจุบันเป็นระยะ 40 ปีเศษ และได้เปลี่ยนชื่อจากโรงเรียนสอนภาษาญี่ปุ่น ราชดำริ เป็น โรงเรียนสอนภาษาสมาคมนักเรียนเก่าญี่ปุ่น ราชดำริ (www.ojsat.or.th)

ในปัจจุบันได้เปิดสาขาขึ้นอีก 2 สาขา ได้แก่ โรงเรียนสอนภาษาสมาคมนักเรียนเก่าญี่ปุ่น ปิ่นเกล้า ตั้งอยู่ที่ 7/129 อาคารสำนักงานเซ็นทรัลปิ่นเกล้า ชั้น 11 ถ.บรมราชชนนี แขวงบางพลัด เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร 10700 และโรงเรียนสอนภาษาสมาคมนักเรียนเก่าญี่ปุ่น ลาดพร้าว ตั้งอยู่ที่อาคาร สำนักงานเซ็นทรัลลาดพร้าว ชั้น 9 จตุจักร กรุงเทพฯ

5.2 หลักสูตรที่เปิดสอน

โรงเรียนสอนภาษาสมาคมนักเรียนเก่าญี่ปุ่น ทั้ง 3 สาขา ได้แก่ ราชดำริ ปิ่นเกล้า และลาดพร้าว ได้เปิดหลักสูตรสอนภาษาญี่ปุ่นดังนี้

5.2.1 หลักสูตรสอนภาษาญี่ปุ่นสำหรับผู้ที่ไม่มีความรู้

5.2.1.1 หลักสูตรไวยากรณ์พื้นฐานเบื้องต้น เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นทางด้าน การอ่าน การเขียน การฟัง เน้นทางด้านไวยากรณ์ เหมาะสำหรับผู้ที่ต้องการศึกษาต่อ

ประเทศญี่ปุ่น หรือสำหรับผู้ที่ต้องการประกอบอาชีพทางด้านการแปลเอกสาร หรือทดสอบความรู้ความสามารถทางภาษาญี่ปุ่น

5.2.1.2 หลักสูตรสนทนาภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นทางด้านการพูดเป็นหลัก ซึ่งจะได้ทราบในเรื่องของไวยากรณ์เหมือนกับหลักสูตรไวยากรณ์พื้นฐาน แต่มุ่งเน้นทางด้านการพูดในชีวิตประจำวัน

5.2.2 หลักสูตรภาษาญี่ปุ่นสำหรับผู้ที่มีความรู้

5.2.2.1 หลักสูตรชั้นกลาง เป็นหลักสูตรที่เรียนต่อเนื่องของหลักสูตรไวยากรณ์ พื้นฐานในหลักสูตรชั้นกลาง จะแบ่งหนังสือที่ใช้เรียนเป็นหลายเล่ม เพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน หลักสูตรชั้นกลางจะมุ่งเน้นทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะการอ่าน การเขียน การฟัง และการสนทนา(ทางธุรกิจ)

5.2.2.2 หลักสูตรสนทนาภาษาญี่ปุ่นชั้นกลาง เป็นหลักสูตรต่อเนื่องของหลักสูตรสนทนาภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น โดยจะมีรูปแบบของไวยากรณ์ที่ซับซ้อนมากขึ้น

5.3 เวลาเรียนที่เปิดสอน

วันเวลาที่เปิดสอนของโรงเรียนทั้ง 3 สาขา จะมีความแตกต่างกัน แต่สาขาปิ่นเกล้า และลาดพร้าวจะมีช่วงเวลาที่เหมือน ซึ่งมีดังนี้

สาขาราชดำริ :

วันจันทร์ , วันพุธ	:	16.30 – 18.30 น.	18.30 – 20.30 น.
วันอังคาร , วันพฤหัสบดี	:	16.30 – 18.30 น.	18.30 – 20.30 น.
วันเสาร์ / วันอาทิตย์	:	08.00 – 10.00 น.	10.00 – 12.00 น.
	:	13.00 – 15.00 น.	15.00 – 17.00 น.

สาขापิ่นเกล้า / ลาดพร้าว :

วันจันทร์ , วันพุธ	:	16.00 – 18.00 น.	18.00 – 20.00 น.
วันอังคาร , วันพฤหัสบดี	:	16.00 – 18.00 น.	18.00 – 20.00 น.
วันเสาร์ / วันอาทิตย์	:	08.30 – 10.30 น.	10.30 – 12.30 น.
	:	13.30 – 15.30 น.	15.30 – 17.30 น.

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

แหล่งที่มาและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาที่สมัครเข้าเรียนในสถาบันสอนภาษา สมาคมนักเรียนเก่าญี่ปุ่น ทั้ง 3 สาขา ได้แก่ สาขาราชดำริ สาขาปีนเกล้า และสาขาลาดพร้าว ในเขตกรุงเทพฯ จำนวน 4,489 คน นักเรียนชาย 1,825 คน นักเรียนหญิง จำนวน 2,664 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่สมัครเข้าเรียนในสถาบันสอนภาษาสมาคมนักเรียนเก่าญี่ปุ่น ทั้ง 3 สาขา ได้แก่ สาขาราชดำริ สาขาปีนเกล้า และสาขาลาดพร้าว ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรโดยใช้สาขา และเพศ เป็นตัวแบ่งชั้น (Strata) จำนวน 407 คน จากโรงเรียนสอนภาษาสมาคมนักเรียนเก่าญี่ปุ่น ราชดำริ นักเรียนชาย จำนวน 90 คน นักเรียนหญิง จำนวน 185 คน โรงเรียนสอนภาษาสมาคมนักเรียนเก่าญี่ปุ่น ปีนเกล้า นักเรียนชาย จำนวน 24 คน นักเรียนหญิง จำนวน 48 คน และโรงเรียนสอนภาษาสมาคมนักเรียนเก่าญี่ปุ่น ลาดพร้าว นักเรียนชาย จำนวน 20 คน และนักเรียนหญิงจำนวน 40 คน จากตารางการสุ่มตัวอย่าง ยามาเน่ (Yamane. 1970 : 580 – 581) มีความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาสถานสอนภาษาทั้งหมด 25 สถาบัน และสถานสอนภาษาที่สอนภาษา ซึ่งจากการศึกษาจาก 3 สถาบัน คือโรงเรียนสอนภาษาสมาคมนักเรียนเก่าญี่ปุ่น สาขาราชดำริ สาขาปีนเกล้า สาขาลาดพร้าว ที่มีการเรียนการสอนคล้ายคลึงกัน โดยมีจำนวนนักเรียนชาย 1,825 คน นักเรียนหญิง จำนวน 2,664 คน

2. ผู้วิจัยประมาณกลุ่มตัวอย่างของยามาเน่ โดยมีความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 407 คน ซึ่งคิดเป็นสัดส่วน ประชากร : กลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 11 : 1

3. ผู้วิจัยจึงสุ่มตัวอย่างจากสถาบันสอนภาษา จำนวน 3 สถาบัน ดังอัตราส่วนในข้อ 2 โดยสาขา ราชดำริจำนวน 275 คน สาขาปีนเกล้า 75 คน สาขาลาดพร้าว 48 คน
ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามโรงเรียนในเขตกรุงเทพฯ

สาขา	เพศ				รวม	
	ชาย		หญิง			
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ราชดำริ	1,189	90	1,840	185	3,029	275
ปิ่นเกล้า	364	24	428	48	792	72
ลาดพร้าว	272	20	396	40	668	60
รวม	1,825	134	2,664	273	4,489	407

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจของนักศึกษาที่เรียนภาษาญี่ปุ่นในสถาบันการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งแบ่งแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส วุฒิการศึกษา อาชีพ สาขาสถาบันการศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจ และความคาดหวังของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับสมาชิกในครอบครัว

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่น

วิธีการสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ

แบบสอบถามตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนภาษาญี่ปุ่น

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส วุฒิการศึกษา อาชีพ สาขาสถาบันที่เรียน ฐานะทางเศรษฐกิจ และความคาดหวังของผู้ปกครอง

ตัวอย่าง แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามด้านส่วนตัวของผู้ศึกษาภาษาญี่ปุ่น เมื่ออ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ()

1. เพศ	() ชาย
	() หญิง
2. อายุ ปี	
3. สถานภาพการสมรส	() โสด
	() คู่
	() หม้าย / หย่าร้าง
4. วุฒิการศึกษา	() ต่ำกว่าปริญญาตรี
	() ระดับปริญญาตรี
	() สูงกว่าปริญญาตรี
5. อาชีพ	() ประกอบธุรกิจการค้า / ส่วนตัว
	() รับจ้าง / เกษตรกรรม
	() รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ
	() ยังไม่ประกอบอาชีพ
6. สาขาสถาบันที่เรียน	() สาขาราชดำริ
	() สาขาปิ่นเกล้า
	() สาขาลาดพร้าว
7. ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	รายได้รวมของครอบครัว..... บาท
8. ความคาดหวังของผู้ปกครอง	() คาดหวังมาก
	() คาดหวังปานกลาง
	() คาดหวังน้อย

ตอนที่ 2 - ตอนที่ 3 มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. ศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามเกี่ยวกับตัวแปรแต่ละตัวให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

3. สร้างแบบสอบถามตามแบบสอบถามที่ได้จากข้อ 1 และข้อ 2 แล้วนำแบบสอบถามหาค่าความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) แล้วนำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง อาจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์ และอาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา เป็นผู้ตรวจสอบความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ ก่อนนำไปทดลองใช้

4. ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม ไปใช้ทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนที่มีไม่ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 50 คน กับนักเรียนที่เรียนภาษาญี่ปุ่น ของโรงเรียนสอนภาษาสมาคมนักเรียนเก่าญี่ปุ่นราชดำริ แล้วหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25 % ของกลุ่มสูง - กลุ่มต่ำ โดยนำคะแนนที่ตรวจได้มาเรียงลำดับจากคะแนนสูงสุดลงมาถึงคะแนนต่ำสุด และเลือก

แบบสอบถาม 25 % ที่ได้คะแนนสูง และ 25 % ที่ได้คะแนนต่ำ จากนั้นจึงนำค่าเฉลี่ยรายข้อมาทดสอบนัยสำคัญทางสถิติโดยใช้ t - test และเลือกเฉพาะข้อที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาใช้ในการวิจัย ได้ผลดังนี้ ได้ผลดังนี้

4.1 ตอนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับสมาชิกในครอบครัว จำนวน 28 ข้อ ได้ค่า t ระหว่าง 2.353 – 9.000

4.2 ตอนที่ 3 แบบสอบถามแรงจูงในการเรียนภาษาญี่ปุ่น จำนวน 25 ข้อ ได้ค่า t ระหว่าง 2.178 – 9.000

5. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่คัดเลือกในข้อ 4 ไปหาค่าความเชื่อมั่น โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งได้ผลดังนี้

5.1 ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามตอนที่ 2	เท่ากับ	.9610
5.2 ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามตอนที่ 3	เท่ากับ	.9474

ตัวอย่างแบบสอบถามตอนที่ 2

แบบสอบถามข้อมูลสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับสมาชิกในครอบครัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามด้านข้อมูลเศรษฐกิจของครอบครัวของผู้ศึกษาภาษาญี่ปุ่น เมื่ออ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย $\checkmark$ ลงใน ()

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง และไม่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
	<u>พฤติกรรมที่บิดามารดา หรือผู้ปกครองปฏิบัติ ต่อบุตรทางการเรียน</u>					
o	ผู้ปกครองคอยตักเตือนข้าพเจ้าทบทวนภาษา ภาษาญี่ปุ่น.....					
oo	ผู้ปกครองไม่สนใจข้าพเจ้าว่า จะกลับบ้านเวลาใด					
	<u>พฤติกรรมที่บุตรปฏิบัติต่อ บิดามารดา หรือผู้ปกครองด้านการเรียน</u>					
o	ข้าพเจ้าไม่พอใจเมื่อผู้ปกครองตักเตือนให้ทบทวน ภาษาญี่ปุ่น.....					
oo	เมื่อมีปัญหาด้านการเรียนจะปรึกษาผู้ปกครอง....					

เกณฑ์การให้คะแนน ให้คะแนนดังนี้

	ข้อความทางบวก (คะแนน)	ข้อความทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลความหมาย (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับสมาชิกในครอบครัวดี

คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับสมาชิกในครอบครัวปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับสมาชิกในครอบครัวไม่ดี

ตัวอย่างแบบสอบถามตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่น

คำชี้แจง ให้ผู้ตอบแบบสอบถามอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง
เมื่อช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง และไม่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
	<u>ด้านแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่น</u>					
	ข้าพเจ้าเรียนภาษาญี่ปุ่นเพราะ					
๐	ผู้ปกครองต้องการให้เรียนภาษาญี่ปุ่น					
๐๐	ต้องการพัฒนาความสามารถทางด้าน ภาษาญี่ปุ่น.....					
๐๐	ต้องการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ					

เกณฑ์การให้คะแนน ให้คะแนนดังนี้

	ข้อความทางบวก (คะแนน)	ข้อความทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลความหมาย (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึง แรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึง แรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง แรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นน้อย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ตามขั้นตอนดังนี้

1. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขออนุมัติผู้จัดการสมาคมนักเรียนเก่าญี่ปุ่น ในพระบรมราชูปถัมภ์ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล เพื่อจะได้สร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัย
2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลโดยขอความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ประจำของแต่ละสาขา จากนั้นผู้วิจัยรับแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อทดสอบสมมุติฐานต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรม SPSS / FW ซึ่งมีขั้นตอนและวิธีการทางสถิติที่ใช้ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว และด้านครอบครัว กับแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่น โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นในสถาบันเอกชน โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่
 - 2.1 การหาค่าอำนาจจำแนกแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25 % ของกลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ โดยใช้ t – test
 - 2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)
3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน
 - 3.1 หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว และด้านครอบครัว กับแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่น โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
 - 3.2 หาดัชนีพยากรณ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่น โดยการวิเคราะห์ข้อมูลการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้แทนความหมาย ดังนี้สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์และการแปลผลข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการแปลความหมายดังนี้

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
F	แทน	สถิติที่ใช้ในการพิจารณา F- Distribution
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนนแต่ละค่า (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยกำลังสองของคะแนนแต่ละค่า (Mean Squares)
r_{xy}	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย
X_1	แทน	เพศชาย
X_2	แทน	เพศหญิง
X_3	แทน	อายุ
X_4	แทน	สถานภาพโสด
X_5	แทน	สถานภาพสมรส
X_6	แทน	สถานภาพหม้ายหรือหย่าร้าง
X_7	แทน	การศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี
X_8	แทน	การศึกษาปริญญาตรี
X_9	แทน	การศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี
X_{10}	แทน	อาชีพประกอบธุรกิจการค้า ธุรกิจส่วนตัว
X_{11}	แทน	อาชีพรับจ้าง เกษตรกรรม
X_{12}	แทน	อาชีพรับราชการ รัฐวิสาหกิจ
X_{13}	แทน	ยังไม่ประกอบอาชีพ
X_{14}	แทน	นักศึกษาสาขาราชดำริ
X_{15}	แทน	นักศึกษาสาขาปิ่นเกล้า

X_{16}	แทน	นักศึกษาสาขาลาดพร้าว
X_{17}	แทน	รายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน
X_{18}	แทน	ผู้ปกครองคาดหวังมากในการเรียนภาษาญี่ปุ่น
X_{19}	แทน	ผู้ปกครองคาดหวังปานกลางในการเรียนภาษาญี่ปุ่น
X_{20}	แทน	ผู้ปกครองคาดหวังน้อยในการเรียนภาษาญี่ปุ่น
X_{21}	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับสมาชิกในครอบครัว
Y	แทน	แรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่น
$\hat{Y}$	แทน	ค่าสมการพยากรณ์ที่แทนค่าในรูปคะแนนดิบ
Z	แทน	ค่าสมการพยากรณ์ที่แทนค่าในรูปคะแนนมาตรฐาน
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	กำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
a	แทน	ค่าคงที่ของการพยากรณ์
SE_b	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์
SE_{est}	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว และด้านครอบครัว กับแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่น โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นในสถาบันเอกชน โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาที่เรียนภาษาญี่ปุ่น ในสถาบันการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพสมรส วุฒิการศึกษา อาชีพ สาขาสถาบันที่เรียน รายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน และความคาดหวังของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาในสถาบันการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษญี่ปุ่นของนักศึกษาในสถาบันการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวแปรที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษญี่ปุ่นของนักศึกษาในสถาบันการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร โดยการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (Stepwise - Multiple Regression Analysis)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ตัวแปรอิสระของนักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษญี่ปุ่น ในสถาบันการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพสมรส วุฒิการศึกษา อาชีพ สาขาสถาบันที่เรียน รายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน และความคาดหวังของผู้ปกครอง

ตาราง 2 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษญี่ปุ่น ในสถาบันการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพสมรส วุฒิการศึกษา อาชีพ สาขา สถาบันที่เรียน รายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน และความคาดหวังของผู้ปกครอง

	ตัวแปรอิสระ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เพศ			
	ชาย	134	32.90
	หญิง	273	67.10
	รวม	407	100.00
สถานภาพ			
	โสด	393	96.60
	สมรส	12	2.90
	หม้ายหรือหย่าร้าง	2	0.50
	รวม	407	100.00

ตาราง 2 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่เรียนภาษาญี่ปุ่น ในสถาบันการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพสมรส วุฒิการศึกษา อาชีพ สาขาสถาบันที่เรียน รายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน และความคาดหวังของผู้ปกครอง (ต่อ)

ตัวแปรอิสระ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
วุฒิการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	214	52.60
ปริญญาตรี	166	40.80
สูงกว่าปริญญาตรี	27	6.60
อาชีพ		
ประกอบธุรกิจการค้า ธุรกิจส่วนตัว	26	6.40
รับจ้าง / เกษตรกรรม	63	15.50
รับราชการ รัฐวิสาหกิจ	18	4.40
ยังไม่ประกอบอาชีพ	300	73.70
รวม	407	100.00
สาขาสถาบันการศึกษา		
ราชดำริ	281	69.00
ปิ่นเกล้า	60	14.70
ลาดพร้าว	66	16.20
รวม	407	100.00
ความคาดหวังของผู้ปกครองในการเรียนภาษาญี่ปุ่น		
คาดหวังมาก	45	11.10
คาดหวังปานกลาง	283	69.50
คาดหวังน้อย	79	19.40
รวม	407	100.00

จากตาราง 2 พบว่า นักศึกษาที่เรียนภาษาญี่ปุ่นในสถาบันการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 67.10 มีสถานภาพโสดคิดเป็นร้อยละ 96.50 มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีคิดเป็นร้อยละ 52.58 ส่วนใหญ่ยังไม่ประกอบอาชีพคิดเป็นร้อยละ 73.71 เรียนที่สถาบันสอนภาษาญี่ปุ่นสาขาราชดำริคิดเป็นร้อยละ 69.04 และ

ผู้ปกครองของนักศึกษาโดยส่วนใหญ่ มีความคาดหวังในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 69.53

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาในสถาบันการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และแรงจูงใจ ในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาในสถาบันการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร (N=407)

ตัวแปร	$\bar{X}$	S	การแปลความหมาย
1. อายุ	20.44	6.08	วัยผู้ใหญ่
2. รายได้ของครอบครัวต่อเดือน	50,187	37457.03	สูง
3. สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับสมาชิกในครอบครัว	3.52	.44	ปานกลาง
4. แรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่น	3.64	.48	ปานกลาง

จากตาราง 3 พบว่า นักศึกษาที่เรียนภาษาญี่ปุ่นในสถาบันการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร อายุเฉลี่ยประมาณ 21 ปี ครอบครัวของนักศึกษามีรายได้รวมกันต่อเดือนโดยเฉลี่ย 50,187 บาท สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับสมาชิกในครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง และนักศึกษามีแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาในสถาบันการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร

ตาราง 4 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาในสถาบัน
การศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร (N=407)

ตัวแปร	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀	X ₁₁	X ₁₂	X ₁₃	X ₁₄	X ₁₅	X ₁₆	X ₁₇	X ₁₈	X ₁₉	X ₂₀	X ₂₁	Y
X ₁	-	-1.00**	.077	-.040	.063	-.049	-.089	.099*	-.019	.116*	.076	-.024	-.116*	.086	-.085	-.039	.045	-.047	.009	.028	-.154**	-.078
X ₂		-	-.077	.040	-.083	.049	.089	-.089	.019	-.116*	-.076	.024	.116*	-.086	.085	.039	-.045	.047	-.009	-.026	.154**	.078
X ₃			-	-.390**	.408**	.030	-.617**	.462**	.325**	.411**	.493**	.150**	-.703**	.124*	-.114*	-.046	.061	-.082	-.034	.105*	-.141**	-.054
X ₄				-	-.923**	-.372**	.064	-.063	-.004	-.281**	.006	-.091	.194**	-.010	.078	-.063	-.143**	.067	-.096	.069	.030	-.049
X ₅					-	-.012	-.067	.092	-.046	.251**	.006	.104*	-.183**	.054	-.072	.002	.178**	-.061	.115*	-.086	-.019	.047
X ₆						-	-.004	-.058	.122*	.125*	-.030	-.015	-.038	-.105*	-.029	.160**	-.057	-.025	-.030	.054	-.031	.014
X ₇							-	-.874**	-.281**	-.195**	-.437**	.162**	.573**	-.061	.076	.004	.006	-.010	.098*	-.106*	.058	.044
X ₈								-	-.221**	.131**	.322**	.162**	-.413**	.069	-.105*	.015	-.032	.026	-.070	.060	.001	.027
X ₉									-	.132**	.241**	.135**	-.334**	-.014	.056	-.037	.051	-.031	-.059	.094	-.119*	-.142**
X ₁₀										-	-.112*	-.056	-.437**	.066	-.052	-.033	.130**	-.060	.064	-.027	-.041	.008
X ₁₁											-	-.092	-.717**	.066	-.082	-.004	-.017	-.064	-.159**	.237**	-.106	-.126*
X ₁₂												-	-.360**	.041	-.056	.003	.005	-.038	.013	.015	.001	.005
X ₁₃													-	-.110*	.122*	.020	-.061	.104*	.090	-.187**	.110*	.097
X ₁₄														-	-.621**	-.657**	-.009	-.137**	.053	.046	-.051	-.028
X ₁₅															-	-.183**	.062	.030	-.011	-.011	-.034	-.017
X ₁₆																-	-.039	.142**	-.056	-.047	.096	.052
X ₁₇																	-	.039	-.083	.065	-.066	-.062
X ₁₈																		-	-.533**	-.173**	.100*	.262**
X ₁₉																			-	-.741**	.160**	.016
X ₂₀																				-	-.266**	-.227**
X ₂₁																					-	.227**
Y																						-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($p \leq .01$)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p \leq .05$)

จากตาราง 4 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาสถาบันเอกชน ในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 2 ตัวแปร ได้แก่ ความคาดหวังในระดับมากของผู้ปกครองในการให้นักศึกษาเรียนภาษาญี่ปุ่น (X_{18}) และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับสมาชิกในครอบครัว (X_{21}) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ คือ .262 และ .227 ตามลำดับ สำหรับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาสถาบัน เอกชนในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 3 ตัวแปร ได้แก่ ความคาดหวังในระดับน้อยของผู้ปกครองในการให้นักศึกษาเรียนภาษาญี่ปุ่น (X_{20}) และนักศึกษาที่มี การศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี (X_9) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ คือ -.227 และ -.142 ตามลำดับ และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษา สถาบัน เอกชน ในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ นักศึกษาที่มีอาชีพรับจ้าง/เกษตรกร (X_{11}) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ -.126

ส่วนปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาสถาบัน เอกชน ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 16 ตัวแปร ได้แก่ เพศชาย (X_1) เพศหญิง (X_2) อายุ (X_3) สถานภาพโสด (X_4) สถานภาพสมรส (X_5) สถานภาพหม้ายหรือหย่าร้าง (X_6) การศึกษาต่ำกว่า ปริญญาตรี (X_7) การศึกษาปริญญาตรี (X_8) อาชีพประกอบธุรกิจการค้า / ธุรกิจส่วนตัว (X_{10}) อาชีพรับราชการ / รัฐวิสาหกิจ (X_{12}) ยังไม่ประกอบอาชีพ (X_{13}) นักศึกษาสาขาวิชาตำรวจ (X_{14}) นักศึกษาสาขาปิ่นเกล้า (X_{15}) นักศึกษาสาขา ลาดพร้าว (X_{16}) รายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน (X_{17}) และความคาดหวังในระดับปานกลางของผู้ปกครองในการให้นักศึกษาเรียนภาษาญี่ปุ่น (X_{19})

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวแปรที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่น ของนักศึกษาในสถาบันการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร โดยการวิเคราะห์การถดถอย แบบพหุคูณ (Stepwise - Multiple Regression Analysis)

ตาราง 5 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษา ในสถาบันการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร โดยการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (Stepwise - Multiple Regression Analysis) (N=407)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
Regression	12.890	4	3.223	16.193**
Residual	80.001	402	.199	
Total	92.891	406		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 พบว่า ตัวแปรอิสระทั้ง 4 ตัวแปร คือ ความคาดหวังในระดับมากของผู้ปกครองในการให้นักศึกษาเรียนภาษาญี่ปุ่น (X_{18}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับสมาชิกในครอบครัว (X_{21}) ความคาดหวังในระดับน้อยของผู้ปกครองในการให้นักศึกษาเรียนภาษาญี่ปุ่น (X_{20}) และนักศึกษาที่มีการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี (X_9) มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาในสถาบันการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 6 แสดงการวิเคราะห์ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษา ในสถาบันการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร (N=407)

ตัวแปร	b	SE _b	β	R	R ²	F
X_{18}	.334	.072	.220	.262	.069	29.881**
$X_{18} X_{21}$	.169	.052	.156	.331	.109	24.834**
$X_{18} X_{21} X_{20}$	-.166	.059	-.137	.358	.128	19.772**
$X_{18} X_{21} X_{20} X_9$	-.198	.090	-.103	.373	.139	16.193**
R = .373						
R ² = .139						
SE = .4461						
A = 3.059						

** มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

จากตาราง 6 พบว่า ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาในสถาบันการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร โดยตัวแปรที่ส่งผลทางบวกอันดับ 1 ได้แก่ ความคาดหวังในระดับมากของผู้ปกครอง ในการให้นักศึกษาเรียนภาษาญี่ปุ่น (X_{18}) และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับสมาชิกในครอบครัว (X_{21}) ส่วนตัวแปรที่ส่งผลทางลบต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาในสถาบันการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ได้แก่ ความคาดหวังในระดับน้อยของผู้ปกครองในการให้นักศึกษาเรียนภาษาญี่ปุ่น (X_{20}) และนักศึกษาที่มีการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี (X_9) ตามลำดับ และตัวแปรทั้ง 4 ตัวแปรนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาในสถาบันการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ได้คิดเป็น ร้อยละ 13.90 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงได้นำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาสร้างเป็นสมการพยากรณ์ดังนี้

สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาในสถาบันการศึกษาเอกชนกรุงเทพมหานคร โดยใช้คะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 3.059 + .334x_{18} + .169x_{21} - .166x_{20} - .198x_9$$

สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาในสถาบันการศึกษา
เอกชนกรุงเทพมหานคร โดยใช้คะแนนมาตรฐาน

$$Z = .220x_{18} + .156x_{21} - .137x_{20} - .103x_9$$

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านส่วนตัว และด้านครอบครัวกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษา
2. เพื่อศึกษาตัวแปรด้านส่วนตัวและด้านครอบครัวที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือกเรียนภาษาของนักศึกษา
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือกเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษา

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ตัวแปรด้านส่วนตัว และครอบครัวมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษา
2. ตัวแปรด้านส่วนตัว และด้านครอบครัวส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือกเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาที่สมัครเข้าเรียนในสถาบันสอนภาษาสมาคมนักเรียนเก่าญี่ปุ่น ทั้ง 3 สาขา ได้แก่ สาขาราชดำริ สาขาปีนเกล้า และสาขาลาดพร้าว ในเขตกรุงเทพฯ จำนวน 4,489 คน นักเรียนชาย 1,825 คน นักเรียนหญิง จำนวน 2,664 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่สมัครเข้าเรียนในสถาบันสอนภาษาสมาคมนักเรียนเก่าญี่ปุ่น ทั้ง 3 สาขา ได้แก่ สาขาราชดำริ สาขาปีนเกล้า และสาขาลาดพร้าว ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Strata Random Sampling) จากประชากรโดยใช้สาขาและเพศ เป็นตัวแบ่งชั้น (Strata) จำนวน 407 คน จากโรงเรียนสอนภาษาสมาคมนักเรียนเก่าญี่ปุ่น ราชดำริ นักเรียนชาย จำนวน 90 คน นักเรียนหญิง จำนวน 185 คน โรงเรียนสอนภาษาสมาคมนักเรียนเก่าญี่ปุ่น ปีนเกล้า นักเรียนชาย จำนวน 24 คน นักเรียนหญิง จำนวน 48 คน และโรงเรียนสอนภาษาสมาคมนักเรียนเก่าญี่ปุ่น ลาดพร้าว นักเรียนชาย จำนวน 20 คน และนักเรียนหญิงจำนวน 40 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่น ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส วุฒิการศึกษา อาชีพ สาขาสถาบันที่เรียน ฐานะทางเศรษฐกิจ และความคาดหวังของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับสมาชิกในครอบครัว ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 28 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.353 – 9.000 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9610

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่น ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 25 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.178 – 9.000 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9474

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒไปยังผู้จัดการสมาคมนักเรียนเก่าญี่ปุ่น ในพระบรมราชูปถัมภ์ เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่น ไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ที่โรงเรียนสอนภาษาสมาคมนักเรียนเก่าญี่ปุ่น ราชดำริ ปิ่นเกล้า และลาดพร้าว ในระหว่างวันที่ 15 – 17 มีนาคม 2546 จำนวน 407 ฉบับ ได้รับคืนครบทุกฉบับ

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่นักศึกษาตอบมาคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์ คือตอบครบถ้วนทุกข้อคำถาม ปรากฏว่าแบบสอบถามทุกฉบับตอบได้อย่างสมบูรณ์ จึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว และด้านครอบครัว กับแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่น โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นในสถาบันเอกชน โดยการวิเคราะห์ การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังต่อไปนี้

1. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาสถาบันการศึกษาเอกชน มี 2 ตัวแปร ได้แก่ ความคาดหวังในระดับมากของผู้ปกครองในการให้นักศึกษาเรียนภาษาญี่ปุ่น (X_{18}) และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับสมาชิกในครอบครัว (X_{21}) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาสถาบันเอกชน ในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาสถาบันเอกชน ในกรุงเทพมหานคร มี 3 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรทางด้านวุฒิการศึกษาของนักเรียนที่มีวุฒิทางการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี (X_9) ประกอบอาชีพรับจ้าง / เกษตรกรรม (X_{11}) และความคาดหวังน้อยของผู้ปกครองในการให้นักศึกษาเรียนภาษาญี่ปุ่น (X_{20}) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาสถาบันเอกชน ในกรุงเทพมหานคร มี 16 ตัวแปร ได้แก่ เพศชาย (X_1) เพศหญิง (X_2) อายุ (X_3) สถานภาพโสด (X_4) สถานภาพสมรส (X_5) สถานภาพหม้ายหรือหย่าร้าง (X_6) การศึกษาค่ำกว่าปริญญาตรี (X_7) การศึกษาปริญญาตรี (X_8) อาชีพประกอบธุรกิจการค้า/ธุรกิจส่วนตัว (X_{10}) อาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ (X_{12}) ยังไม่ประกอบอาชีพ (X_{13}) นักศึกษาสาขาราชดำริ (X_{14}) นักศึกษาสาขาปิ่นเกล้า (X_{15}) นักศึกษาสาขาลาดพร้าว (X_{16}) รายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน (X_{17}) และความคาดหวังในระดับปานกลางของผู้ปกครองในการให้นักศึกษาเรียนภาษาญี่ปุ่น (X_{19})

4. ตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาสถาบันเอกชน ในกรุงเทพมหานคร มี 2 ตัวแปร โดยเรียงลำดับจากตัวแปรที่ส่งผลมากที่สุดไปน้อยที่สุด ได้แก่ ความคาดหวังในระดับมากของผู้ปกครอง ในการให้นักศึกษาเรียนภาษาญี่ปุ่น (X_{18}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับสมาชิกในครอบครัว (X_{21}) ซึ่งสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาในสถาบันการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ได้คิดเป็นร้อยละ 13.90 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. ในการสร้างสมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาในสถาบันการศึกษาเอกชนกรุงเทพมหานคร

5.1 สมการพยากรณ์ ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 3.059 + .334x_{18} + .169x_{21} - .166x_{20} - .198x_9$$

5.2 สมการพยากรณ์ ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = .220x_{18} + .156x_{21} - .137x_{20} - .103x_9$$

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่สรุปข้างต้น พบว่า

1. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาสถาบันการศึกษาเอกชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 2 ตัวแปร ได้แก่

1.1 ความคาดหวังมาก(X_{19})ของผู้ปกครองกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาสถาบันการศึกษาเอกชน มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าเมื่อผู้ปกครองมีความคาดหวังมากก็จะสนับสนุนให้นักศึกษาเรียนภาษาญี่ปุ่น นักศึกษาก็จะมีแรงจูงใจมากขึ้นด้วย ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองมีความคาดหวังมากในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษา ก็จะหมั่นสอบถาม พูดคุยกับนักศึกษาเกี่ยวกับภาษาญี่ปุ่น ให้ความสนใจในด้านการเรียนของนักศึกษา รวมทั้งซื้อหรือช่วยหาอุปกรณ์การเรียนภาษาญี่ปุ่นอีกด้วย ทำให้นักศึกษามีแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นมากขึ้นด้วย

1.2 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับสมาชิกในครอบครัว (X_{21}) กับแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่น ของนักศึกษาสถาบันการศึกษาเอกชน มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า เมื่อความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับสมาชิกในครอบครัวดี ก็จะทำให้ให้นักศึกษามีแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นมากขึ้น ทั้งนี้เพราะเมื่อสมาชิกในครอบครัวมีความสัมพันธ์ภาพที่ดีก็จะสามารถพูดคุย เล่าเรื่อง แสดงความคิดเห็นกันในครอบครัวได้ดี รวมถึงสมาชิกในครอบครัวก็จะมีความรัก ความอบอุ่นที่มีให้แก่กันระหว่างสมาชิกในครอบครัว ทำให้ครอบครัวมีความสุข นักศึกษาก็สามารถนำเรื่องราวความสนใจทางด้านการเรียนภาษาญี่ปุ่น นำไปปรึกษาสมาชิกในครอบครัว เมื่อสมาชิกในครอบครัวมีความเห็นพ้องต้องกันก็จะสนับสนุนทางด้านการเรียนภาษาญี่ปุ่น เมื่อนักศึกษาได้เรียนตามความสนใจ นักศึกษาก็จะสามารถเรียนภาษาตามที่ตนสนใจได้ดี เพราะมีความสุขที่ได้เรียน ก็ทำให้สามารถทำให้เรียนภาษาญี่ปุ่นได้รู้เรื่อง ซึ่งสอดคล้องกับโคลแมนและแฮมแมน (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530 : 176 ; อ้างอิงมาจาก Coleman and Hammen. 1974) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของบรรยากาศในครอบครัวที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาการของเด็ก ได้แก่ ความรัก ความอบอุ่น การยอมรับ และการยกย่องเด็ก บรรยากาศในครอบครัว ซึ่งประกอบด้วยความรัก ความอบอุ่น และการยอมรับบุตรธิดาด้วยความเหมาะสม สมเหตุสมผล และสอดคล้องกับสถานการณ์ มีความสำคัญต่อการพัฒนาการและความสมบูรณ์แห่งบุคลิกภาพของสมาชิกในครอบครัวนั้น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของโรเซนและดีแอนเดอร์ท (มารีสา รัฐปัดย์. 2532 : 35 – 37 ; อ้างอิงจาก Rosen and D' Andrade. 1959) พบว่าสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับสมาชิกในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียน

2. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาสถาบันเอกชน ในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 3 ตัวแปร ได้แก่

2.1 ด้านวุฒิการศึกษาของนักศึกษาที่มีวุฒิทางการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี (X_9) กับแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาสถาบันการศึกษาเอกชน มีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า การศึกษาของนักศึกษาที่มีวุฒิทางการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีไม่มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่น ทั้งนี้เพราะผู้ที่มีความรู้สูงกว่าระดับปริญญาตรีนั้น อาจคิดว่ามีความรู้ความสามารถทางด้านอื่น หรืออาจสนใจเรียนภาษาอื่น ๆ เป็นผู้ที่มิได้โลกทัศน์กว้างไกล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนเรศ ภูโคกสูง (2541 : 138) ที่ศึกษาเรื่อง การศึกษาความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) กรุงเทพมหานคร พบว่า พนักงานธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ที่มีวุฒิทางการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานในเรื่องมีอิสระในการตัดสินใจปฏิบัติงาน และเสนอแนะมากกว่าพนักงานธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่า และธีรา เหมินทร์ (2524 : 61) ที่ศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจในการทำงานของพยาบาลที่ปฏิบัติงานในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค พบว่า วุฒิการศึกษามีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพยาบาลส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค

2.2 ประกอบอาชีพรับจ้าง / เกษตรกรรม (X_{11}) กับแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่น ของนักศึกษาสถาบันการศึกษาเอกชน มีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ผู้ที่ประกอบอาชีพรับจ้างหรือเกษตรกรรมไม่มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่น ทั้งนี้เพราะนักศึกษาที่ประกอบอาชีพรับจ้างหรืออาชีพเกษตรกรรม ไม่มีความจำเป็นในเรื่องของการใช้ทางด้านภาษา เพราะการประกอบอาชีพนี้ไม่ต้องติดต่อสื่อสารกับชาวญี่ปุ่น จึงไม่จำเป็นที่จะต้องช่วยขวายเป็นจะเรียนภาษาญี่ปุ่น จึงไม่มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่น

2.3 ความคาดหวังน้อยของผู้ปกครองในการให้นักศึกษาเรียนภาษาญี่ปุ่น (X_{20}) กับแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่น ของนักศึกษาสถาบันการศึกษาเอกชน มีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองในการให้เรียนภาษาญี่ปุ่นมีน้อยทำให้นักศึกษาไม่มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่น ทั้งนี้เพราะเมื่อผู้ปกครองมีความคาดหวังน้อยทางด้านการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษา ผู้ปกครองหรือสมาชิกในครอบครัวก็จะไม่ยินดีที่จะสนับสนุนให้นักศึกษาเรียนภาษาญี่ปุ่น นักศึกษาก็จะไม่สนใจที่จะเรียนทางด้านภาษาช่วยขวายเป็นจะเรียนภาษา เนื่องจากทางผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญในการเรียนทางด้านภาษา

3. ตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาสถาบันเอกชน ในกรุงเทพมหานคร มี 16 ตัวแปร ได้แก่

3.1 เพศ

3.1.1 เพศชาย (X_1) เพศชายบางคน มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นมาก เพราะนักศึกษาชายอาจมีมุ่งหวังที่จะทำงานในบริษัทญี่ปุ่น สอบชิงทุนเรียนต่อประเทศญี่ปุ่น ต้องการมีความรู้ทางด้านภาษาอีกหนึ่งภาษา

เพศชายบางคน มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นน้อย เพราะไม่สนใจ หรือนิยมชมชอบชาวญี่ปุ่น และไม่สนใจในการเรียนทางด้านภาษาญี่ปุ่น หรือนักศึกษาชายอาจมีกิจกรรมอื่น ๆ ทำอยู่แล้ว เช่น เล่นกีฬา เลือกเรียนภาษาอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ภาษาญี่ปุ่น เรียนทววิชา หรือไม่มีเวลาเนื่องจากต้องช่วยเหลืองานของครอบครัว

3.1.2 เพศหญิง (X_2) เพศหญิงบางคน มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นมาก เพราะต้องการมีความรู้ความสามารถให้มากขึ้นกว่าเดิม อาจต้องการมีเพื่อนเป็นชาวญี่ปุ่น ต้องการประกอบอาชีพในบริษัทญี่ปุ่น หรือต้องการสอบชิงทุนเรียนต่อประเทศญี่ปุ่น

เพศหญิงบางคน มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นน้อย เพราะไม่สนใจ หรือนิยมชมชอบชาวญี่ปุ่น และไม่สนใจในการเรียนทางด้านภาษาญี่ปุ่น มีความสนใจทางด้านกิจกรรมอื่น ๆ ที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น การฝึกทางด้านอาชีพอื่น ๆ การเรียนทววิชา หรือมีงานที่ทำงานประจำมาก ไม่มีเวลากับการศึกษภาษาญี่ปุ่น

ผู้ที่เรียนที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าเรียนภาษาญี่ปุ่นที่ไม่แตกต่างกัน เพราะสภาพสังคมปัจจุบันให้ความสำคัญต่อการศึกษาคือความเสมอภาคทางการศึกษาเท่าเทียมกันไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือหญิง และสอดคล้องกับงานวิจัยของรังรอง ศรีทองดี (2535 : 253) และณัฐวุฒิ ธรรมกุลมณฑล (2534 : 126) ที่ศึกษาพบว่าผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่ที่มีเพศต่างกัน มีเหตุจูงใจในการเข้าเรียนไม่แตกต่างกัน

3.2 อายุ (X_3) นักศึกษาบางคนที่มีอายุน้อย หรืออายุมากที่มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นมาก เพราะนักศึกษาเล็งเห็นความสำคัญของการมีความรู้ความสามารถทางด้านภาษา และมุ่งหวังที่จะทำงานที่สามารถมีรายได้มากในอนาคต ถ้านักศึกษาที่มีอายุมาก มีความสามารถในการปรับตัวได้ดี การสั่งสมของประสบการณ์ที่ผ่านมา การสามารถเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ ทศนา บุญทอง (2533 : 190) กล่าวว่า อายุของบุคคลเป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับพัฒนาการและระดับวุฒิภาวะ เมื่อพิจารณาคูณภาพชีวิตการทำงานในเรื่องการทำงานที่ดีมีคุณภาพแล้ว บุคคลที่มีอายุมากขึ้น ระดับวุฒิภาวะจะเจริญขึ้นตามวัย

นักศึกษาบางคนที่มีอายุน้อย หรืออายุมากที่มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นน้อยเพราะไม่มีเวลา หรือยังไม่สนใจที่จะเรียนเพราะยังไม่เห็นคุณประโยชน์ของการเรียนภาษาญี่ปุ่น อาจสนใจในด้านกีฬา หรือการเรียนในสาขาวิชาแขนงอื่น ถ้านักศึกษาที่มีอายุมาก สภาพร่างกายและจิตใจมีการเปลี่ยนแปลง มีความปรวนแปรทางด้านอารมณ์ ก่อให้เกิดอารมณ์หงุดหงิดง่าย ไม่มีความกระตือรือร้น ทำให้มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นน้อย

3.3 สถานภาพของนักศึกษา

3.3.1 สถานภาพโสด (X_4) นักศึกษาบางคนที่มีสถานภาพโสด มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นมาก เพราะสามารถที่จะมีเวลาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ และสามารถหาเวลาหาความรู้เพิ่มพูนให้ตนเองมากขึ้น ไม่มีการต้องรับผิดชอบต่อครอบครัว ดังที่ รอส, อัลท์ไมเยร์ และรัสเซล (Rose, Ahmaier and Ruseel. 1989 : 46) ได้ศึกษาความท้อแท้

ของบุคลากรในศูนย์ให้คำปรึกษาในมหาวิทยาลัย พบว่า บุคลากรที่เป็นโสดมีความอ่อนล้าทางอารมณ์ต่ำกว่าบุคลากรที่มีครอบครัวแล้ว

นักศึกษาบางคนที่มีสถานภาพโสด มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นน้อย เพราะยังสนุกสนานกับชีวิตที่ยังไม่ต้องรับผิดชอบในสิ่งต่าง ๆ ของชีวิตมากนัก อีกทั้งยังมีอิสระเสรีในการตัดสินใจและเปลี่ยนแปลงได้ง่าย และมักไม่จริงจังกับสิ่งที่ทำอยู่ ดังที่ นิโคลส์ (Nichols. 1971 : 223) ได้ศึกษาสภาพภาพสมรสของพยาบาลพบว่า กลุ่มพยาบาลที่เป็นโสด มีความตั้งใจจะออกจากองค์กรมากกว่าผู้ที่สมรสแล้ว

3.3.2 สถานภาพสมรส (X_2) นักศึกษาบางคนที่มีสถานภาพสมรส มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นมาก เพราะสามารถแบ่งหน้าที่รับผิดชอบกับคู่สมรสได้ลงตัว และถ้ายังไม่มีบุตรก็สามารถมีเวลาที่จะเรียนภาษาญี่ปุ่น หรืออาจจะชวนคู่สมรสมาเรียนภาษาญี่ปุ่นด้วยกันก็ได้ เมื่อทั้งสองฝ่ายมีความคิดเห็นตรงกันก็ทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นเพิ่มมากขึ้น ดังที่ มอร์ (Moore. 1983 : 74) ได้ให้ความหมาย ความพึงพอใจในชีวิตสมรสนั้น จะต้องประกอบด้วย สัมพันธภาพที่มีพื้นฐานของเสรีภาพระหว่างคู่สมรส การรับรู้สิ่งที่ดีของกันและกัน การร่วมมือร่วมใจกันของคู่สามีภรรยา และการติดต่อสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งประสบการณ์ต่าง ๆ ที่สนับสนุนให้เกิดปัจจัยดังกล่าวข้างต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุวิทย์ แสนสุข (2544 : 100) ที่ศึกษาเรื่องขวัญและกำลังใจของพนักงานบริษัท ซีเกท เทคโนโลยี (ประเทศไทย) จำกัด พบว่า พนักงานที่มีสถานภาพสมรสแล้ว มีขวัญในการทำงานสูงกว่าพนักงานที่มีสถานภาพโสด เนื่องจากพนักงานที่สมรสแล้ว มีการตั้งจุดมุ่งหมายร่วมระหว่างคู่สมรสว่าสิ่งใดมีค่าสำหรับครอบครัว และการทำงานอย่างมานะพยายาม จึงเป็นแนวทางที่จะบรรลุสู่จุดหมาย

นักศึกษาบางคนที่มีสถานภาพสมรส มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นน้อย เพราะไม่มีเวลา ต้องคอยดูแลครอบครัว และถ้าต้องทำงานนอกบ้านด้วยก็ต้องมีความเครียด วิตกกังวล จึงไม่มีแรงจูงใจในการเรียน หรือมีแรงจูงใจในการเรียน แต่คู่สมรสไม่เห็นความสำคัญทางด้านการเรียนด้วย จึงมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นน้อย ดังงานวิจัยของ กมลลักษณ์ ทองสมัคร (2541 : 90) ที่ทำการศึกษาดัชนีแปรที่เกี่ยวกับความท้อแท้ในการปฏิบัติงานของพนักงานธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) พบว่า ดัชนีแปรสถานภาพสมรสมีผลต่อความท้อแท้ในการปฏิบัติงานของพนักงานธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)

3.3.3 สถานภาพหม้ายหรือหย่าร้าง (X_3) นักศึกษาบางคนที่มีสถานภาพหม้ายหรือหย่าร้าง มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นมาก เพราะเมื่ออยู่คนเดียวก็สามารถที่จะใช้ชีวิต เวลาของตนเองได้อย่างคุ้มค่า เพราะประสบการณ์ที่ผ่านมาสอนให้รู้จักการวางแผนชีวิตมากขึ้นเมื่ออยู่คนเดียว ก็อาจสนใจเรียนภาษาญี่ปุ่นเพื่ออนาคตของตนเอง

นักศึกษาบางคนที่มีสถานภาพหม้ายหรือหย่าร้าง มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นน้อย เพราะคิดถึงแต่เหตุการณ์ที่ผ่านมาในชีวิต ยังติดกับอดีตของตนเอง ไม่คิดที่จะทำตนเองให้มีความสุข คิดถึงแต่สิ่งที่ผิดพลาดของชีวิตคู่ทั้งที่ไม่สามารถจะแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในอดีตได้

3.4 การศึกษาของนักศึกษา

3.4.1 การศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี (X_7) นักศึกษาบางคนที่มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นมาก เพราะเล็งเห็นหนทางของการเรียนที่จะมุ่งไปสู่จุดหมาย เช่น ต้องการเป็นนักการทูตญี่ปุ่น ทำงานทางด้านงานแปลเอกสาร และล่ามภาษาญี่ปุ่น ก็อาจมาเรียนเพื่อวางรากฐานทางด้านการศึกษาภาษาญี่ปุ่นไว้ตั้งแต่ที่ยังเรียนไม่ถึงปริญญาตรี หรือมีเรียนที่โรงเรียนอยู่แล้ว จึงทำให้มีความสนใจและมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นมากขึ้น

นักศึกษาบางคนที่มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นน้อย เพราะเรียนเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ปกครอง หรือมาเรียนเพราะเรียนตามเพื่อน จากข่าวประชาสัมพันธ์ของสถาบันสอนภาษา หรือเมื่อเข้ามาเรียนในสถาบันการศึกษาแล้วคิดว่าภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาที่ยากจึงทำให้มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นน้อย

3.4.2 การศึกษาปริญญาตรี (X_8) นักศึกษาบางคนที่มีการศึกษาปริญญาตรี มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นมาก เพราะกำลังเรียนในสาขาวิชาที่กำลังเรียนในระดับอุดมศึกษาอยู่แล้ว ต้องการเข้ามาเรียนเพื่อเพิ่มพูนความรู้ที่เรียนอยู่ในมหาวิทยาลัย หรือทราบแผนการเรียนแล้วต้องการเรียนเพื่อรู้ก่อนเข้าเรียนจริงในชั้นเรียนเพื่อต้องการให้รู้ก่อนเพื่อน ๆ

นักศึกษาบางคนที่มีการศึกษาปริญญาตรี มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นน้อย เพราะในชั้นเรียนนั้นสามารถเรียนได้ไม่รู้เรื่องแล้ว ไม่สนใจเรียนทำให้เรียนภาษาญี่ปุ่นได้ไม่ดี และไม่ฝึกฝนเอาจริงเอจังกับการเรียนภาษาญี่ปุ่น หรือคิดว่าภาษาญี่ปุ่นนั้นยากจึงไม่สนใจเรียนทั้งภายในและภายนอกสถาบันการศึกษาของตน

3.5 อาชีพ

3.5.1 อาชีพประกอบธุรกิจการค้า / ธุรกิจส่วนตัว (X_{10}) นักศึกษาบางคนประกอบอาชีพธุรกิจการค้า / ธุรกิจส่วนตัว มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นมาก เพราะมีความจำเป็นที่จะต้องติดต่อประสานงานกับผู้ร่วมค้าเป็นเป็นชาวญี่ปุ่น เพราะในปัจจุบันนี้ประเทศญี่ปุ่นมีความสนใจที่จะลงทุนด้านอุตสาหกรรมในประเทศไทยมากขึ้น และนักท่องเที่ยวก็มีมากขึ้น

นักศึกษาบางคนประกอบอาชีพธุรกิจการค้า / ธุรกิจส่วนตัว มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นน้อย เพราะยังไม่มีติดต่อดูประสานงานกับนักธุรกิจชาวญี่ปุ่น

หรือเพียงต้องการเพียงแค่สามารถสนทนาโต้ตอบกับชาวญี่ปุ่นมาก จึงมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นน้อย

3.5.2 อาชีพรับราชการ / รัฐวิสาหกิจ (X_{12}) นักศึกษาบางคนประกอบอาชีพรับราชการ / รัฐวิสาหกิจ มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นมาก เพราะต้องติดต่อประสานงานทางด้านงานขององค์กรโดยตรงกับชาวญี่ปุ่น และทางองค์กรที่ทำงานต้องการให้มีบุคลากรที่มีความสามารถทางด้านภาษาญี่ปุ่นเพิ่มมากขึ้น และทางองค์กรที่ทำงานก็ส่งเสริมให้มีการเรียนภาษาญี่ปุ่น โดยมีการออกค่าเล่าเรียนให้กับผู้ที่สนใจเรียนภาษาญี่ปุ่น และสามารถปรับเงินค่าตอบแทนรายเดือนเพิ่มมากขึ้นถ้ามีความรู้ความสามารถทางภาษามากกว่าผู้อื่น จึงทำให้มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นเพิ่มมากขึ้น

นักศึกษาบางคนประกอบอาชีพรับราชการ / รัฐวิสาหกิจ มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นน้อย เพราะทางองค์กรไม่สนับสนุนให้เรียน เนื่องจากไม่ได้ติดต่อกับนักธุรกิจชาวญี่ปุ่น หรือถ้าจะเรียนต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเรียนด้วยตนเอง

3.5.3 ยังไม่ประกอบอาชีพ (X_{13}) นักศึกษาบางคนที่ยังไม่ประกอบอาชีพ มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นมาก เพราะมีเวลามากสำหรับการสมัครงาน และภาษาญี่ปุ่นก็เป็นอีกทางเลือกทางหนึ่งที่ตลาดแรงงานต้องการผู้ที่มีความรู้ความสามารถทางด้านภาษาญี่ปุ่น จึงแสวงหาความรู้เพื่อนำความรู้ไปประกอบอาชีพ

นักศึกษาบางคนที่ยังไม่ประกอบอาชีพ มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นน้อย เพราะไม่มีความรู้ความสามารถทางด้านภาษาญี่ปุ่นมาก่อน และไม่สนใจในภาษาญี่ปุ่นจึงมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นน้อย

3.6 สาขาสถาบันการศึกษา

3.6.1 นักศึกษาสาขาวิชาตำรวจ (X_{14}) นักศึกษาบางคนที่ยังเรียนภาษาญี่ปุ่นที่สาขาวิชาตำรวจ มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นมาก เพราะอยู่ใกล้กับแหล่งชุมชน ที่ทำงานของตน ใกล้กับโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาที่ตนเองกำลังศึกษาอยู่จึงทำให้สะดวกในการเดินทางไปเรียน และเวลาเรียนของสถาบันที่เปิดสอนภาษาญี่ปุ่นกับเวลาของตนเองสามารถลงทะเบียนเรียนได้ ประกอบกับสมาชิกในครอบครัวสนับสนุนและเห็นดีด้วยกับการเรียนภาษาญี่ปุ่น

นักศึกษาบางคนที่ยังเรียนภาษาญี่ปุ่นที่สาขาวิชาตำรวจ มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นน้อย เพราะไม่อยู่ใกล้กับแหล่งชุมชน ที่ทำงานของตนใกล้กับโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาที่ตนเองกำลังศึกษาอยู่จึงทำให้ไม่สะดวกในการเดินทางไปเรียน และเวลาเรียนของสถาบันที่เปิดสอนภาษาญี่ปุ่นไม่ตรงกับเวลาของตนเอง ประกอบกับสมาชิกในครอบครัวไม่สนับสนุนและไม่เห็นด้วยกับการเรียนภาษาญี่ปุ่น

3.6.2 นักศึกษาสาขาปิ่นเกล้า (X_{15}) นักศึกษาบางคนที่ยังเรียนภาษาญี่ปุ่นที่สาขาปิ่นเกล้า มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นมาก เพราะอยู่ใกล้กับแหล่งชุมชน ที่ทำงานของตน ใกล้กับโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาที่ตนเองกำลังศึกษาอยู่จึงทำให้สะดวกใน

การเดินทางไปเรียน และเวลาเรียนของสถาบันที่เปิดสอนภาษาญี่ปุ่นกับเวลาของตนเองสามารถลงทะเบียนเรียนได้ ประกอบกับสมาชิกในครอบครัวสนับสนุนและเห็นดีด้วยกับการเรียนภาษาญี่ปุ่น

นักศึกษาบางคนที่ยื่นภาษาญี่ปุ่นที่สาขาปิ่นเกล้า มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นน้อย เพราะไม่อยู่ใกล้กับแหล่งชุมชน ที่ทำงานของตนใกล้กับโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาที่ตนเองกำลังศึกษาอยู่จึงทำให้ไม่สะดวกในการเดินทางไปเรียน และเวลาเรียนของสถาบันที่เปิดสอนภาษาญี่ปุ่นไม่ตรงกับเวลาของตนเอง ประกอบกับสมาชิกในครอบครัวไม่สนับสนุนและไม่เห็นด้วยกับการเรียนภาษาญี่ปุ่น

3.6.3 นักศึกษาสาขาลาดพร้าว (X_{16}) นักศึกษาบางคนที่ยื่นภาษาญี่ปุ่นที่สาขาลาดพร้าว มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นมาก เพราะอยู่ใกล้กับแหล่งชุมชน ที่ทำงานของตน ใกล้กับโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาที่ตนเองกำลังศึกษาอยู่จึงทำให้สะดวกในการเดินทางไปเรียน และเวลาเรียนของสถาบันที่เปิดสอนภาษาญี่ปุ่นกับเวลาของตนเองสามารถลงทะเบียนเรียนได้ ประกอบกับสมาชิกในครอบครัวสนับสนุนและเห็นดีด้วยกับการเรียนภาษาญี่ปุ่น

นักศึกษาบางคนที่ยื่นภาษาญี่ปุ่นที่สาขาลาดพร้าว มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นน้อย เพราะไม่อยู่ใกล้กับแหล่งชุมชน ที่ทำงานของตนใกล้กับโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาที่ตนเองกำลังศึกษาอยู่จึงทำให้ไม่สะดวกในการเดินทางไปเรียน และเวลาเรียนของสถาบันที่เปิดสอนภาษาญี่ปุ่นไม่ตรงกับเวลาของตนเอง ประกอบกับสมาชิกในครอบครัวไม่สนับสนุนและไม่เห็นด้วยกับการเรียนภาษาญี่ปุ่น

3.7 รายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน (X_{17}) นักศึกษาบางคนที่มีรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือนน้อยหรือมาก มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นมาก เพราะสนใจที่จะเรียนภาษาญี่ปุ่นและได้ปรึกษามารยาทในครอบครัวในเรื่องความสนใจเรียนภาษาญี่ปุ่น ทางครอบครัวจึงให้การสนับสนุนทางด้านการเรียน

นักศึกษาบางคนที่มีรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือนน้อยหรือมาก มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นน้อย เพราะหารายได้ที่ได้มานั้นไปซื้อสิ่งอำนวยความสะดวกในชีวิต เพื่อทัดเทียมกับบุคคลอื่นในสังคมที่ตนเองอยู่ เพื่อลบปมด้อยที่ตนเองมีอยู่จึงไม่สนใจเรียนภาษาญี่ปุ่น

3.8 ความคาดหวังของผู้ปกครอง

3.8.1 ความคาดหวังในระดับปานกลางของผู้ปกครองในการให้นักศึกษาเรียนภาษาญี่ปุ่น (X_{18}) นักศึกษาบางคนที่มีผู้ปกครองมีความคาดหวังในระดับปานกลาง มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นมาก เพราะผู้ปกครองให้การสนับสนุนการเรียนภาษาญี่ปุ่น อีกทั้งนักศึกษาเองก็ต้องการที่จะมุ่งมั่นให้ตนเองได้เรียน และเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อนักศึกษาเรียนได้ดีอาจเพิ่มความคาดหวังของผู้ปกครองเพิ่มมากขึ้นด้วย

นักศึกษาบางคนที่ผู้ปกครองมีความคาดหวังในระดับปานกลาง มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นน้อย เพราะผู้ปกครองให้การสนับสนุนทางด้านการเรียนไม่เต็มที่ ไม่ค่อยสนใจทางด้านการเรียนของนักศึกษา ทำให้นักศึกษามีแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นน้อย เพราะไม่รู้ว่าเรียนแล้วผู้ปกครองจะสนับสนุนให้เรียนจนจบหลักสูตรหรือไม่

4. ตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาสถาบันเอกชน ในกรุงเทพมหานคร โดยเรียงลำดับจากตัวแปรที่ส่งผลมากที่สุดไปน้อยที่สุดมี 2 ตัวแปร ได้แก่ ความคาดหวังในระดับมากของผู้ปกครอง ในการให้นักศึกษาเรียนภาษาญี่ปุ่น (X_{18}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับสมาชิกในครอบครัว (X_{21}) ซึ่งสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาในสถาบันการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ได้คิดเป็นร้อยละ 13.90 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักศึกษาที่มีความคาดหวังของผู้ปกครองมาก และมีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างสมาชิกในครอบครัวก็จะทำให้มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นสูง ทั้งนี้เพราะว่า ถ้านักเรียนทราบถึงความคาดหวังในระดับที่มากและมีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างสมาชิกในครอบครัว การให้ความดูแลซึ่งกันและกัน การแสดงออกถึงความรัก การให้คำปรึกษา มีการแก้ไขปัญหาและทำกิจกรรมร่วมกันในครอบครัว จะทำให้เกิดความสุข ก็จะไม่เกิดความวิตกกังวลในการเรียนภาษาญี่ปุ่น มีความสุขกายสบายใจ ทำให้เรียนภาษาญี่ปุ่นรู้เรื่อง และเรียนได้ดี สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ให้เกิดในชีวิตประจำวัน หรือในอนาคต พรหมทิพย์ ศิริวรรณบุญ (2527 : 4) กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลว่า มนุษย์สัมพันธ์มีบทบาทและสำคัญยิ่งต่อการสร้างสถาบันหรือองค์กรทางสังคม เพราะจะทำให้มนุษย์เรียนรู้ที่จะยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น และยอมรับบุคคลอื่นบนพื้นฐานของความเป็นมนุษย์เท่ากัน เรียนรู้ที่สร้างความเข้าใจซึ่งกันและกัน ซึ่งสอดคล้องกับ วราภรณ์ แดงเจริญ (2544 : 81) ที่ศึกษา ตัวแปรที่ส่งผลต่อการเลือกแหล่งอาหารเรื้อของนักเรียนเตรียมทหาร โรงเรียนเตรียมทหาร ในสังกัดกรมยุทธศึกษา กองบัญชาการทหารสูงสุด กระทรวงกลาโหม พบว่า สัมพันธภาพของนักเรียนเตรียมทหารกับสมาชิกในครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเลือกแหล่งอาหารเรื้อของนักเรียนเตรียมทหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถใช้เป็นข้อมูลประกอบการวางแผนนโยบาย การจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนสอนภาษา โดยสามารถพิจารณาจากปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่น ได้แก่ ความคาดหวังของผู้ปกครองและสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับสมาชิกในครอบครัว ซึ่งสามารถจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจได้ดังนี้

1. จัดให้มีการร่วมกิจกรรมวัฒนธรรมญี่ปุ่นระหว่างสมาชิกในครอบครัว
2. การจัดอยู่ค่ายทัศนศึกษาหรือแคมป์ภาษา

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยด้านอื่น ๆ ของนักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่น เช่น ทักษะคิดต่อภาษาญี่ปุ่น ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับเพื่อนในห้องเรียน นักศึกษากับอาจารย์ผู้สอน หรือ สิ่งแวดล้อมในห้องเรียน เป็นต้น

2.2 การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษากลุ่มตัวอย่างนักเรียน เฉพาะสถาบันการศึกษาที่ใช้การเรียนเริ่มต้นเป็นตัวอักษรญี่ปุ่น ควรจะมีการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เรียนในสถาบันการศึกษาที่เริ่มเรียนภาษาญี่ปุ่น โดยไม่ได้ใช้ตัวอักษรญี่ปุ่นเป็นพื้นฐานเริ่มต้น เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. (2524). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : มกุฏวิทยาลัย.
- (2528). *จิตวิทยาการศึกษา*. ฉบับปรับปรุงใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 2 . กรุงเทพฯ :
ห้างหุ้นส่วนจำกัดศรีเดชา.
- กรรณิการ์ พินศิริกุล. (2521). *การสำรวจปัญหาการเรียนสังคมและส่วนตัวของนักเรียน
สารพัดช่าง ในกรุงเทพมหานคร*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, อัดสำเนา.
- กฤษณา วงษาสันต์. (2524). *ปัจจัยบางประการที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโปรแกรม
การเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา
ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียน มัธยมศึกษา อำเภอมืองอุบล จังหวัดอุบลราชธานี*.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- กัญจนนา สินธวานนท์ และคณะ . (2523). *รายงานการวิจัย เรื่องภาษาอังกฤษระดับ
มหาวิทยาลัยกับความต้องการของสังคมปัจจุบัน* . อัมรินทร์การพิมพ์ .
กรุงเทพฯ . การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2536). เอกสารอบรมทางวิชาการ
ภาคใต้ จังหวัดสงขลา. สงขลา : ม.ป.ท.
- ขนิษฐา วิเศษสาคร และมุกดา ศรียงค์. (2537). *จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ*. กรุงเทพฯ :
โครงการตำรา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ไชแสง ชลศิริ (2525). *แรงจูงใจในการศึกษาของนักศึกษาพยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*. สงขลา : ภาควิชาการบริหารการศึกษาและ
บริการพยาบาล มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- จงพิศ ศิริวัฒน์ (2523) *พฤติกรรมและแรงจูงใจ* . วารสารบริหารธุรกิจ : เมษายน - มิถุนายน
- จรรยา โกมลบุญญ์ (2528). *จิตวิทยาพื้นฐานของการศึกษา*. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร . อัดสำเนา
- จุติมา ภิมมย์ . (2523). *ปัญหาการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนปลาย สายอาชีพแผนกพาณิชยการ*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ศึกษาศาสตร์ –
การสอน) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- เจือจันทร์ จงสถิตย์อยู่ (2524, 2525, ธันวาคม - มกราคม). *"ความต้องการทางการศึกษา
โอกาสทางการเลือก"*, วารสารการศึกษาแห่งชาติ. 2 : 17 - 23
- ชม ภูมิภาค. (2525). *จิตวิทยาการสอน*. ไทยวัฒนาพานิช. กรุงเทพฯ.
- ชัยนาถ บุปผา. (2516). *พื้นฐานความเข้าใจเกี่ยวกับแรงจูงใจ*. ครูปริทัศน์. 11 : 54 - 58
- ชัยพร วิชชาวุธ. (2530). *เอกสารการสอน ชุด วิทยามนุษยศาสตร์กับสังคม*. นนทบุรี :
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.

- ช่อทิพย์ ราศรีเกรียงไกร. (2523). *ความมุ่งหวังของบิดาที่มีต่อการศึกษาและอาชีพของบุตร ที่ศึกษาเปรียบเทียบ.วิทยานิพนธ์. สด.ม.(สังคม) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.*
- ชูเพ็ญศรี วงศ์พุทธา. (2514). *ปัจจัยที่ทำให้ได้กวีรุ่นไทยในชนบทเลือกทำงานหรือศึกษาต่อ หลังจากจบการศึกษาภาคบังคับ.วิทยานิพนธ์. สด.ม.(สังคม) กรุงเทพฯ :บัณฑิตวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.*
- เชียรศรี วิวิธสิริ (2528) *จิตวิทยาการเรียนรู้ของผู้ใหญ่. วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. กรุงเทพฯ.*
- ณัฐวุฒิ ธรรมกุลมงคล (2534). *องค์ประกอบด้านแรงจูงใจในการเข้าเรียนของนักศึกษาใน โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทการศึกษานอกระบบ ในเขต กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร . อัดสำเนา*
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2528). *จิตวิทยาสังคม. สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. กรุงเทพฯ*
- ดนัย ยาหอม (2538). *แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาของนักกีฬานักของกีฬาหญิง. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.*
- เดือนใจ ดันงานตรง. (2537). *การสำรวจความต้องการและการใช้ภาษาญี่ปุ่นของภาครัฐ. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.*
- (2537). *ความต้องการและการใช้ภาษาญี่ปุ่นของภาครัฐบาลในระดับ บริหาร. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.*
- ทองวรรณ ศิริวรรณ. (2543). *แรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรเศรษฐศาสตร์และการ จัดการของนักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว. สารนิพนธ์. กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.*
- ธีรา เหมินทร์. (2524) *เปรียบเทียบความพึงพอใจในการทำงานของพยาบาล ที่ปฏิบัติงาน ในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.*
- นภดล คุ่มประวัติ (2517). *ความมุ่งหวังของบิดามารดาในเขตชนบทไทยเกี่ยวกับการศึกษา ของบุตร. วิทยานิพนธ์.สด.ม.(สังคม) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.*
- นวลฉวี วิศาลศิริกุล (2538). *แรงจูงใจในการมาเรียนของนักศึกษาโรงเรียนฝึกอาชีพ กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.*
- นเรศ ภูโคกสูง. (2541) *การศึกษาความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงาน ธนาคาร กสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สำนักพลโยธิน กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.*

- นลินี ธรรมอำนาจ. (2541). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความเครียดในการเรียนของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัด
สุพรรณบุรี*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ถวิล เกื้อกุลวงศ์. (2528). *การจูงใจเพื่อผลงาน*. โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร. นครปฐม.
- เทียมจันทร์ จาตุกัญญาประทีป. (2523). *องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อของ
นักเรียนชั้นป. 6 ในเขตการศึกษา 7 ในด้านเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว*.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิจัยศึกษา) กรุงเทพฯ :บัณฑิตวิทยาลัย.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญเพ็ง ธานี. (2530). *ศึกษาเรื่องสถานภาพของผู้สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดเทศบาล ปีการศึกษา 2528*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (ประถมศึกษา) กรุงเทพฯ
: บัณฑิตวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ปฐม นิคมานนท์ (2528). *การศึกษานอกโรงเรียน*. กรุงเทพฯ : ทิพย์อักษร.
- ประจักษ์ บุญอารีย์. (2522). *ความต้องการและการได้โอกาสศึกษาในระดับอุดมศึกษา
เขตการศึกษา 10*. ปรินูญานิพนธ์. กศ.ม. (การอุดมศึกษา) กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ประดิษฐ์ อุปรมย์. (2523). *การจัดบรรยากาศในชั้นเรียน*. เอกสารการสอนชุดระบบการเรียน
การสอน. สารมวลชน จำกัด.
- ประมวล คิตคินสัน. *จิตวิทยาพัฒนาการ*. แพร์พิทยา อินเตอร์เนชั่นแนล หจก. กรุงเทพฯ
- ประหยัด ทองมาก. (2529). *ความวิตกกังวล นิสัยในการเรียนและแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์ของ
นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำกว่าระดับความสามารถ*.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา
- ปิยะพงษ์ ไสยโสภณ. (2534). *ศึกษาถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อการเข้าสู่การศึกษานอกระบบ
สายสามัญ จังหวัดนนทบุรีทั้ง 3 วิธเรียน*. วิทยานิพนธ์. ศศ.ม. (การศึกษานอกระบบ)
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- เปรมชัย สโรบาล, พันโท. (2542). *เหตุจูงใจในการศึกษาต่อโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
ของนักเรียนเตรียมทหาร*. ปรินูญานิพนธ์. กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- พล แสงสว่าง. (2521). *องค์ประกอบในการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อของนักเรียนไทยมุสลิม
ชั้นประถมปีที่ 7 ในจังหวัดยะลา*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา)
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ภัทรธรา วารินทร์. (2539). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อการศึกษา
นอกโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของคณาภิบาลในโรงงานอุตสาหกรรมใน
จังหวัดนครปฐม*. วิทยานิพนธ์. ปศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย.
มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.

- มนัสวีร์ บุญเปี่ยม (2523) *แรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าโรงเรียนพยาบาลผดุงครรภ์ และอนามัยกองทัพบก*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์. อุดลำนาค.
- มณูญ แป้นเจริญ. (2522). *การศึกษาเปรียบเทียบปัญหาส่วนตัวและปัญหาทางการเรียนของ นักศึกษาอาชีวศึกษา นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและนักศึกษาผู้ใหญ่ ระดับ 5 จังหวัดสงขลา*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อุดลำนาค.
- มาริสา รัฐปัตย์. (2532). *ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ยมโดย เพ็งพงศา . (2537). *หลักภาษา*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคใต้ .
- ยนต์ ชุ่มจิตต์ (2525). *องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจให้เลือกเรียนครูของนักศึกษาเป็นกลุ่ม วิทยาลัยครูภาคตะวันตก*. กรุงเทพฯ : กองการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ. อุดลำนาค.
- รังรอง สีทองดี (2535). *แรงจูงใจการศึกษาต่อของนิสิตปริญญาโท ภาคพิเศษ*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อุดลำนาค.
- รวีวรรณ ภัทรปรีชา (2524). *การศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเรียน ภาษาฝรั่งเศสเป็นวิชาเอกของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัย*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การศึกษามหาวิทยาลัย) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- โรงเรียนสอนภาษาสมาคมนักเรียนเก่าญี่ปุ่น ราชดำริ. (2545). www.ojsat.or.th
- วิเชียร เกตุสิงห์.(2538). *หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิชย์.
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ . (2529). *จิตวิทยาการสอน*. อักษรบัณฑิต. กรุงเทพฯ.
- สมชัย เจตจตุรงค์. (2542). *แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของ นักศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อุดลำนาค.
- สมพงศ์ จิตจรสอำพัน. (2542). *องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ สายวิชา บริหารธุรกิจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สถาบัน เทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อุดลำนาค.

- สวลี อาสาสุวรรณ. (2532). *ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อและการเข้าสู่ตลาดแรงงานของ ผู้จบหลักสูตรประถมศึกษา ปีการศึกษา 2529 จังหวัดสมุทรสาคร*. วิทยานิพนธ์. ค.ม. (ประถมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สว่างจิตร์ พัทธมณีปกรณ์. (2541). *เหตุผลใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของ นักศึกษาศาสนาเทคโนโลยีราชวมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อุดสาเนา.
- สิทธิโชค วรรณสันติกุล. (2530). *จิตวิทยาการบริหารองค์การ*. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต.
- สิปนนท์ เกตุทัต. (2533). *การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม : โอกาสและปัญหาที่เด็ก และเยาวชนจะเผชิญ*. รายงานการประชุมสมัชชาแห่งชาติ ครั้งที่ 1 ด้านการพัฒนาเด็ก. กรุงเทพฯ : อมรินทร์ พรินตติ้งกรุ๊ป จำกัด.
- สุชา จันทรเฒ และ สุรางค์ จันทรเฒ. (2518). *จิตวิทยาการศึกษา*. แพร่พิทยา. กรุงเทพฯ.
- สุปราณี เสงี่ยม และคณะ. (2525). *ความต้องการใช้ภาษาฝรั่งเศสในวงการธุรกิจของไทย*. สถาบัน ไทยคดีศึกษาและคณะศิลปศาสตร์. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุรัตน์ ไชยชมภู. (2535). *ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความตั้งใจในการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาของ นักศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตโครงการพัฒนาพื้นที่บริเวณ ชายฝั่งทะเลตะวันออก*. วิทยานิพนธ์. กศ.ม.(การบริหารการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. 2533. *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. (2533). *จิตวิทยาการเรียนรู้ผู้ใหญ่*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- สุวิทย์ แสนสุข. (2544). *ศึกษาขวัญในการทำงานของพนักงานบริษัท ซีเกท เทคโนโลยี (ประเทศไทย) จำกัด*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (อุตสาหกรรมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อุดสาเนา.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. *แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544)*. กรุงเทพฯ : สำนักฯ
- โสภณ เสือพันธ์. (2529). *ปัจจัยบางประการที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโปรแกรม การเรียนของนักศึกษาระดับประโยควิชาชีพชั้นต้น ชั้นปีที่ 1 ในวิทยาลัยเทคนิค ดอนเมือง สังกัดกรมอาชีวศึกษา*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.(พัฒนาสังคม) กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

- อรพินทร์ ชูชม. (2522). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพื้นฐานความรู้เดิม สภาพแวดล้อมทางบ้าน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทักษะทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย*. วิทยานิพนธ์ จ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, อัดสำเนา.
- อรพินทร์ ศิริบุญมาและบุญเรือน วัฒนวงศ์. (2538). *ความต้องการในการใช้ภาษาต่างประเทศในตลาดแรงงานการโรงแรมและการท่องเที่ยว จังหวัดเชียงใหม่*. ภาควิชาภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏเชียงใหม่.
- อรพินทร์ หงส์พัฒนานนท์. (2526). *ศึกษาความต้องการในการเรียนภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนรัฐบาล เขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.(ศึกษาศาสตร์ - การสอน) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- อารี ยิ่งสกุล. (2514). *อิทธิพลของสภาพแวดล้อมบางประการที่อาจส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2513 ของโรงเรียนกรมสามัญศึกษา จ.สุราษฎร์ธานี และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(การประถมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- อุไรวรรณ โพธิเวชเทวัญ. (2539). *สิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี ในสถาบันอุดมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- เอนกกุล กรังแสง (2526). *จิตวิทยาการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 3. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- เอโดรี เอยี่รี . (2527). *หลักภาษาญี่ปุ่น*. ยูไนเต็ดโปรดักชั่น . กรุงเทพฯ .
- Boshier, Roger W. (1971) "Motivation Orientations of Adult Education Participants : A Factor Analytic Exploration of Houle's Typology," *Adult Education*. 21 (1)
- Burstall.(1978) *Factors Affecting Foreign Language Learning : A Consideration of some Recent Research Findings in Kinsella*. Oxford University Press : London.
- Eaddy, Vanik Silas. (1969, March). *The Influence of Selected Factors on the Vocational Choices of Vocational Agricultural Students in Louisiana*. Diddertation Abstracts. 1969:2958-2959
- Good, Cater V. (1973). *Dictionary of Education*. New York : Me Graw – Hill.
- Hilgard, Ernest R. (1962) *Introduction to Psychology*. New York : Har Court, Brace World Inc.

- Houle Cyril O. (1961) : *The Inquiring Mind. Madison , Wisec, : University of Wisconsin Press.* Hurlock, E.B. (1964). *Child Development.* 2nd ed, Newyork : Me Graw – Hill.
- Kennedy, G (1973). *Conditions for Language Learning : in Oller. Mass : Newbury House.* Kidd, J.R. (1973) *How Adult Lessen.* New York : Association Press.
- Krauss,Irving.(1964,December) *Source of Educational Aspirations among Working Class Youth.* America Sociological Review.1964 : 12.
- McQueen, Lila Jeanne. (1967, November). *Some Cognitive Bases of Vocational Choices.* Dissertation Abstracts. 1967 : 2609–B - 2610-B.
- Moor D. (1973). " *Prepared Children and Marital Satisfaction During the Anteoartum and Postpartum Periods.*"Nursing Research. 60(32) : 73 – 79.
- Morstain , Barry R. and Smart, Jone C. (1974). " *Adequacy of Provision,*" Adult Education.21(2).
- Nichols, Glennadee A (1972 , January) " *Important Satisfying and Dissatisfying Aspects of Nurses Job .*" Supervision Nurse. 42(5) : 10 - 15
- Rahman, Syed Abbur. (1965). " *An Investigation of the Extend and Causes of Droupout in Class X Through XII of The Secondary School of Decca East Pakistan During 1965*". Dissertation Abstract. 28 : 405;1965
- Rose, Ahmaier and Ruseel. 1989 : 46
- Wiley, Ruth C. *The self – Concept.* Lincoln : University of Nebraska Press, 1961.
- Yamane, Taro. *Statistics : An Introductory Analysis.*2nd ed. Tokyo : Westherhill Inc., 1970.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
หนังสือขอความร่วมมือ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ทม 1012/ ๒๔๒๗

วันที่ 14 มีนาคม 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นายณกุล ยิ้มศิริ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "แรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาในสถาบันการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ และ รองศาสตราจารย์เวอร์นี กรีทอง เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมรัตน์ พลอยเลื่อมแสง อาจารย์พาสนา จุลรัตน์ และ อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาในสถาบันการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ แบบสอบถาม ให้ นายณกุล ยิ้มศิริ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภาพร ณะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ทม 1012/3010

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

17 มีนาคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้จัดการสมาคมนักเรียนเก่าญี่ปุ่นในพระบรมราชูปถัมภ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายณกุล ยิ้มศิริ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "แรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาในสถาบันการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ และ รองศาสตราจารย์เวอร์นี กริทอง เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้นักเรียนที่ลงทะเบียนเรียนภาษาญี่ปุ่นของโรงเรียนสอนภาษาสมาคมนักเรียนเก่าญี่ปุ่น ราชดำริ เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาในสถาบันการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนมีนาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายณกุล ยิ้มศิริ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพร ะหวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-9372297-9 มือถือ 06-5685742

ที่ ทม 1012/3070

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

17 มีนาคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการสมาคมนักเรียนเก่าญี่ปุ่นในพระบรมราชูปถัมภ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายณกุล ยิ้มศิริ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "แรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาในสถาบันการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมริดา แสนคำเครือ และ รองศาสตราจารย์เวชณี กริทอง เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนที่ลงทะเบียนเรียนภาษาญี่ปุ่นของโรงเรียนสอนภาษาสมาคมนักเรียนเก่าญี่ปุ่น สาขาราชดำริ สาขาปิ่นเกล้า และ สาขาลาดพร้าว ตอบแบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาในสถาบันการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือน มีนาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายณกุล ยิ้มศิริ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภภรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-9372297-9 มือถือ 06-5685742

ภาคผนวก ข
แบบสอบถาม

**แบบสอบถามตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษา
ในสถาบันการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร**

คำชี้แจง แบบสอบถามชุดนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาในสถาบันการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร การตอบแบบสอบถามนี้ ไม่มีข้อใดถูกหรือผิดและไม่มีผลกระทบต่อตัวท่านแต่อย่างใด ดังนั้นจึงขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด และโปรดตอบให้ครบทุกข้อ

แบบสอบถามชุดนี้ แบ่งเป็น 3 ตอนได้แก่

ตอนที่ 1	แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว
ตอนที่ 2	แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับสมาชิกในครอบครัว
ตอนที่ 3	แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่น

แบบสอบถาม

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง () หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักเรียน

1. เพศ () ชาย
() หญิง
2. อายุ _____ ปี
3. สถานภาพสมรส () โสด
() คู่
() หม้าย / หย่าร้าง
4. วุฒิกการศึกษา () ต่ำกว่าปริญญาตรี
() ระดับปริญญาตรี
() สูงกว่าปริญญาตรี
5. อาชีพ () ประกอบธุรกิจการค้า / ส่วนตัว
() รับจ้าง / เกษตรกรรม
() รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ
() ยังไม่ประกอบอาชีพ
6. สาขาสถาบันที่เรียน () สาขาราชดำริ
() สาขาปั้นเกล้า
() สาขาลาดพร้าว
7. ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง รายได้รวมของครอบครัว _____ บาท
8. ความคาดหวังของผู้ปกครอง ที่คาดหวังสำหรับการเรียนภาษาญี่ปุ่น
() คาดหวังมาก
() คาดหวังปานกลาง
() คาดหวังน้อย

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับสมาชิกในครอบครัว

คำชี้แจง ให้นักศึกษาอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด เพียงข้อละเครื่องหมายเดียว ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 อันดับได้แก่

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง และไม่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
การปฏิบัติตนของบิดามารดาหรือผู้ปกครองต่อนักศึกษา						
1	ผู้ปกครองคอยเตือนข้าพเจ้าให้ทบทวนภาษาญี่ปุ่น					
2	ผู้ปกครองไม่สนใจข้าพเจ้าไม่ว่าจะเป็นเรื่องใด					
3	ผู้ปกครองไม่สนใจซักถามเกี่ยวกับการเรียนภาษาญี่ปุ่นของข้าพเจ้า					
4	ผู้ปกครองพูดคุยเกี่ยวกับการเรียนภาษาญี่ปุ่นของข้าพเจ้า					
5	ผู้ปกครองไม่สนใจว่าข้าพเจ้าจะมีอุปกรณ์การเรียนภาษาญี่ปุ่นหรือไม่					
6	ผู้ปกครองให้ข้าพเจ้าเลือกเรียนภาษาญี่ปุ่นด้วยตนเอง					
7	ผู้ปกครองซักถามข้าพเจ้าเมื่อข้าพเจ้ากลับบ้านผิดเวลา					
8	ผู้ปกครองให้เงินข้าพเจ้าโดยจำกัดจำนวน					
9	ผู้ปกครองให้ข้าพเจ้าเรียนพิเศษภาษาญี่ปุ่น					
10	ผู้ปกครองไม่อนุญาตให้ข้าพเจ้าไปเที่ยวกับเพื่อน					
11	ผู้ปกครองซักถามเกี่ยวกับการคบเพื่อนของข้าพเจ้า					
12	เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหาทางด้านการเรียนภาษาญี่ปุ่น สมาชิกในครอบครัวจะคอยให้กำลังใจ และหาทางช่วยเหลือเสมอ					
13	สมาชิกในครอบครัวยอมรับความคิดเห็นของข้าพเจ้า					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
14	สมาชิกในครอบครัวให้ความช่วยเหลือข้าพเจ้าทุกเรื่องด้วยความสมัครใจ					
15	สมาชิกในครอบครัวมักจะหากิจกรรมต่าง ๆ มาปฏิบัติร่วมกับข้าพเจ้าเสมอ					
การปฏิบัติตนของนักศึกษาต่อบิดามารดา หรือผู้ปกครอง						
16	ข้าพเจ้าไม่พอใจเมื่อผู้ปกครองดักเตือนให้ทบทวนบทเรียนภาษาญี่ปุ่น					
17	ข้าพเจ้ามีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนข้าพเจ้าจะเก็บนิ่งเฉยไว้					
18	ข้าพเจ้าพอใจเมื่อผู้ปกครองให้ทบทวนภาษาญี่ปุ่น					
19	ข้าพเจ้าปรึกษาผู้ปกครองเมื่อมีปัญหาส่วนตัว					
20	ข้าพเจ้าไม่พอใจเมื่อผู้ปกครองซักถามเกี่ยวกับการเรียนภาษาญี่ปุ่นของข้าพเจ้า					
21	ข้าพเจ้ามักขอคำแนะนำเกี่ยวกับการเรียนจากผู้ปกครอง					
22	ข้าพเจ้าได้รับความรัก ความเอาใจใส่ และความอบอุ่นจากผู้ปกครอง					
23	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าผู้ปกครองเข้มงวดเรื่องการเรียนรู้มากเกินไป					
24	ข้าพเจ้าขอคำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวกับผู้ปกครอง					
25	ข้าพเจ้าเล่าเรื่องทุกอย่าง ของข้าพเจ้าให้ผู้ปกครองฟังเสมอ					
26	เมื่อกลับบ้าน ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อหน่ายที่ต้องอยู่ร่วมกับผู้ปกครอง					
27	ข้าพเจ้าปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้ปกครองเกี่ยวกับการคบเพื่อน					
28	ข้าพเจ้าเอาใจใส่ในเรื่องการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นตามที่ผู้ปกครองสั่งสอน					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่น

คำชี้แจง ให้นักศึกษาอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด เพียงข้อละเครื่องหมายเดียว ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 อันดับได้แก่

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง และไม่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	ต้องการเพิ่มพูนความรู้					
2	ต้องการพัฒนาความรู้ความสามารถทางภาษาญี่ปุ่น ที่มีอยู่ให้มากที่สุด					
3	ต้องการพัฒนาด้านอาชีพ					
4	ต้องการนำความรู้ไปประกอบอาชีพ					
5	ข้าพเจ้าสามารถนำไปประกอบอาชีพอิสระได้					
6	ข้าพเจ้าสามารถนำไปประกอบอาชีพหลักได้					
7	ข้าพเจ้าสามารถนำไปประกอบอาชีพรองได้					
8	ข้าพเจ้าตั้งใจสอบชิงทุน ไปเรียนที่ประเทศญี่ปุ่น					
9	ข้าพเจ้าต้องการพิสูจน์ว่าตนเองสามารถเรียนภาษาญี่ปุ่นได้					
10	ข้าพเจ้ามีความสนใจเรียนภาษาญี่ปุ่นเป็นพิเศษ					
11	ข้าพเจ้าต้องการมีเพื่อนเพิ่มมากขึ้น					
12	ภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาที่ต้องการของตลาดแรงงาน					
13	ภาษาญี่ปุ่นทำให้ข้าพเจ้ามีโอกาสเลื่อนตำแหน่ง และเงินเดือนเพิ่มขึ้น					
14	ผู้ปกครองต้องการให้เรียนภาษาญี่ปุ่น					
15	ข้าพเจ้ามีเพื่อนสนับสนุนและชักชวนให้เรียนภาษาญี่ปุ่น					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
16	ข้าพเจ้าเรียนตามเพื่อนที่เรียนอยู่				
17	ภาษาญี่ปุ่นเป็นพื้นฐานในการเรียนภาษาญี่ปุ่นชั้นสูง				
18	ข้าพเจ้าเดินทางมาเรียนสถาบันนี้เพราะสะดวก				
19	ข้าพเจ้าชอบในวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต ของประเทศญี่ปุ่น				
20	ข้าพเจ้าต้องการเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศญี่ปุ่น				
21	ข้าพเจ้าเรียนภาษาญี่ปุ่น เพราะเรียนที่อยู่ที่สถาบันอยู่แล้ว				
22	ข้าพเจ้าชอบเรียนภาษา				
23	ข้าพเจ้าเรียนภาษาญี่ปุ่น เพราะเห็นคนที่ข้าพเจ้าประทับใจ และชื่นชม มีความสามารถทางด้านภาษาญี่ปุ่น				
24	ข้าพเจ้าต้องการมีความสามารถทางภาษาอีกหนึ่งภาษา				
25	ข้าพเจ้าทดลองเรียนเพราะเห็นการโฆษณาประชาสัมพันธ์				

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

ภาคผนวก ข

คำอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ตาราง 7 ค่าอำนาจจำแนก แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับสมาชิกในครอบครัว

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	5.730	15	2.939
2	2.939	16	7.416
3	7.135	17	6.660
4	7.358	18	7.374
5	6.465	19	2.939
6	5.326	20	5.922
7	6.863	21	9.000
8	6.775	22	8.373
9	2.353	23	6.141
10	7.135	24	7.607
11	7.328	25	7.000
12	8.373	26	2.939
13	5.265	27	5.473
14	7.374	28	8.222

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .9610

ตาราง 8 ค่าอำนาจจำแนก แบบสอบแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษญี่ปุ่น

ข้อที่	อำนาจจำแนก (t)	ข้อที่	อำนาจจำแนก (t)
1	7.135	14	9.000
2	4.936	15	6.660
3	7.135	16	5.745
4	4.560	17	9.000
5	5.777	18	2.828
6	7.601	19	3.934
7	9.000	20	5.326
8	2.178	21	4.69
9	9.950	22	3.447
10	3.183	23	4.243
11	5.777	24	5.777
12	5.688	25	5.688
13	8.208		

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .9474

ประวัติย่อผู้ทำปริญญานิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำปริญญานิพนธ์

ชื่อ	นายณกุล ยัมศิริ
วัน เดือน ปีเกิด	11 ธันวาคม 2516
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	40 หมู่4 ต.สาวร้องไห้ อ.วิเศษชัยชาญ จ.อ่างทอง 14110
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2530	ประถมศึกษาชั้นปีที่ 6 ร.ร. วัดลาดตาล จ.สุพรรณบุรี
พ.ศ. 2533	มัธยมศึกษาตอนต้น ร.ร. การรณสูตศึกษาลัย จ.สุพรรณบุรี
พ.ศ. 2535	มัธยมศึกษาตอนปลาย ร.ร. การรณสูตศึกษาลัย จ.สุพรรณบุรี
พ.ศ. 2538	ศศ.บ.(อุตสาหกรรมท่องเที่ยว) สถาบันราชภัฏนครปฐม
พ.ศ. 2546	กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ